A BIZOTTSÁG (EU) 2020/508 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2020. április 7.)

az Indonéziából, a Kínai Népköztársaságból és a Tajvanról származó egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 7. cikkére,

a tagállamokkal való konzultációt követően,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2019. augusztus 12-én az (EU) 2016/1036 rendelet 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított az Indonéziából, a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína) és Tajvanról (a továbbiakban együttesen: érintett országok) származó egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek (a továbbiakban: a vizsgált termék) Unióba érkező behozatalára vonatkozóan. Az eljárás megindításáról a Bizottság értesítést ([2]) (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(2) A Bizottság azt követően indított vizsgálatot, hogy 2019. június 28-án az Európai Acélszövetség (a továbbiakban: Eurofer vagy a panaszos) panaszt nyújtott be négy uniós gyártó nevében, amelyek együttesen a vizsgált termék teljes uniós termelését adják. A panaszban foglalt, az érintett országokból érkező dömpinggel és az abból eredő jelentős kárral kapcsolatos bizonyítékok elegendőek voltak a vizsgálat megindításához.

(3) A Bizottság az (EU) 2020/104 bizottsági végrehajtási rendelettel ([3]) az alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdése értelmében nyilvántartásbavételi kötelezettséget vezetett be az érintett termék behozatalára.

1.2. Érdekelt felek

(4) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben felkérte az érdekelt feleket, hogy a vizsgálatban való részvétel érdekében vegyék fel vele a kapcsolatot. A Bizottság emellett külön tájékoztatta a panaszost, az érintett országok ismert exportáló gyártóit, az érintett országok hatóságait, valamint az ismert importőröket és uniós felhasználókat a vizsgálat megindításáról, és felkérte őket az abban való részvételre.

(5) Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy észrevételeket tegyenek a vizsgálat megindításával kapcsolatban, és kérjék a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat. A Bizottság a 2.3. és az 5.2.3. szakaszban tárgyalja a kapott észrevételeket.

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o.

([2]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból, Tajvanról és Indonéziából származó egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról. HL C 269I., 2019.8.12., 1. o.

([3]) A Bizottság (EU) 2020/104 végrehajtási rendelete (2020. január 23.) a Kínai Népköztársaságból, a Tajvanról és az Indonéziából származó egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek behozatalára vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről (HL L 19., 2020.1.24., 5. o.).

1.3. **Mintavétel**

(6) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy az alaprendelet 17. cikkével összhangban mintavételt végezhet az érdekelt felek körében.

1.3.1. *Mintavétel az uniós gyártók körében*

(7) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte azt a döntését, hogy a vizsgálat alá vonandó uniós gyártók számát egy minta kiválasztásával észszerű mértékűre korlátozza, és ideiglenesen kiválasztott egy uniós gyártókból álló mintát. A Bizottság az uniós gyártók által az eljárás megindítását megelőző legitimációs értékelés keretében bejelentett termelési és uniós értékesítési mennyiségek alapján, a gyártók földrajzi elhelyezkedését is figyelembe véve választotta ki az ideiglenes mintát. Az így létrehozott ideiglenes minta három uniós gyártóból állt, amelyek három különböző tagállamban működtek, és együttesen a hasonló termék uniós termelésének több mint 78 %-át, értékesítésének pedig több mint 88 %-át képviselték. Az ideiglenes minta részletei az érdekelt felek számára betekintésre összeállított aktában hozzáférhetők voltak, és az érdekelt felek lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére. Észrevétel nem érkezett.

(8) A fentiek miatt a Bizottság véglegesítette az uniós gyártókból álló ideiglenes mintát. A mintában az Aperam Belgium (a továbbiakban: Aperam), az Acciai Speciali Terni S.p.A. (a továbbiakban: AST), valamint az OTK Stainless Oy (a továbbiakban: OTK) szerepelt. A végleges minta reprezentatív az uniós gazdasági ágazatra nézve.

1.3.2. *Mintavétel az importőrök körében*

(9) Annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság felkérte az összes ismert független importőrt az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információk benyújtására.

(10) Két független importőr jelentkezett érdekelt félként, és nyújtotta be a kért információkat. A benyújtott válaszok kis számára való tekintettel nem volt szükség mintavételre. A Bizottság mindkét importőrt felkérte arra, hogy töltsön ki kérdőívet.

1.3.3. *Mintavétel az érintett országok ismert exportáló gyártói körében*

(11) Figyelembe véve az érintett terméket az érintett országokban előállító ismert gyártók számát, az eljárás megindításáról szóló értesítés csak Kína esetében rendelkezett a mintavételről, ezért a Bizottság – annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát – felkérte a Kínában működő összes exportáló gyártót, hogy nyújtsák be az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információkat.

(12) Emellett a Bizottság felkérte az Indonéz Köztársaság brüsszeli nagykövetségét, a Kínai Népköztársaságnak az Európai Unió mellett működő képviseletét, valamint Tajvan Európai Unió mellett működő képviseletét, hogy azonosítsák azokat az esetleges további exportáló gyártókat, amelyek érdeklődést tanúsíthatnak a vizsgálatban való részvétel iránt, illetőleg vegye fel velük a kapcsolatot.

1.3.3.1. Indonézia

(13) Indonéziában a vizsgálat megindításakor csak két exportáló gyártó volt ismert a Bizottság számára. A Bizottság emiatt nem kívánt mintát kiválasztani. Más exportáló gyártó nem jelentkezett. A Bizottság ezért a két indonéziai exportáló gyártó vizsgálatát végezte el.

1.3.3.2. Kínai Népköztársaság

(14) Öt kínai exportáló gyártó nyújtotta be az eljárás megindításáról szóló értesítésben kért információkat és járult ahhoz hozzá, hogy felvegyék a mintába. A Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban három olyan exportáló gyártót vett fel a mintába, amelyet a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően meg tudott vizsgálni. A Bizottság az Unióba exportált legnagyobb mennyiségek alapján választotta ki a mintát.

(15) Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság a minta kiválasztásáról egyeztetett valamennyi érintett ismert exportáló gyártóval és Kína hatóságaival. Észrevétel nem érkezett.

(16) mivel a mintában szereplő egyik kínai exportáló gyártó által szolgáltatott adatok hiányosságokat mutattak, a Bizottság az ellenőrző látogatások nyomán úgy döntött, hogy az e gyártó által közölt információkat az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése alapján figyelmen kívül hagyja. ([4])

(17) A fentiek miatt a kínai exportáló gyártókat tartalmazó minta két vállalatra szűkült, amelyek a vizsgálati időszakban az érintett termék Unióba irányuló kínai exportjának mintegy 92 %-át adták, így az együttműködés szintje továbbra is magasnak volt tekinthető.

1.3.3.3. Tajvan

(18) Az eljárás megindításáról szóló értesítés nem írt elő mintavételt Tajvan esetében, mivel az országban csak egy exportáló gyártó volt ismert a Bizottság számára. Azonban röviddel az eljárás megindítása előtt Tajvan Európai Unió mellett működő képviselete arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy Tajvanon összesen további 12 olyan exportáló gyártó lehet, amely gyártja az érintett terméket. Az eljárás megindításakor ezért a Bizottság felkérte az említett 13 felet, hogy válaszoljanak a mintavétellel kapcsolatos kérdésekre, majd néhány további kérdésre, amelyek segítségével a Bizottság tisztázni kívánta a szerepüket és pontos tevékenységi körüket. Mindezek alapján a Bizottság végül két olyan tajvani gyártót tudott beazonosítani, amelyek exportálják az érintett terméket. Mintavételre ennélfogva nem volt szükség.

(19) A két exportáló gyártó a Tajvanról az Unióba exportált teljes volumen mintegy 56 %-át adta. Az eljárás megindításakor a Bizottság által megkeresett tajvani felek közül 7 válaszából az derült ki, hogy e vállalatok tulajdonképpen független szolgáltató központok és/vagy kereskedők, továbbá, hogy az Unióba irányuló tajvani export fennmaradó részének többségét vagy akár egészét ugyancsak e vállalatok végzik. E szolgáltató központok nem rendelkeznek meleg- vagy hideghengerlést végző létesítményekkel, ezért nem tekinthetők az érintett termék gyártóinak. Ezenkívül inputjaik költségéhez viszonyítva alacsony hozzáadott értéket állítanak elő. A (18) preambulumbekezdésben említett kérdésekre adott válaszaik alapján azonban a Bizottság rövid kérdőívet állított össze e felek számára annak érdekében, hogy érdemben megismerje a vizsgált termék tajvani belföldi és exportértékesítésének működését.

1.4. **Egyedi vizsgálat**

(20) A mintavételi űrlapot visszaküldő kínai exportáló gyártók közül eredetileg négy kért egyedi vizsgálatot az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése alapján. A Bizottság a kérdőívet az eljárás megindításának napján hozzáférhetővé tette az interneten ([5]). Emellett a minta bejelentésekor a Bizottság tájékoztatta a mintába fel nem vett exportáló gyártókat arról, hogy nekik is ki kell tölteniük a kérdőívet, ha egyedi vizsgálatot kívánnak kérni. Ennek ellenére a vállalatok egyike sem nyújtott be kitöltött kérdőívet. Ezért a Bizottság egyetlen vállalatot sem vont egyedi vizsgálat alá.

1.5. **Kitöltött kérdőívek és ellenőrző látogatások**

(21) A Bizottság kérdőívet küldött a Kínai Népköztársaság kormányának (a továbbiakban: kínai kormány) az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében vett jelentős torzulások Kínában való fennállására vonatkozóan.

(22) A panaszos továbbá a panaszában elegendő meggyőző bizonyítékkal szolgált arról, hogy Indonéziában és Kínában az érintett termék vonatkozásában nyersanyagpiaci torzulások állnak fenn. Emiatt az eljárás megindításáról szóló értesítésben bejelentett módon a vizsgálat ezekre a nyersanyagpiaci torzulásokra is kiterjedt annak megállapítása érdekében, hogy Indonézia és Kína tekintetében helyénvaló-e az alaprendelet 7. cikkének (2a) és (2b) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazása. A Bizottság ezért további kérdőíveket küldött az indonéz kormánynak és a kínai kormánynak.

(23) A Bizottság kérdőíveket küldött a mintában szereplő három uniós gyártónak, a panaszosnak, a két ismert független importőrnek és két jelentkező felhasználónak, az érintett országokban működő kilenc exportáló gyártónak, valamint minden olyan egyéb gazdasági szereplőnek, amelyek jelentkeztek, és kérdőívet kértek. A Bizottság ugyanezeket a kérdőíveket a vizsgálat megindításának napján hozzáférhetővé tette az interneten is ([6]).

([4]) Lásd a rendelet 3.2. szakaszát.
([5]) Megtekinthető a következő internetcímen: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2411
([6]) Megtekinthető a következő internetcímen: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2411

(24) A kérdőívet a mintában szereplő három uniós gyártó, két független importőr, két felhasználó, a két ismert indonéziai exportáló gyártó, a mintában szereplő három kínai exportáló gyártó, a két tajvani exportáló gyártó, valamint egy független tajvani szolgáltató központ küldte vissza kitöltve. A kérdőívre az indonéz kormánytól is érkezett válasz. A kínai kormánytól az elküldött két kérdőív egyikére sem érkezett válasz.

(25) A Bizottság minden olyan információt megkísérelt beszerezni és ellenőrzött, amelyet szükségesnek tartott a dömping, az abból eredő kár és az uniós érdek ideiglenes megállapításához. Az alaprendelet 16. cikke szerinti ellenőrző látogatásokra a következő vállalatok telephelyén került sor:

a) *Uniós gyártók és szervezetük:*

– Acciai Speciali Terni S.p.A., Terni, Olaszország (a továbbiakban: AST),

– Aperam Stainless Belgium, Châtelet and Genk, Belgium (a továbbiakban: Aperam),

– Outokumpu Stainless Oy, Tornio, Finland (a továbbiakban: OTK),

– Eurofer, Brüsszel, Belgium

b) *Uniós felhasználók:*

– Marcegaglia Specialties S.p.A., Mantova, Olaszország (a továbbiakban: Marcegaglia)

c) *Exportáló gyártók*

Indonéziai exportáló gyártók:

– PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel, Jakarta (a továbbiakban: ITSS),

– PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry, Jakarta (a továbbiakban: GCNS)

Kínai exportáló gyártók:

– Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd., Tajjüan (a továbbiakban: STSS), valamint a vele kapcsolatban álló harmadik országbeli exportőr, a Tisco Stainless Steel (H.K.) Ltd., Hongkong (a továbbiakban: Tisco HK), valamint a vele kapcsolatban álló öt kínai vállalat: a Beijing Taigang Sales Co., a Shanxi Taigang Bonded & Conprehensive, a Taiyuan Iron & Steel (Group) Fly Ash Comprehensive Utilization Co. Ltd., a Taiyuan Taigang Daming Metal Products Ltd. és a Tianjin Tisco and TPCO Stainless Steel,

– Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd., Hszimen (a továbbiakban: FSS),

– Zhenxhi Group Eastern Special Steel Co., Ltd., Csiahszing (a továbbiakban: Zhenshi)

Tajvani exportáló gyártók:

– Yieh United Steel Co. (a továbbiakban: Yusco), a vele kapcsolatban álló gyártó, a Tang Eng Iron Works Co. Ltd. (a továbbiakban: Tang Eng), a vele kapcsolatban álló szolgáltató központ, a Yieh Mau Co. (a továbbiakban: YMC), valamint a vele kapcsolatban álló kereskedő, a Yieh Co. Ltd. (a továbbiakban: YCL), Kaohsziung (a továbbiakban együttesen: Yusco csoport),

– Walsin Lihwa Co., Tainan (a továbbiakban: Walsin)

Tajvani független szolgáltató központ:

– YC INOX Ltd., Csanghua megye (a továbbiakban: YC INOX)

(26) A Bizottság konzultációt folytatott az indonéz kormánnyal az alaprendelet 7. cikkének (2a) és (2b) bekezdése szerinti eljárásról.

1.6. **Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak**

(27) A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2018. július 1-jétől 2019. június 30-ig tartó időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kárra vonatkozó értékelés szempontjából releváns tendenciák vizsgálata a 2016. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

1.7. **Az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti eljárás a rendes érték megállapításához**

(28) mivel a vizsgálat megindításakor Kína vonatkozásában elegendő arra utaló bizonyíték állt rendelkezésre, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében jelentős torzulások állnak fenn, a Bizottság helyénvalónak ítélte, hogy a vizsgálatot az említett országbeli exportáló gyártók tekintetében az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése figyelembevételével indítsa meg.

(29) Következésképpen a 2. cikk (6a) bekezdésének alkalmazásához szükséges adatok összeggyűjtése érdekében a Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben felkérte a Kínai exportáló gyártókat arra, hogy bocsássák rendelkezésre az eljárás megindításáról szóló értesítés III. mellékletében a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek előállításához felhasznált inputokra vonatkozóan kért információkat. A kért információkat öt kínai exportáló gyártó nyújtotta be.

(30) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében vett vélt jelentős torzulásokra irányuló vizsgálatához szükségesnek tartott információk összegyűjtése érdekében a (21) preambulumbekezdésben ismertetett módon a Bizottság kérdőívet küldött a kínai kormánynak. A kínai kormánytól nem érkezett válasz. Ezt követően a Bizottság tájékoztatta a kínai kormányt arról, hogy a jelentős torzulások Kínában való fennállásának megállapításához az alaprendelet 18. cikke értelmében a rendelkezésre álló tényeket fogja felhasználni.

(31) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság felkérte az érdekelt feleket arra, hogy az értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételétől számított 37 napon belül ismertessék álláspontjukat és szolgáltassanak információkat az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése alkalmazásának helyénvalóságát illetően, és mindezt támasszák alá bizonyítékokkal. A jelentős torzulások fennállásával kapcsolatban két exportáló gyártó fogalmazott meg észrevételeket.

(32) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság jelezte, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékokra való tekintettel a rendes érték torzulástól mentes árak vagy referenciaértékek alapján történő meghatározása az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja értelmében egy megfelelő reprezentatív ország kiválasztását teheti szükségessé.

(33) A Bizottság 2019. szeptember 9-én közzétette az érdekelt felek számára betekintésre összeállított aktához fűzött első feljegyzést (a továbbiakban: a szeptember 9-i feljegyzés), amelyben az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése e) pontjának második bekezdésével összhangban kérte az érintett felek véleményét azokról a releváns forrásokról, amelyeket a Bizottság a rendes érték meghatározásához felhasználhat. A feljegyzésben a Bizottság teljeskörűen – többek között az alapanyagokra, az energiára és a munkaerőre is kiterjedően – felsorolta azokat a termelési tényezőket, amelyeket az exportáló gyártók felhasználnak az érintett termék előállításához. Emellett a torzulásmentes árak, illetve referenciaértékek megválasztásának kritériumai alapján a Bizottság azonosította a lehetséges reprezentatív országokat (Brazília, Dél-Afrika, Malajzia és Törökország).

(34) A Bizottság lehetőséget biztosított az érdekelt feleknek észrevételeik megtételére. A Bizottsághoz két kínai exportáló gyártótól, valamint a panaszostól érkeztek észrevételek. A kínai kormány nem tett észrevételeket.

(35) A Bizottság a beérkezett észrevételekre egy második, a rendes érték megállapításához felhasznált forrásokról készített 2019. október 10-i feljegyzésben reagált (a továbbiakban: az október 10-i feljegyzés). A Bizottság összeállította a termelési tényezők ideiglenes jegyzékét, és arra a következtetésre jutott, hogy a vizsgálat adott szakaszában az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának első franciabekezdése alapján Brazília a legmegfelelőbb reprezentatív ország. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyenek észrevételeket ezzel kapcsolatban, de nem érkezett észrevétel.

2. **AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK**

2.1. **Az érintett termék**

(36) A jelen vizsgálatban érintett termékek a Kínai Népköztársaságból, Tajvanról és Indonéziából származó, rozsdamentes acélból készült síkhengerelt termékek, tekercsben is (ideértve a méretre vágott és a keskeny szalagokban kiszerelt termékeket is), melegen hengerelve, de tovább nem megmunkálva, kivéve a nem tekercsben lévő, legalább 600 mm szélességű, 10 mm-nél nagyobb vastagságú termékeket. Ezek a termékek jelenleg a 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 és 7220 12 HR-kódok alá tartoznak (a továbbiakban: érintett termék). A megadott HR-kódok csak tájékoztató jellegűek.

2.2. **A hasonló termék**

(37) A vizsgálat rámutatott arra, hogy a következő termékek azonos alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságokkal rendelkeznek, és alapvető felhasználási területeik is megegyeznek:

– az érintett termék,

– az érintett országok belföldi piacán előállított és értékesített termék,

– az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése értelmében reprezentatív országként figyelembe vett Brazíliában gyártott és a brazíliai belföldi piacon értékesített termék, valamint

– az uniós gazdasági ágazat által az Unióban gyártott és értékesített termék.

(38) A Bizottság az eljárás e szakaszában úgy határozott, hogy ezek a termékek ezért az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében hasonló termékek.

2.3. **A termékkört érintő állítások**

(39) A Marcegaglia és a két indonéziai exportáló gyártó azt állította, hogy a fekete tekercseket ki kell zárni a vizsgálat hatálya alól. Az említett felek állítása szerint a vizsgálat a rozsdamentes acélból készült tekercsek két típusára, nevezetesen a fehér és a fekete tekercsekre terjed ki, továbbá, hogy noha a fekete és fehér tekercsek egyaránt az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott HR-kódok alá tartoznak, tulajdonságaikat és rendeltetésüket tekintve eltérnek. A fizikai és kémiai tulajdonságokat illetően a Marcegaglia többek között azzal érvelt, hogy a fekete tekercsek korrózióállóság szempontjából nem is rozsdamentesacél termékek. A Marcegaglia szerint félkész, lágyítatlan és pácolatlan termékekről van szó.

(40) Ezenfelül a Marcegaglia szerint a fekete melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezeket és tekercseket lemeztuskó meleghengerlésével állítják elő, főként (ha nem is kizárólagosan) újrahengerlést végző vállalatoknak. A Marcegaglia azzal érvelt, hogy a fekete melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek valójában csak pácolt tekercsekké vagy hidegen hengerelt rozsdamentes acéltekercsekké történő további feldolgozásra (újrahengerelésre) használhatók, valamint hogy az Unióban csak két újrahengerlő üzem van, nevezetesen a Marcegaglia és egy másik lényegesen kisebb vállalat. A Marcegaglia állítása szerint a fekete melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek termékkategóriája – a félkész termék jelleg miatt – inkább hasonló a rozsdamentesacél lemeztuskókhoz, mint a fehér melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezekhez és tekercsekhez.

(41) Ugyancsak a Marcegaglia szerint a fehér melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek rozsdamentes acélból készült késztermékek, amelyek a fekete melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek lágyításával és pácolásával készülnek. Ez utóbbiak tehát a fehér melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek nélkülözhetetlen nyersanyagának tekinthetők ugyanolyan mértékben, amennyire a lemeztuskók a fekete melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek előállításában. Ez a végfelhasználók számára további feldolgozás nélkül is lehetővé teszi a fehér melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek közvetlen ipari alkalmazását (pl. az autóiparban, a gépjárműiparban és a petrolkémiai iparban). Az említett termékeket közvetlenül a lemezvágással, csőgyártással és hideghengerléssel foglalkozó vállalatokhoz szállítják további feldolgozásra.

(42) Végül az érintett felek azt állították, hogy az uniós gazdasági ágazatnak nem érdeke, hogy fekete tekerccsel lássa el a piacot, mert az uniós gyártók az általuk gyártott fekete tekercset inkább saját maguk használják fel fehér tekercs, valamint más továbbfeldolgozott termékek előállításához. Ezért szerintük veszélybe kerülne a fekete tekercsek ellátásbiztonsága, ha az esetleges intézkedések hatálya ezekre a termékekre is kiterjedne.

(43) Az Eurofer ellenezte a (39)–(42) preambulumbekezdésben említett állításokat. Többek között kitartott amellett, hogy a fekete és a fehér tekercsek egyaránt rozsdamentes acélból készült síkhengerelt termékek, amelyek azonos acélminőség esetén azonos fizikai jellemzőkkel és kémiai összetétellel rendelkeznek, és ugyanazokból a nyersanyagokból (alapvetően krómból, rozsdamentesacél hulladékból, valamint nikkelből) készülnek, továbbá, hogy a fekete tekercsek fehér tekerccsé történő feldolgozása csekély hozzáadott értéket képvisel, amely a fehér tekercsek előállítási költségének kevesebb mint 8 %-át teszi ki. Az Eurofer emellett hivatkozott az uniós gyártók összesen több mint 2 millió tonnás kihasználatlan kapacitására, és jelezte, hogy az igényelt terméktípustól függetlenül az uniós gazdasági ágazat képes és hajlandó kielégíteni az uniós piac melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek iránti teljes keresletét. Előadta továbbá, hogy több uniós gyártó jelezte a honlapján, hogy képes és hajlandó fekete tekercset szállítani. Érvelése szerint ebből következően a fekete tekercs ellátásbiztonsága nincs veszélyben, ugyanakkor a szervezet rámutatott arra is, hogy a fekete tekercsek kizárása esetén kijátszási kockázat merül fel.

(44) A Bizottság megvizsgálta az állításokat. A termékjellemzőkkel kapcsolatban a vizsgálat megállapította, hogy a fekete és a fehér tekercsek kémiai összetétele azonos. Így különösen a fekete tekercsek ugyanabból az alapanyagból készülnek, ennélfogva acélminőségtől függően a jellemzőik is azonosak a fehér tekercsekével. Ebből következően a Kombinált Nómenklatúrában a fekete tekercsek a fehér tekercsekkel azonos, 7219, illetve 7220 kezdetű vámtarifaszám alá tartoznak. Mindkét vámtarifaszám a Kombinált Nómenklatúra 72. fejezetében (Vas és acél) a

„rozsdamentes acél” áruosztályba tartozik. Ezenkívül hasonló méretükből adódóan a fekete és a fehér tekercsek fizikai tulajdonságai is megegyeznek. A lágyításra és pácolásra képes, újrahengerlést végző vállalatok számára a fekete és a fehér tekercsek felcserélhetők, így valóban fennállna a kijátszás kockázata, ha a Bizottság kizárná a fekete tekercseket az érintett termékek köréből.

(45) Semmilyen bizonyíték nem támasztja alá azt az állítást, hogy az uniós gazdasági ágazatnak nem fűződik érdeke a fekete tekercsek értékesítéséhez. Épp ellenkezőleg: a vizsgálat kimutatta, hogy az uniós gazdasági ágazat jelentős szabad kapacitással rendelkezik a fekete és fehér tekercsek esetében egyaránt, valamint azt is, hogy a nehéz piaci körülmények ellenére a vizsgálati időszakban igen jelentős volumenű fekete tekercset értékesített az uniós piacon, többek között (de nem kizárólagosan) a Marcegaglia részére. Eszerint az ágazatnak valós érdeke fűződik a piac ellátásához.

(46) Ennek alapján a Bizottság arra az ideiglenes következtetésre jut, hogy a fekete és a fehér tekercsek azonos alapvető fizikai és kémiai jellemzőkkel bírnak, és egy termékcsoportot alkotnak. A Bizottság ezért elutasítja a (39)–(42) preambulumbekezdésben említett állításokat.

(47) Több fél azt állította, hogy az 1 600 mm és azt meghaladó szélességű, ezen belül a 2 000 mm szélességű melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezeket és tekercseket ki kell zárni a vizsgálat hatálya alól, mivel az említett speciális anyagra vonatkozóan bevezetett dömpingellenes intézkedések még tovább szűkítenék a már így is nehezen beszerezhető anyag beszerzési lehetőségeit. Az intézkedések bevezetése ezenkívül korlátozná a nagy átmérőjű hegesztett csövek nem uniós gyártóival szembeni versenyképességüket.

(48) A Bizottság elutasítja ezt az állítást. Az 1 600 m vagy azt meghaladó szélességű melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek alapvető kémiai jellemzői azonosak a kisebb méretű melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezekével és tekercsekével. A szélességet leszámítva alapvető fizikai jellemzőik is megegyeznek. A szélesebb melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek egyszerű vágási műveletekkel kisebbekké alakíthatók. Emiatt fennállna a kijátszás kockázata, ha a Bizottság kizárná a nagyobb tekercseket az érintett termékek köréből.

(49) A melegen síkhengerelt rozsdamentesacél termékeket importáló konzorcium ([7]) azt állította, hogy a 10 mm feletti vastagságú tekercseket ki kell zárni a vizsgálat hatálya alól, mivel az Unióban csupán két gyár képes 13 mm feletti vastagságú melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek előállítására. A Bizottság nem tartja indokoltnak azt, hogy kizárja e tekercseket, amelyek alapvető fizikai és kémiai jellemzői, valamint felhasználási módjai minden kétséget kizáróan azonosak a termékkörbe tartozó többi termékével. Ezenfelül, amint azt a konzorcium maga is jelezte, az uniós gazdasági ágazat rendelkezik a gyártásukhoz szükséges kapacitással. A Bizottság ezért elutasítja ezt az állítást.

3. **DÖMPING**

3.1. **Indonézia**

3.1.1. *Exportáló gyártók*

(50) A vizsgálati időszak alatt két exportáló gyártó volt Indonéziában, az ITSS és a GCNS. A két vállalat közös végső anyavállalatukon, a Tsingshan Steel Group kínai acélgyártón keresztül állt kapcsolatban.

(51) A Tsingshan Steel Group a PT Bintang Delapan indonéz vállalattal közösen az indonéziai Sulawesiben létrehozta az Indonesia Morowali ipari parkot (a továbbiakban: IMIP) ([8]). A vizsgálat a következő, egymással a Tsingshan Steel Group vállalatcsoporton keresztül kapcsolatban álló, az IMIP területén működő vállalatokat érintette:

– a GCNS a vizsgált termék integrált exportáló gyártója, amely nikkelérc feldolgozásával fekete melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezt és tekercset állít elő,

– az ITSS integrált exportáló gyártó, amely nikkelérc feldolgozásával rozsdamentesacél lemeztuskót állít elő,

– a PT Sulawesi Mining Investment (a továbbiakban: SMI) kohó, amely nikkelérc feldolgozásával ferronikkelt, majd abból rozsdamentesacél lemeztuskót állít elő,

([7]) A konzorcium egy 20 forgalmazóból és felhasználóból álló csoport, amelynek tagjai együttesen mintegy 500 000 tonna volumenű uniós felhasználást képviselnek, és kb. 30 000 főt foglalkoztatnak az Unióban.

([8]) Eltérő jelzés hiányában az IMIP-re vonatkozó információk forrása: IMIP. 2017. évi éves jelentés, megtekinthető a következő internetcímen: https://static1.squarespace.com/static/584e20fe197aea0e29105534/t/5c986900e-b393132e86a5f1a/1553492333714/IMIP+2017+Annual+Report.pdf (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 3.)

– a PT Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy (a továbbiakban: IRNC) ferrokrómot, valamint a vizsgált termékek továbbfeldolgozásával előállított termékeket gyárt, amely képes a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek hideghengerléssel végzett továbbfeldolgozására,

– a PT Tsingshan Steel Indonesia (a továbbiakban: TSI) nikkel-nyersvasat gyárt, amelyet alacsony nikkeltartalmú nikkelércből állítanak elő.

3.1.2. *Az alaprendelet 18. cikkének alkalmazása*

(52) A két exportáló gyártó egyike sem mutatta be érdemben a csoport globális struktúráját sem a kitöltött kérdőíveken, sem az ellenőrző látogatások során. Ezenkívül az exportértékesítésben részt vevő, a csoport tagjaival kapcsolatban álló kereskedők sem nyújtottak be kitöltött kérdőívet.

(53) Emiatt a Bizottság nem tudta ellenőrzi a kapcsolatot az exportáló gyártók és az őket nikkelérccel ellátó beszállítók között. Az említett érc alapvető nyersanyag, a vizsgált termék ennek köszönheti rozsdamentes jellemzőit. Így különösen a Bizottság nem tudta megállapítani, hogy az állítólagosan független beszállítók valóban függetlenek-e az exportáló gyártóktól.

(54) Következésképpen a Bizottság nem tudta értékelni, hogy az egyértelműen azonosított kapcsolt felek által szállított nikkelérc beszerzése szokásos piaci áron történt-e.

(55) Ezenkívül a Bizottság nem tudta ellenőrzi a kapcsolatot egy kapcsolatban álló belföldi kereskedő állítólagosan független vevőjével sem. A Bizottság ezért a rendes érték megállapításakor nem vette figyelembe a kapcsolatban álló kereskedő és az állítólagosan független vevő közötti értékesítést.

(56) Végül az exportértékesítésben részt vevő, a csoport tagjaival kapcsolatban álló kereskedők együttműködésének hiányában a Bizottság nem tudta megállapítani sem az első független vevőnek felszámított exportárat, sem pedig a szóban forgó kapcsolatban álló kereskedőknél ténylegesen felmerült költségeket. A Bizottság ennélfogva nem tudta az exportáló gyártóktól kapott adatok alapján kiszámítani az exportárat, bár a GCNS és az ITSS által benyújtott információk teljeskörűen ellenőrizhetők voltak a vállalatok nyilvántartásai alapján.

(57) A Bizottság 2019. december 20-án kelt levelében tájékoztatta a GCNS-t és az ITSS-t arról, hogy a dömpingkülönbözet számításának egyes szempontjait illetően az alaprendelet 18. cikkét kívánja alkalmazni. Erre vonatkozóan az exportáló gyártók 2020. január 7-én észrevételeket nyújtottak be.

(58) Az exportáló gyártók az alaprendelet 18. cikkének alkalmazásával kapcsolatos észrevételeikben előadták, hogy pusztán amiatt, hogy nem tudja meghatározni a kapcsolatot az exportáló gyártók és beszállítóik között, az alaprendelet szerint a Bizottság nem juthat arra a következtetésre, hogy az exportáló gyártók által a nikkelérc beszerzésére vonatkozóan benyújtott információk nem megbízhatók. A GCNS és az ITSS hivatkozott a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) joggyakorlatára ([9]) és vámérték-megállapítási megállapodására ([10]), amelyből az következett, hogy a kapcsolt felek közötti ügyleteknél nem lehet eleve abból kiindulni, hogy azok elfogadhatatlanok, vagy nem szokásos piaci áron történnek. Végül az exportáló gyártók emlékeztettek arra, hogy a Bizottság az ellenőrző látogatások során ellenőrizte a nikkelércbeszerzéseket.

(59) Ezt illetően a Bizottság megerősítette, hogy valóban ellenőrizte a csoporthoz tartozó vállalatok (GCNS, ITSS, SMI, TSI) által a beszállító kilétére, valamint a nyersanyagbeszerzések volumenére és értékére vonatkozóan benyújtott információkat. Mindazonáltal a kapcsolt felek közötti ügyletekre vonatkozó WTO-szabályozás és joggyakorlat ellenére azáltal, hogy nem mutatták be a csoport globális struktúráját, az exportáló gyártók annak vizsgálatát sem tették lehetővé a Bizottság számára, hogy a beszerzési ügyletekre szokásos piaci áron került-e sor.

(60) A Bizottság ezért megerősítette, hogy figyelmen kívül hagyja a nikkelérc bejelentett beszerzési árát, és helyette az alaprendelet 18. cikke alapján a rendelkezésre álló tényeket használja fel.

([9]) WTO-vizsgálóbizottsági jelentés, Egyesült Államok – A Koreából származó egyes fúrócsövekre vonatkozó dömpingellenes intézkedések (WT/DS488/15), 7.198. bekezdés.

([10]) Az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) VII. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás 1.2(a) pontja.

(61) Az exportár kiszámítását illetően az exportáló gyártók megismételték: minden tőlük telhetőt megtettek az exportértékesítésben részt vevő és velük kapcsolatban álló kereskedők együttműködéséért. Az exportáló gyártók javasolták továbbá, hogy a Bizottság a vizsgálat aktájában rendelkezésre álló információkat használja fel rendelkezésre álló tényként.

(62) Ennek kapcsán a Bizottság ideiglenesen úgy határozott, hogy azokat a vizsgálat aktájában rendelkezésre álló információkat használja fel, amelyeket a vizsgálat során az annak megindításától kezdve együttműködő és kitöltött kérdőívet benyújtó uniós érdekelt felektől kapott.

(63) Következésképp a Bizottság ideiglenesen az előzőekben ismertetett mértékig a rendelkezésre álló tényeket használta fel annak érdekében, hogy az alaprendelet 18. cikkével összhangban meghatározzon vagy helyettesítsen bizonyos információkat.

3.1.3. *Rendes érték*

(64) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először megvizsgálta, hogy az együttműködő exportáló gyártók mindegyike esetében reprezentatív-e a teljes belföldi értékesítés volumene. A belföldi értékesítés akkor reprezentatív, ha a hasonló termék független vevők részére belföldi piacon történő belföldi értékesítésének teljes volumene az egyes exportáló gyártók esetében eléri az érintett termék Unióba irányuló kivitel keretében értékesített teljes volumenének legalább 5 %-át a vizsgálati időszak alatt.

(65) Ennek alapján megállapítást nyert, hogy a hasonló terméknek a GCNS által a belföldi piacon végzett összértékesítése nem reprezentatív.

(66) Ezért azoknál a terméktípusoknál, amelyeket nem értékesítettek a belföldi piacon, a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése és (6) bekezdésének b) pontja alapján képezte a rendes értéket.

(67) A Bizottság a rendes értéket úgy képezte, hogy a következő tényezőket hozzáadta a GCNS által gyártott hasonló termék vizsgálati időszakban jellemző előállítási költségeihez:

a) a GCNS-nél a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalom keretében, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítése során felmerült értékesítési, általános és igazgatási (SGA) költségek súlyozott átlaga; valamint

b) a GCNS-nek a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalomban, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítésével elért nyereségének súlyozott átlaga.

(68) A Bizottság a (79)–(82) preambulumbekezdésben kifejtett módon kiigazította a nikkelérc költségét.

(69) A GCNS egyes szolgáltatásokat, valamint félkész termék formájában egyes inputokat az IMIP területén működő, vele kapcsolatban álló beszállítóktól vásárolt meg. A Bizottság megvizsgálta, hogy e beszerzésekre szokásos piaci áron került-e sor. Ennek kapcsán a Bizottság – ha az információ a rendelkezésére állt – a beszerzési árat összehasonlította azzal az árral, amelyet a kapcsolatban álló beszállító egy független vevőnek számított fel. Ha az ár nem állt a rendelkezésére, a Bizottság beszerzési árat számtanilag képzett piaci árral hasonlította össze, amelynek során figyelembe vette a kapcsolatban álló beszállító előállítási költségeit, SGA-költségeit, valamint észszerű nyereségét. Ahol ez helyénvaló volt, a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdésével összhangban kiigazította a GCNS-nél a szolgáltatásokkal és inputokkal kapcsolatban felmerült költségeket.

(70) A (64) preambulumbekezdésben kifejtett reprezentativitási vizsgálat alapján a hasonló terméknek az ITSS által a belföldi piacon bonyolított összértékesítése reprezentatív volt.

(71) A Bizottság ezt követően azonosította azokat a belföldön értékesített terméktípusokat, amelyek a reprezentatív belföldi értékesítésekkel rendelkező ITSS esetében azonosak vagy összehasonlíthatóak voltak az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített terméktípusokkal.

(72) A Bizottság ezután – az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban – az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípusok mindegyike tekintetében megvizsgálta, hogy az ITSS hazai piacon bonyolított belföldi értékesítése reprezentatív-e. Egy terméktípus belföldi értékesítései akkor reprezentatívak, ha a terméktípus vizsgálati időszak alatti, független vevők részére végrehajtott belföldi értékesítéseinek teljes volumene eléri az azonos vagy összehasonlítható terméktípus teljes Unióba irányuló exportértékesítés teljes volumenének 5 %-át. A Bizottság egy terméktípus esetében állapította meg, hogy annak a belföldi piacon végzett értékesítése reprezentatív.

(73) A Bizottság ezt követően e terméktípus esetében meghatározta a belföldi piacon, független vevők részére végrehajtott nyereséges értékesítések vizsgálati időszak alatti részarányát – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban – annak megállapítása céljából, hogy a rendes érték kiszámítását a tényleges belföldi értékesítések alapján végezze-e el.

(74) A rendes értéket – függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek-e, vagy sem – az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípusnak a kiszámított termelési költséggel megegyező vagy azt meghaladó nettó áron értékesített volumene meghaladta a terméktípus teljes értékesítési volumenének 80 %-át; valamint

b) e terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik a termelési egységköltséggel, vagy meghaladja azt.

(75) Ebben az esetben a rendes érték az adott terméktípus vizsgálati időszak alatt történt összes belföldi értékesítése során felszámított árainak súlyozott átlaga.

(76) A rendes értéket az egyes terméktípusok vizsgálati időszak alatti – kizárólag nyereséges – belföldi értékesítésének terméktípusonkénti tényleges belföldi áraként kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípus nyereségesen értékesített volumene legfeljebb az adott típus teljes értékesítési volumenének 80 %-át teszi ki: vagy

b) e terméktípus súlyozott átlagára nem éri el a termelési egységköltséget.

(77) A belföldi értékesítés elemzése kimutatta, hogy a terméktípus teljes belföldi értékesítésének 13,7 %-a nyereséges volt, és az értékesítési ár súlyozott átlaga meghaladta az előállítási költséget. Ennek megfelelően a rendes érték számítása kizárólag a nyereséges értékesítések során alkalmazott árak súlyozott átlagaként történt.

(78) Azoknál a terméktípusoknál, amelyeket nem értékesítettek reprezentatív mennyiségben a belföldi piacon, a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése és (6) bekezdésének b) pontja alapján képezte a rendes értéket.

(79) A Bizottság a rendes értéket úgy képezte, hogy a következő tényezőket hozzáadta az ITSS által gyártott hasonló termék vizsgálati időszakban jellemző előállítási költségeihez:

a) az ITSS-nél a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalom keretében, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítése során felmerült SGA-költségek súlyozott átlaga; valamint

b) az ITSS-nek a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalomban, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítésével elért nyereségének súlyozott átlaga.

(80) A Bizottság a (79)–(82) preambulumbekezdésben kifejtett módon kiigazította a nikkelérc költségét.

(81) Az ITSS egyes szolgáltatásokat és inputokat az IMIP területén működő, vele kapcsolatban álló beszállítóktól vásárolt meg. A Bizottság megvizsgálta, hogy e beszerzésekre szokásos piaci áron került-e sor. Ennek kapcsán a Bizottság – ha az információ a rendelkezésére állt – a beszerzési árat összehasonlította azzal az árral, amelyet a kapcsolatban álló beszállító egy független vevőnek számított fel. Ha az ár nem állt a rendelkezésére, a Bizottság beszerzési árat számtanilag képzett piaci árral hasonlította össze, amelynek során figyelembe vette a kapcsolatban álló beszállító előállítási költségeit, SGA-költségeit, valamint észszerű nyereségét. Ahol ez helyénvaló volt, a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdésével összhangban kiigazította az ITSS-nél a szolgáltatásokkal és inputokkal kapcsolatban felmerült költségeket.

(82) Az (52)–(54) és (57)–(60) preambulumbekezdésben ismertetett módon a Bizottság nem vette figyelembe a nikkelérc azon költségeit, amelyeket a két exportáló gyártó, valamint a velük kapcsolatban álló, a (69) és (78) preambulumbekezdésben említett egyes inputok beszállítói jelentettek be. A Bizottság a nikkelérc indonéziai piaci árát kívánta felhasználni rendelkezésre álló tényként, és a nikkelérc tényleges költségeit ezzel az árral kívánta helyettesíteni.

(83) Ezzel összefüggésben az indonéz kormánnyal az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése szerinti esetleges nyersanyagpiaci torzulások kapcsán folytatott konzultáció keretében a Bizottság statisztikai információkat kért a belföldi értékesítés volumenéről és értékéről, amelyeket az indonéz kormány rendszerint a vonatkozó jogszabály ([11]) alapján gyűjt. Az indonéz kormány azonban csak a belföldi értékesítés volumenéről nyújtott be információkat. Az emiatt hiányos információkat a Bizottság nem tudta felhasználni a nikkelérc indonéz belföldi piaci árának meghatározásához.

(84) A Bizottság ezért az egyetlen olyan exportáló gyártó által fizetett tényleges árat használta fel, amely valamennyi beszerzési ügyletére vonatkozóan információkat nyújtott be a nikkelérc nikkeltartalmáról. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a nikkelérc árát befolyásoló nikkeltartalmat figyelembe kell venni a csoport tagvállalatai által bejelentett nikkelércköltségek helyettesítésekor. A Bizottság az egyes nikkeltartalmakra vonatkozóan kiválasztottat a legnagyobb költségű beszerzési ügyleteket, és úgy ítélte meg, hogy ezeknél a legkisebb annak a valószínűsége, hogy a beszállító és a vevő kapcsolata befolyásolja az ügyleteket és azok árait. A kiválasztott ügyletek beszerzési árának súlyozott átlaga alapján a Bizottság megállapította a nikkelérc kiigazított költségeit, figyelembe véve a vállalat által az egyes nikkeltartalom-kategóriákban beszerzett teljes mennyiséget.

([11]) Az energiaügyért és ásványi erőforrásokért felelős miniszter 7/2017. sz. rendelete a fémtartalmú ásványok és a szén értékesítésére vonatkozó referenciaárak megállapításának eljárásrendjéről, 11. cikk.

(85) A Bizottság emellett a nikkelérc kiigazított költségeit felhasználva számította újra a (69) és (78) preambulumbekezdésben említett, kapcsolatban álló beszállítóktól vásárolt félkész inputok előállítási költségeit annak vizsgálata során, hogy az exportáló gyártók szokásos piaci áron szerezték-e be a vonatkozó inputokat. Azokban az esetekben, amikor a beszállítók nyilvánvalóan alacsonyabb nikkeltartalmú nikkelércet használtak fel, a kiigazított költségek tükrözték az eltérést.

3.1.4. *Exportár*

(86) Az exportáló gyártók arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy az Unióba harmadik országbeli, velük kapcsolatban álló kereskedők, valamint egy harmadik országbeli független kereskedő közreműködésével exportálnak.

(87) Az (52) és (56) preambulumbekezdésben kifejtett módon az exportértékesítésben részt vevő, a csoport tagjaival kapcsolatban álló kereskedők nem működtek együtt a vizsgálat során. A Bizottság ezért az alaprendelet 18. cikkének megfelelően, a vizsgálat aktájában rendelkezésre álló és a Bizottság által ellenőrzött információk alapján állapította meg az exportárat. Az exportár megállapítása érdekében a Bizottság először az Unióba érkező behozatal importárát határozta meg az együttműködő uniós érdekelt felek által benyújtott és a vizsgálat aktájában rendelkezésre álló információk alapján. A Bizottság az így kapott árat az exportáló gyártók által benyújtott, ellenőrzött információk, illetve nyilvánosan hozzáférhető információk (pl. az állítólagosan kapcsolatban álló egyik kereskedő nyilvánosan hozzáférhető, auditált pénzügyi kimutatásai) alapján kiigazította a behozatal és viszonteladás között felmerülő összes költség (ideértve a szállítási, a biztosítási, az anyagmozgatási és rakodási, valamint az SGA-költségeket), továbbá az elért nyereség figyelembevételével.

3.1.5. *Összehasonlítás*

(88) A Bizottság a rendes értéket és az exportáló gyártók exportárát gyártelepi paritáson hasonlította össze.

(89) Amennyiben a tisztességes összehasonlítás biztosítása érdekében indokolt volt, a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazította a rendes értéket és/vagy az exportárat az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében. A rendes érték kiigazítására a szállítási, a biztosítási, valamint az anyagmozgatási és rakodási költségek tekintetében került sor. A Bizottság az exportárat a hitelköltségek, valamint a harmadik országbeli független kereskedő jutaléka tekintetében igazította ki.

3.1.6. *Dömpingkülönbözetek*

(90) A Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban összehasonlította a hasonló termék egyes típusaihoz tartozó rendes értékek súlyozott átlagát a vizsgált termék megfelelő típusaihoz tartozó exportárak súlyozott átlagával.

(91) Ez alapján az ideiglenes súlyozott átlagos dömpingkülönbözet a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a GCNS esetében 19,3 %, az ITSS esetében 16,2 %.

(92) Az (50) és az (51) preambulumbekezdésben kifejtett módon az exportáló gyártók kapcsolatban állnak egymással. A Bizottság ezért a dömpingkülönbözetek súlyozott átlagát a két vállalatra vonatkozóan egységesen 19,2 %-ban határozta meg.

(93) mivel a vizsgálati időszakban az Unióba irányuló teljes kivitel 100 %-át az együttműködő exportáló gyártóktól érkező behozatal tette ki, a Bizottság reprezentatívnak ítélte, ha a maradvány dömpingkülönbözetet az együttműködő exportáló gyártók szintjén állapítja meg.

(94) Az ideiglenes dömpingkülönbözetek tehát a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékaként kifejezve a következők:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	19,2 %
Minden más vállalat	19,2 %

3.2. **Kína**

3.2.1. *Előzetes megjegyzések*

(95) A (16) preambulumbekezdésben kifejtett módon a mintában szereplő három kínai exportáló gyártó közül az egyik esetében a Bizottság úgy határozott, hogy az alaprendelet 18. cikkének rendelkezéseire támaszkodik, és figyelmen kívül hagyta az exportáló gyártó által benyújtott információkat.

(96) A Bizottság azért határozott így, mert az ellenőrző látogatás során a vállalat nem adott időben magyarázatot több, a kitöltött kérdőívben feltüntetett számadatra, és nem kapcsolta azokat az auditált beszámolókhoz, a költséggazdálkodási elszámolásokhoz, valamint a használt belső információtechnológiai alkalmazásokhoz. A Bizottság számára az egyedi dömpingkülönbözet megállapításához alapvető fontosságú egyes számadatok, így a terméktípusonkénti termelési volumen, a felhasznált energia, a melléktermékek eloszlása és a gyártási általános költségek esetében nem volt lehetséges az egyeztetés az említett dokumentumokkal, illetve a felosztási kulcsok sem voltak megfelelően meghatározhatók. Ezenkívül a kért adatok és magyarázatok késedelmes benyújtása miatt a Bizottság egyáltalán nem tudott ellenőrzi a rendes érték meghatározására vonatkozóan kitöltött kérdőívekre adott egyes válaszokat. Ez tehát azt jelenti, hogy a Bizottság az alaprendeletben előírt határidőn belül nem kapta meg a vállalat dömpingkülönbözetének megállapításához szükséges információkat.

(97) Az alaprendelet 18. cikkének (4) bekezdésével összhangban a Bizottság 2019. december 18-i levelében tájékoztatta az érdekelt felet arról, hogy milyen okokból szándékozik figyelmen kívül hagyni a benyújtott információkat, és lehetőséget biztosított számára arra, hogy további magyarázattal szolgáljon.

(98) A vállalat 2020. január 7-én válaszolt a Bizottság levelére. Válaszában a vállalat nem vitatta, hogy a Bizottság levelében jelzett hiányosságok valóban fennálltak. Ugyanakkor a vállalat azt állította, hogy a hiányosságok *súlya* nem indokolta az alaprendelet 18. cikkének alkalmazását. A vállalat érvelése szerint a Bizottság levelében jelzett hiányosságokat az okozta, hogy a kapcsolatban álló vállalatok egyike által benyújtott információkat többnyire manuálisan, nem pedig információtechnológiai rendszerrel állították össze és kezelték. Emiatt a hiányosságok esélye is nagyobb volt. A vállalat következtetése szerint ennek ellenére a Bizottság a helyszínen ellenőrzött információk alapján kiszámíthatja az egyedi dömpingkülönbözetet.

(99) A Bizottság nem értett egyet a vállalat azon állításával, hogy a helyszínen ellenőrzött információk alapján kiszámítható az egyedi dömpingkülönbözet. A (93) preambulumbekezdésben rögzített módon a helyszínen feltárt hiányosságok eredetétől függetlenül azok jellege és mértéke, valamint az, hogy azokat a vállalat az ellenőrző látogatás teljes időtartama során nem volt képes megoldani, gyakorlatilag megakadályozta a Bizottságot abban, hogy ellenőrzött adatok alapján számítson dömpingkülönbözetet. Ennek megfelelően a Bizottság ideiglenesen figyelmen kívül hagyta az exportáló gyártó által benyújtott információkat, és megerősítette, hogy az eljárás e szakaszában az érintett exportáló gyártóra vonatkozóan rendelkezésre álló tényeket használja fel.

(100) Ennek megfelelően a dömpingkülönbözet számítására vonatkozó alábbi leírás kizárólag a mintában szereplő két fennmaradó kínai exportáló gyártóra vonatkozik.

3.2.2. *Rendes érték*

(101) Az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerint „[a] rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik.”

(102) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerint ugyanakkor „[a]bban az esetben, ha […] megállapítást nyer, hogy az exportáló országban fennálló, b) pont szerinti jelentős torzulások következtében nem helyénvaló az exportáló országbeli belföldi árak és költségek alkalmazása, a rendes értéket a torzulásoktól mentes árakat vagy referenciaértékeket tükröző előállítási és értékesítési költségek alapján kell képezni”, és annak „tartalmaznia kell az igazgatási, értékesítési és általános költségek, valamint a nyereség torzulástól mentes és észszerű összegét”. Az alábbiakban található részletes magyarázat szerint a Bizottság e vizsgálatban a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján – a kínai kormány együttműködésének hiányára is figyelemmel – arra a következtetésre jutott, hogy indokolt az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása.

3.2.2.1. A jelentős torzulások fennállása

a) Bevezetés

(103) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerint a *„[j]elentős torzulások azok a torzulások, amelyek akkor következnek be, ha a jelentett árak vagy költségek – a nyersanyag- és energiaköltségeket is beleértve – jelentős kormányzati beavatkozás hatására nem szabadpiaci erőviszonyok eredményei. A jelentős torzulások fennállásának értékelése során – többek között – figyelembe kell venni az alábbiak közül egy vagy több elem lehetséges hatását:*

– *a kérdéses piacot jelentős mértékben olyan vállalkozások szolgálják ki, amelyek az exportáló ország hatóságainak tulajdonában vannak, ellenőrzése vagy szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt állnak,*

– *az állami jelenlét a vállalatokban lehetővé teszi az állam számára, hogy befolyást gyakoroljon az árak és a költségek tekintetében,*

– *a belföldi beszállítókat előnyben részesítő vagy a szabadpiaci erőviszonyokat más módon befolyásoló közpolitikák vagy intézkedések,*

– *a csődeljárási, a társasági jogi és a tulajdonjogi jogszabályok hiánya, diszkriminatív alkalmazása vagy nem megfelelő érvényesítése,*

– *a bérköltségek torzult volta,*

– *közpolitikai célokat megvalósító vagy az államtól más tekintetben nem függetlenül tevékenykedő intézmények által nyújtott finanszírozás vehető igénybe”.*

(104) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerint a 2. cikk (6a) bekezdésének a) pontja értelmében vett jelentős torzulások fennállásának értékelése során egyebek mellett az ott meghatározott, nem kimerítő jelleggel felsorolt elemeket kell figyelembe venni. Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerint a jelentős torzulások fennállására vonatkozó értékelés során azt kell vizsgálni, hogy ezen elemek közül egy vagy több milyen hatást gyakorolhat az érintett terméknek az exportáló országban érvényes áraira és költségeire. Mivel a felsorolt elemeknek nem együttesen kell fennállniuk, a jelentős torzulások fennállásának megállapításához nem szükséges mindegyik elemet megvizsgálni. Emellett bizonyos esetekben ugyanazok a ténybeli körülmények több felsorolt elem fennállásának megállapításához is felhasználhatók. Mindazonáltal a 2. cikk (6a) bekezdésének a) pontja értelmében vett jelentős torzulások fennállására vonatkozó következtetést az összes rendelkezésre álló bizonyíték alapján kell megfogalmazni. A torzulások fennállására vonatkozó általános értékelés során figyelembe vehetők az exportáló országot jellemző általános összefüggések és körülmények is, különösen olyan esetekben, amikor az exportáló ország gazdasági és közigazgatási berendezkedésének alapelemeiből fakadóan a kormányzat olyan alapvető hatáskörökkel rendelkezik, amelyek segítségével érdemben beavatkozhat a gazdaságba, és ennek hatására az árak és a költségek nem a piaci erőviszonyok szabad alakulásának eredményeként jönnek létre.

(105) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontja szerint *„[a]mennyiben a Bizottság megalapozott jelzésekkel rendelkezik a b) pontban említettek szerinti torzulások egy adott országban vagy az ország egy adott ágazatában való fennállásáról, és amennyiben az e rendelet eredményes alkalmazása szempontjából helyénvaló, a Bizottságnak jelentést kell készítenie, nyilvánosságra hoznia és rendszeresen frissítenie, amelyben leírja a b) pontban említett piaci körülményeket az adott országban vagy ágazatban.”*

(106) E rendelkezés alapján a Bizottság összeállított egy országjelentést Kínáról (a továbbiakban: jelentés), ([12]) amely bemutatja, hogy a kormányzat számos szinten jelentős mértékben beavatkozik a gazdaság működésébe, és ezzel torzulásokat idéz elő különösen több fontos termelési tényező (például a földterület, az energia, a tőke, a nyersanyagok és a munkaerő) esetében, illetve meghatározott ágazatokban (például az acél- és a vegyiparban). A Bizottság a jelentést a vizsgálat megindításakor elhelyezte a vizsgálat iratai között. Emellett a panasz is tartalmazott néhány olyan releváns bizonyítékot, amely kiegészíti a jelentésben foglaltakat. Az érdekelt felek az eljárás megindításakor felkérést kaptak arra, hogy cáfolják, észrevételezzék vagy kiegészítsék a vizsgálat iratai között található bizonyítékokat.

(107) A panasz különösen olyan jelenségekre mutatott rá, amelyek a rozsdamentesacél ágazatban befolyásolják a költségeket és az árakat:

– a kínai rozsdamentesacél piacot jelentős mértékben olyan vállalkozások szolgálják ki, amelyek a kínai kormány tulajdonában vannak, ellenőrzése vagy szakpolitikai felügyelete alatt állnak,

– a nyersanyag- és az energiaárak Kínában jelentős kormányzati beavatkozás (többek között a belföldi beszállítóknak kedvező politikai intézkedések) hatására alakulnak ki, és nem szabadpiaci erőviszonyok eredményei,

([12]) Bizottsági szolgálati munkadokumentum piacvédelmi vizsgálatokhoz a Kínai Népköztársaság gazdaságának jelentős torzulásairól, 2017. december 20., SWD(2017) 483 final/2.

– a csődjogi, a társasági jogi és a tulajdonjogi jogszabályok még mindig nem érvényesülnek megfelelően Kínában,

– a bérköltségek torzak, mert nem rendes piaci erőviszonyok hatására, sem pedig a vállalatok és a munkavállalók közötti tárgyalásokon alakulnak ki,

– a rozsdamentesacélt gyártó vállalatok közpolitikai célokat megvalósító vagy az államtól más tekintetben nem függetlenül tevékenykedő intézmények által nyújtott finanszírozást vehetnek igénybe.

(108) A (30) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a kínai kormánytól nem érkezett olyan észrevétel vagy bizonyíték, amely alátámasztotta vagy cáfolta volna az ügy irataiban, ezen belül a jelentésben meglévő, valamint a panaszos által ezek kiegészítéseképpen nyújtott bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy jelentős torzulások állnak fenn, és/vagy a szóban forgó ügyben helyénvaló az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása.

(109) Ebben a kérdésben két exportáló gyártó fogalmazott meg észrevételeket, azt állítva, hogy a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése alapján végzett számítása nincs összhangban a WTO dömpingellenes megállapodásával. Ennek kapcsán az exportáló gyártók előadták, hogy a Bizottságnak a rendes érték megállapítása során – hacsak a dömpingellenes megállapodás másként nem rendelkezik – nem helyénvaló eltérnie a standard módszertantól, és a dömpingellenes megállapodás 2. cikke szerinti standard módszertant kell alkalmaznia. Az érdekelt felek emellett azt is felvetették, hogy a jelentős torzulások fogalma még csak nem is szerepel a dömpingellenes megállapodásban.

(110) Az exportáló gyártók állítása szerint továbbá a vizsgálat iratai között nincs bizonyíték arra, hogy a jelentésben és a panaszban felsorolt állítólagos kormányzati beavatkozások az érintett termék előállításához felhasznált inputokat érintő ártorzulást eredményeztek volna.

(111) A jelen vizsgálat keretében a Bizottság a (157) preambulumbekezdésben megállapította, hogy helyénvaló az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ennek megfelelően a 2. cikk (6a) bekezdése alkalmazandó. Emellett a Bizottság úgy ítéli meg, hogy ez a rendelkezés összhangban van az Európai Unió WTO-kötelezettségeivel. A Bizottság álláspontja szerint a DS473 EU–biodízel (Argentína) ügyben tisztázott módon az alaprendelet azon rendelkezései, amelyek valamennyi WTO-tag esetében általánosan alkalmazandók, különösen pedig a 2. cikk (5) bekezdésének második albekezdése, lehetővé teszi, hogy a Bizottság – a szükséges és megalapozott kiigazítások mellett – harmadik ország adatait használja fel. A Bizottság végül emlékeztetett arra, hogy a DS473 EU–biodízel (Argentína) ügy nem érinti az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazását, amely a jelen vizsgálat során a rendes érték meghatározásának releváns jogalapja. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(112) A Bizottság megvizsgálta, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében fennálló jelentős torzulások figyelembevételével helyénvaló-e vagy sem a Kínában érvényes belföldi árak és költségek alkalmazása. A Bizottság ezt a vizsgálatot a vizsgálat iratai között megtalálható, köztük a jelentésben foglalt bizonyítékokra alapozta, amelyek nyilvánosan hozzáférhető forrásokból származnak. Az elvégzett elemzés általában véve a kínai gazdaságba való jelentős mértékű kormányzati beavatkozással, valamint konkrétan az érintett gazdasági ágazat és az érintett termék piacának sajátos helyzetével foglalkozott.

(113) A második állítást illetően a Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazását megalapozó jelentős torzulások fennállása nem függ össze azzal, hogy a jelentésben külön ágazati fejezet foglalkozik-e a vizsgált termékkel. A jelentés több olyan torzulást ismertet, amelyek a kínai gazdaságban horizontálisan, több ágazatra kiterjedően állnak fenn, és befolyásolják a vizsgált termék árait, illetve nyersanyagait és előállítási költségeit. Az alábbi b)–i) pontokban kifejtett módon a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek ágazatát több, a jelentésben ismertetett kormányzati beavatkozás érinti (szerepeltetés az ötéves tervekben és egyéb dokumentumokban, nyersanyagpiaci torzulások, pénzügyi torzulások), amelyeket e rendelet hivatkozásokkal együtt tételesen felsorol. A jelentésben már bemutatott jelentős torzulások mellett e rendelet (104), (121)–(122), (124)–(128), (135), (138), (141), (151), valamint (153)–(154) preambulumbekezdése részletesen ismertet több olyan torzulást is, amelyek a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek ágazatát, illetve annak nyersanyagait és inputjait érintik. A jelentős torzulásokat előidéző piaci körülmények, valamint az azokat megalapozó szakpolitikák és tervek továbbra is kihatnak a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek ágazatára és annak előállítási költségeire attól függetlenül, hogy a jelentést 2017 decemberében tették közzé. Egyetlen fél sem nyújtott be ellentétes értelmű bizonyítékot. Ezenkívül a jelentős torzulásoknak a rendeletben ismertetett forrásai jelenleg is fennállnak; egyetlen fél sem nyújtott be ellentétes értelmű bizonyítékot.

(114) A Bizottság ezért ideiglenesen elutasította a két exportáló gyártó állításait.

b) A kínai belföldi árakat és költségeket befolyásoló jelentős torzulások

(115) A kínai gazdasági rendszer a „*szocialista piacgazdaság*" koncepcióján alapul. Ez a kínai alkotmányban is rögzített koncepció határozza meg a kínai gazdaságirányítást. Alapelve, hogy „*a termelőeszközök állami tulajdonban, azaz a nép egészének tulajdonában és a dolgozók kollektív tulajdonában vannak*". Az állami tulajdonon alapuló gazdaság „*a nemzetgazdaság első számú motorja*", és az államnak feladata a gazdaság „*konszolidációjának és növekedésének biztosítása* ([13])". Következésképpen Kína általános gazdasági berendezkedése nemhogy lehetővé teszi, hanem kifejezetten megköveteli a gazdaságba való jelentős mértékű állami beavatkozást. Az az alapelv, hogy az állami tulajdon elsőbbséget élvez a magántulajdonnal szemben, a teljes jogrendszert áthatja, és minden fontosabb jogszabályban alapelvként kap hangsúlyt. Jó példa erre a kínai ingatlantörvény, amely a szocializmus kezdeti szakaszára hivatkozva az államot olyan alapvető gazdasági rendszer fenntartásával bízza meg, amelyben uralkodó szerepet játszik az állami tulajdon. A jogrendszer megtűr más tulajdoni formákat is, de azoknak az állami tulajdon mellett kell fejlődniük. ([14])

(116) A kínai jog szerint a szocialista piacgazdaság fejlesztése a Kínai Kommunista Párt (KKP) vezetésével történik. A kínai állam és a KKP struktúrái minden szinten (a jog, az intézmények és a személyek szintjén egyaránt) egymásba fonódnak, és olyan felépítményt alkotnak, amelyben a KKP és az állam szerepe nem választható szét. A kínai alkotmány 2018. márciusi módosítása nyomán a KKP vezető szerepe még nagyobb hangsúlyt kapott azzal, hogy az alkotmány 1. cikkébe is bekerült. A módosítás a cikk korábbi első mondata mögé, amely szerint „*[a] Kínai Népköztársaság alaprendszere a szocialista rendszer*", beillesztett egy új második mondatot, amely szerint „*[a] kínai típusú szocializmus meghatározó eleme a Kínai Kommunista Párt vezető szerepe* ([15])". Ez jól szemlélteti, hogy a KKP milyen mértékben gyakorol megkérdőjelezhetetlen és egyre nagyobb mértékű ellenőrzést a kínai gazdasági rendszer felett. Ez a vezető szerep és ellenőrzés alapvető ismérve a kínai rendszernek, és túlmutat a más országokban megszokott helyzeten, ahol a kormány a szabadpiaci erők működése mellett lát el általános makrogazdasági szabályozó szerepet.

(117) A kínai állam intervencionista gazdaságpolitikát követve valósítja meg céljait, amelyek egybeesnek a KKP politikai programjában foglaltakkal, nem pedig a szabadpiacon uralkodó gazdasági viszonyokat tükrözik. ([16]) A kínai hatóságok által alkalmazott intervencionista gazdaságpolitikai eszközök sokrétűek, és az ipartervezésre, a pénzügyi rendszerre és a szabályozási környezet szintjére egyaránt kiterjednek.

(118) Először: az állam által gyakorolt ellenőrzés általános szintjén a kínai gazdaság fejlődési irányát az ipartervezés összetett rendszere határozza meg, amely kihat az országban zajló valamennyi gazdasági tevékenységre. A tervek áthatják a gazdasági ágazatok és a horizontális politikák bonyolult szövevényét, és a kormányzat minden szintjén jelen vannak. A tartományi szintű tervek részletesek, míg az országos szintűek általánosabb célokat tűznek ki. A tervek emellett meghatározzák az érintett gazdasági ágazatok támogatásának eszközeit, valamint a célkitűzések megvalósításának időkereteit is. Egyes tervek még mindig rögzítenek konkrét kimeneti célokat, a korábbi tervezési ciklusokban pedig jellemzően ez volt a helyzet. A tervek a kormányzati prioritásoknak megfelelően kijelölik, hogy mely konkrét ipari ágazatokat és/vagy projekteket kell pozitív vagy negatív prioritásnak tekinteni, és milyen konkrét fejlesztési célokat kell velük kapcsolatban teljesíteni (ipar-korszerűsítés, nemzetközi terjeszkedés stb.). A gazdasági szereplőknek – a magán- és az állami tulajdonban lévőknek egyaránt – lényegében a tervrendszer által megszabott realitáshoz kell igazítaniuk üzleti tevékenységüket. Ez nem csupán a tervek kötelező jellege miatt van így, hanem azért is, mert az illetékes kínai hatóságok a kormányzat valamennyi szintjén a tervek szerint járnak el, és hatáskörüket ennek megfelelően gyakorolva kényszerítik a gazdasági szereplőket a tervekben lefektetett prioritások betartására (lásd még az e) pontot) ([17]).

(119) Másodszor: a pénzügyi erőforrások elosztásának szintjén Kína pénzügyi rendszerét az állami tulajdonú kereskedelmi bankok uralják. Ezeknek a bankoknak a hitelezési politikájuk kialakításakor és végrehajtásakor a kormányzat iparpolitikai célkitűzéseihez kell igazodniuk, ahelyett, hogy elsődlegesen az adott projekt gazdasági megalapozottságát értékelnék (lásd még a h) pontot). ([18]) Ugyanez mondható el a kínai pénzügyi rendszer többi eleméről, például a részvénypiacokról, a kötvénypiacokról, a magántőkepiacokról stb. is. A pénzügyi rendszer ezen, a bankszektortól különböző szegmenseiről is elmondható, hogy intézményi berendezkedésük és tevékenységük nem

([13]) Jelentés: 2. fejezet, 6–7. o.
([14]) Jelentés: 2. fejezet, 10. o.
([15]) Megtekinthető a következő internetcímen: http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 2.)
([16]) A jelentés 2. fejezete, 20–21. o.
([17]) Jelentés: 3. fejezet, 41. és 73–74. o.
([18]) A jelentés 6. fejezete, 120–121. o.

a pénzügyi piacok hatékony működését szolgálja, hanem az állam és a KKP számára biztosítja az ellenőrzés és a beavatkozás lehetőségét. ([19])

(120) Harmadszor: a szabályozási környezet szintjén az államnak a gazdaságba való beavatkozása sokféle formában jelenik meg. Például a közbeszerzési szabályokat rendszeresen használják fel a gazdasági hatékonyságtól eltérő szakpolitikai célok elérése érdekében, ami akadályozza ezen a területen a piacközpontú elvek érvényesülését. A vonatkozó jogszabály kifejezetten arról rendelkezik, hogy a közbeszerzések lebonyolításával az állami politikai intézkedések keretében kitűzött célok megvalósulását kell elősegíteni. Az viszont, hogy nincs meghatározva e célok mibenléte, széles mérlegelési jogkört biztosít a döntéshozó szervek számára. ([20]) Ugyanígy a beruházások területén a kínai kormány jelentős mértékben ellenőrzi és befolyásolja mind az állami, mind a magánberuházások rendeltetését és méretét. A beruházások szűrése, valamint a beruházásokhoz kapcsolódó különféle ösztönzők, korlátozások és tilalmak fontos hatósági eszközei az iparpolitikai célok támogatásának, például a kulcságazatok feletti állami ellenőrzés fenntartásának vagy a belföldi ipar megerősítésének. ([21])

(121) Összefoglalva: a kínai gazdasági modell olyan alapelveken nyugszik, amelyek biztosítják és ösztönzik a sokrétű kormányzati beavatkozást. A jelentős mértékű kormányzati beavatkozás ellentétes a piaci erők szabad érvényesülésével, ennélfogva a piaci elveknek megfelelő erőforrás-elosztáshoz képest torzulásokat eredményez. ([22])

c) Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának első franciabekezdése szerint: a kérdéses piacot jelentős mértékben olyan vállalkozások szolgálják ki, amelyek az exportáló ország hatóságainak tulajdonában vannak, ellenőrzése vagy szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt állnak

(122) Kínában az exportáló ország hatóságainak tulajdonában lévő, azok ellenőrzése és szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt álló vállalatok jelentős részét teszik ki a gazdaságnak.

(123) A kínai kormány és a KKP olyan struktúrákat tart fenn, amelyekkel biztosítja folyamatos befolyását a vállalatok, különösen pedig az állami tulajdonú vállalatok felett. Az állam (és sok tekintetben a KKP) nem csupán megfogalmazza az általános gazdaságpolitikát és tevékenyen felügyeli annak az egyes állami tulajdonú vállalatoknál történő végrehajtását, hanem jogot formál arra is, hogy részt vegyen az állami tulajdonú vállalatok operatív döntéshozatalában. Ennek jellemző eszközei a káderekneknek a kormányzati hatóságok és az állami tulajdonú vállalatok közötti rotációja, a párttagok jelenléte az állami tulajdonú vállalatok irányító szerveiben és a párt alapszervezeteinek jelenléte a vállalatokon belül (lásd még a d) pontot), valamint az állami tulajdonú vállalatok struktúrájának alakítása ([23]). Cserében az állami tulajdonú vállalatok különleges státuszt élveznek a kínai gazdaságon belül, ami több gazdasági előnyt is jelent a számukra, például védelmet a versennyel szemben és kedvezményes hozzáférést a releváns inputokhoz (köztük a finanszírozáshoz). ([24])

(124) Az acélágazatban továbbra is komoly mértékű a kínai kormányzat tulajdonosi szerepe. Miközben az állami és a magántulajdonú vállalatok száma a becslések szerint közel azonos, a világ tíz legnagyobb acélgyártója között található öt kínai gyártóból négy van állami tulajdonban. ([25]) Ugyanakkor míg 2016-ban a tíz legnagyobb gyártó az ágazat teljes kibocsátásának csak mintegy 36 %-át adta, a kínai kormány ugyanebben az évben célul tűzte ki, hogy 2025-re mintegy tíz nagyvállalatnál összpontosítsa a vas- és acéltermelés 60–70 %-át. ([26]) Ezt a szándékát a kínai

([19]) A jelentés 6. fejezete, 122–135. o.
([20]) A jelentés 7. fejezete, 167–168. o.
([21]) Jelentés: 8. fejezet, 169–170. és 200–201. o.
([22]) Jelentés: 2. fejezet, 15–16. o.; 4. fejezet, 50. és 84. o.; 5. fejezet, 108–109. o.
([23]) Jelentés: 3. fejezet, 22–24. o.; 5. fejezet, 97–108. o.
([24]) A jelentés 5. fejezete, 104–109. o.
([25]) Jelentés: 14. fejezet, 358. o.: a magán- és az állami tulajdonú vállalatok a termelést tekintve 51 %-ot, illetve 49 %-ot, a kapacitásokat tekintve 56 %-ot, illetve 44 %-ot képviselnek.
([26]) Megtekinthető a következő internetcímen: www.gov.cn/zhengce/content/2016-02/04/content_5039353.htm (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 2.), valamint https://policycn.com/policy_ticker/higher-expectations-for-large-scale-steel-enterprise/?iframe=1&sec-ret=c8uthafuthefra4e
(legutóbbi hozzáférés: 2020. március 2.), valamint www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 2.)

kormány 2019 áprilisában, az acélipar konszolidációjára vonatkozó iránymutatás közzétételének bejelentésekor ismét kinyilvánította. ([27]) Az összpontosítás részeként kényszerű összefonódásokra kerülhet sor a jövedelmező magánvállalatok és a gyengén teljesítő állami tulajdonú vállalatok között. ([28]) A közelmúltban került sor például a Baosteel Group Corp. és a Wuhan Iron & Steel Group Corp. acélgyártók összefonódására, amellyel 2016-ban a világ második legnagyobb acélgyártója jött létre ([29]). A nagyobb rozsdamentesacél gyártók, köztük a Tisco, a Baosteel, az Ansteel Lianzhong, a Jiujuan Iron and Steel és a Tangshan állami tulajdonban vannak.

(125) Mindemellett Kína a világ vezető nikkelfelhasználója. A nikkel fontos nyersanyag, a rozsdamentes acél ennek és a krómnak köszönheti rozsdamentességét. A nikkeltartalom emellett költségtényezője a nikkelércnek is, amely viszont költségtényezője az érintett termék közvetlen inputjainak. A melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek előállítása során többféleképpen, pl. nikkelérc, nikkel-nyersvas, ferronikkel, tiszta nikkel, nikkelhulladék, rozsdamentesacél hulladék formájában használják fel. A panaszos becslése szerint a nikkel különböző formái együttesen a rozsdamentes acél kínai előállítási költségeinek több mint 50 %-át teszik ki ([30]). 2016-ban az ország 1,04 millió tonnát használt fel belőle, a világ teljes nikkelfelhasználásának 52 %-át. 2017-ben 2,9 %-os növekedéssel és ennek megfelelően 1,07 millió tonnás kínai felhasználással számoltak. Kínában a nikkelt túlnyomó többségében (84 %) rozsdamentes acél előállításához használják fel. Ez az arány jelentősen meghaladja a 64 %-os nemzetközi átlagot. A nikkel felhasználása 2016-ban és 2017-ben erőteljesen nőtt ([31]), miközben a kínai rozsdamentesacél gyártás 15,7 %-kal, 24,9 millió tonnára bővült. Mivel a világ többi részének kibocsátása mindössze 4,3 %-kal nőtt, Kína részesedése a világ termeléséből elérte az 54,5 %-ot. A kibocsátás ugrásszerű növekedésére a kínai kormány erőteljes infrastrukturális költéseit, valamint masszív ingatlanfejlesztéseket követően került sor. A statisztikák szerint a kínai állóeszköz-beruházások nagy részét a kínai kormány és az állami tulajdonú vállalatok szervezték, a beruházások növekedési üteme pedig mindkét esetben meghaladta a magánszektorét ([32]).

(126) Az acéliparban és a nemvasfémek ágazatában érvényesülő kormányzati ellenőrzés és beavatkozás magas szintje és az ágazatban működő állami tulajdonú vállalatok fokozott jelenléte mellett a magántulajdonban lévő acélgyártók sem működhetnek piaci feltételek között. Olyannyira nem, hogy az e) pontban foglaltaknak megfelelően az acélágazat az állami tulajdonú vállalatok mellett a magántulajdonú vállalatokra is kiterjed a szakpolitikai felügyelet és irányítás.

(127) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek kínai piacát jelentős részben olyan vállalkozások szolgálják ki, amelyek a kínai kormány tulajdonában vannak, ellenőrzése vagy szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt állnak.

d) Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának második franciabekezdése szerint: az állami jelenlét a vállalatokban lehetővé teszi az állam számára, hogy befolyást gyakoroljon az árak és a költségek tekintetében

(128) Amellett, hogy az állami tulajdonú vállalatok feletti tulajdonjogon és más eszközökön keresztül ellenőrzést gyakorol a gazdaság felett, a kínai kormányzat a vállalatokban való állami jelenlétének köszönhetően abban a helyzetben van, hogy befolyást gyakorolhat az árakra és a költségekre. Amellett, hogy a megfelelő állami hatóságokat a kínai jogszabályok szerint megillető azon jog, hogy kinevezzék és eltávolítsák az állami tulajdonú vállalatok kulcspozíciókban lévő vezetőit, tekinthető úgy, hogy megfelelő tulajdonosi jogokat testesít meg, ([33]) a KKP-nek az állami és a magántulajdonú vállalatokban egyaránt jelen lévő alapszervezetei révén az állam egy másik olyan fontos csatornával is rendelkezik, amelynek révén befolyásolhatja az üzleti döntéseket. A kínai társasági jog szerint minden vállalatnál KKP-szervezetet kell létrehozni (és ebben a KKP alapszabálya szerint legalább három KKP-tagnak lennie kell ([34])), amely számára az adott vállalatnak kell biztosítania a szükséges működési feltételeket. Ezt a szabályt a jelek szerint korábban nem mindig tartották be, illetve érvényesítették szigorúan. Legkésőbb 2016-tól azonban a KKP erőteljesebben, mintegy politikai alapelvként érvényesíti azt az igényét, hogy ellenőrzése alatt tartsa az üzleti

([27]) Megtekinthető a következő internetcímen: http://www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 2.) és http://www.jjckb.cn/2019-04/23/c_137999653.htm (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 2.).

([28]) Példa volt erre 2009-ben a magántulajdonú Rizhao és az állami tulajdonú Shandong Iron and Steel vállalat fúziója (lásd a pekingi acélipari jelentés 58. oldalát), valamint a China Baowu Steel Group által a Magang Steel vállalatban 2019 júniusában szerzett többségi részesedést (lásd: https://www.ft.com/content/a7c93fae-85bc-11e9-a028-86cea8523dc2, legutóbbi hozzáférés: 2020. március 2.)

([29]) Lásd: Reuters, „China's Baosteel's takeover of Wuhan to create world's No 2 steelmaker, https://www.reuters.com/article/us-china-baosteel-mergers-idUSKCN11Q0U3 (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 10.).

([30]) A panasz 29. melléklete.

([31]) The World Nickel Factbook 2018 http://insg.org/wp-content/uploads/2019/03/publist_The-World-Nickel-Factbook-2018.pdf (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 3.)

([32]) THINK!DESK China Research & Consulting: Analysis of Market Distortions in the Chinese Non-Ferrous Metals Industry (A kínai nemvasfém-ágazat piaci torzulásainak elemzése), 136–138. o. https://eurometaux.eu/media/1624/study_-analysis-of-market-distortions-in-china.pdf (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 2.)

([33]) A jelentés 5. fejezete, 100–101. o.

([34]) A jelentés 2. fejezete, 26. o.

döntéseket. A beszámolók szerint emellett a KKP annak érdekében is nyomást gyakorol a magántulajdonú vállalatokra, hogy azok elsődlegesnek tekintsék a „patriotizmust", és pártfegyelmet tanúsítsanak. ([35]) Értesülések szerint 2017-ben a mintegy 1,86 millió magántulajdonú vállalat 70 %-ában működött pártalapszervezet, a vállalatok pedig egyre inkább arra kényszerültek, hogy a KKP szervezeteinek engedjék át a végső üzleti döntéshozatal jogát. ([36]) Ezek a szabályok a kínai gazdaság teljes egészében, minden ágazatra kiterjedően érvényesülnek, így a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek gyártói és inputjaik beszállítói esetében is.

(129) A korábban említett módon az acélágazatban a gyártók között nagy számban vannak állami tulajdonú vállalatok (lásd a (123) preambulumbekezdést). Többet közülük az „Acélipari kiigazítási és korszerűsítési terv (2016–2020)" című dokumentum ([37]) külön is megemlít. A főbb állami tulajdonú exportáló gyártók sok esetben a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek gyártói között a világ élvonalába tartoznak attól függetlenül, hogy integrálódtak vagy sem. Például a kínai állam tulajdonában álló Shanxi Taiyuan Iron & Steel Co. Ltd. (a továbbiakban: TISCO) a honlapján közölt bemutatkozás szerint „*vas- és acélipari óriásvállalat, a globális rozsdamentesacél ágazat vezetője*", valamint „*a világon a legnagyobb méretű, a legnagyobb kapacitással rendelkező, a legkorszerűbb technológiával és berendezésekkel felszerelt rozsdamentesacél-ipari vállalat*". Ennek megfelelően „*a TISCO rendkívül nagy méretű vas- és acélipari komplexummá fejlődött, amely integrált vasércbányászati, vas- és acélgyártási, feldolgozási, szállítási és kereskedelmi üzletággal rendelkezik*" ([38]). A Baosteel szintén a kínai állam tulajdonában álló nagyvállalat, amely rozsdamentes acél gyártásával foglalkozik a közelmúltban konszolidált China Baowu Steel Group Co. Ltd. (előzőleg Baosteel Group and Wuhuan Iron & Steel) részeként ([39]).

(130) A kínai kormány személyes kinevezések útján is biztosítja jelenlétét a rozsdamentesacél-ágazati vállalatokban. Példa erre a TISCO rozsdamentesacél-ipari gyártó, amelynél Sanhszi tartomány KKP-bizottsága és kormányzata a KKP-bizottság kinevezett helyettes titkárát egyúttal a TISCO elnöki posztjára is kinevezte ([40]).

(131) Az államnak a pénzügyi piacokon (lásd még a lenti h) szakaszt), valamint a nyersanyagokat és más inputokat előállító gazdasági ágazatokban való jelenléte és az azok működésébe való beavatkozása további torzító hatást fejt ki a vizsgált termék piacára. ([41]) Az acélágazatban és a más ágazatokban (így a pénzügyi és az inputokat előállító ágazatokban, többek között a nemvasfémek ágazatában) működő vállalatokban – köztük az állami tulajdonú vállalatokban – való állami jelenlét lehetővé teszi a kínai kormány számára, hogy befolyást gyakoroljon az árak és költségek tekintetében.

(132) A kínai kormány közvetlenül beavatkozik a gyártási folyamathoz kapcsolódó tőke, munkaerő, földterület, nyersanyagok és alapvető inputok árazásába. Bár a végtermékek árát többnyire piaci mechanizmusok határozzák meg, az értéklánc elején előidézett ártorzulások jelentős mértékben befolyásolják ezeket az árakat, és az ágazatban ténylegesen fellépő hiányokat nem pontosan tükröző, „téves" árjelzésekkel torzítják minden érintett szereplő eredményeit.

e) Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának harmadik franciabekezdése szerint: a belföldi beszállítókat előnyben részesítő vagy a szabadpiaci erőviszonyokat más módon befolyásoló közpolitikák vagy intézkedések

(133) A kínai gazdaság irányát jelentős mértékben egy részletesen kidolgozott tervrendszer határozza meg, amely prioritásokat állít fel és célokat tűz ki a központi és a helyi kormányzati szervek számára. A tervek a kormányzat valamennyi szintjén jelen vannak, és szinte minden gazdasági ágazatot lefednek. A tervek kötelezően betartandó célokat rögzítenek, miközben a közigazgatás egyes szintjein működő hatóságok figyelemmel kísérik, hogy az alattuk lévő szinten elhelyezkedő kormányzati szervek hogyan hajtják végre őket. Összességében a kínai tervrendszer hatására az erőforrások a kormányzat által stratégiaiként kijelölt vagy politikailag másként fontosnak tartott ágazatokba irányulnak, ahelyett, hogy elosztásukat a piaci erők határoznák meg. ([42])

([35]) A jelentés 2. fejezete, 31–32. o.

([36]) Megtekinthető a következő internetcímen: https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 2.)

([37]) A terv teljes szövege megtekinthető a kínai ipari és informatikai minisztérium honlapján: http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n3757016/c5353943/content.html (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 2.)

([38]) TISCO, „Vállalati profil", http://en.tisco.com.cn/CompanyProfile/20151027095855836705.html (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 2.)

([39]) Baowu, „Vállalat profil", http://www.baowugroup.com/en/contents/5273/102759.html (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 2.)

([40]) Lásd a panasz 19. oldalát, amely az MCI 2018. október 12-i, „Gao Jianbing appointed as the President of TISCO" c. dokumentumát idézi, https://metals-consulting.com/gao-jianbing-appointed-as-deputy-party-secretary-deputy-chairman-of-the-board-and-the-president-of-tisco/ (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 10.)

([41]) Jelentés: 14.1–14.3. fejezet.

([42]) Jelentés: 4. fejezet, 41–42. és 83. o.

(134) A kínai kormány az acélipart kulcsfontosságú gazdasági ágazatnak tekinti ([43]). Ezt támasztja alá az acéliparral foglalkozó számos nemzeti, regionális és települési szinten kiadott terv, irányelv és más dokumentum, köztük az „Acélipari kiigazítási és korszerűsítési terv (2016–2020)" is. Ez a terv kijelenti, hogy az acélipar „a kínai gazdaság fontos, alapvető ágazata, a nemzetgazdaság egyik sarokköve". ([44]) A tervben meghatározott fő feladatok és célkitűzések az ágazat fejlesztésének valamennyi szempontjára kiterjednek. ([45])

(135) A tizenharmadik ötéves gazdaság- és társadalomfejlesztési terv ([46]) célul tűzi ki a felső kategóriás acélterméktípusokat gyártó vállalatok támogatását. ([47]) Emellett a termékek megfelelő minőségével, tartósságával és megbízhatóságával is foglalkozik, és ennek érdekében előirányozza olyan vállalatok támogatását, amelyek a tiszta acélgyártáshoz, a precíziós hengerléshez és a minőségjavításhoz kapcsolódó műszaki megoldásokat alkalmaznak. ([48])

(136) Az ipar szerkezetátalakításához összeállított útmutató katalógus 2011. évi kiadásának 2013. évi módosítása ([49]) (a továbbiakban: katalógus) a vas- és acélipart az ösztönzött ágazatok közé sorolja.

(137) A kínai kormány az ágazat irányítása és fejlesztése céljából széles körben alkalmaz szakpolitikai eszközöket és irányelveket egyebek mellett a piac összetételéhez és szerkezetátalakításához, a nyersanyagokhoz, a beruházásokhoz, a kapacitások leépítéséhez, a termékskálához, a tevékenységek áthelyezéséhez, a korszerűsítéshez stb. kapcsolódóan. A felsorolt és egyéb eszközökkel a kínai kormány az ágazat fejlesztését és működését annak gyakorlatilag valamennyi vonatkozására kiterjedően irányítja és ellenőrzi. ([50]) A kínai kormány politikájának következményeit és az abból eredő torzulásokat a kapacitásfelesleg jelenlegi problémája szemlélteti a legvilágosabban.

(138) Összességében elmondható, hogy a kínai kormány intézkedései a gazdasági szereplőket az ösztönzött iparágak, így az ösztönzött acélágazaton belül a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek gyártásának támogatásához kapcsolódó közpolitikai célkitűzések teljesítésére ösztönzik. Az intézkedések gátolják a piaci erők rendes érvényesülését.

f) Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának negyedik franciabekezdése szerint: a csődeljárási, a társasági jogi és a tulajdonjogi jogszabályok hiánya, diszkriminatív alkalmazása vagy nem megfelelő érvényesítése

(139) Az ügyben rendelkezésre álló információk szerint a kínai csődjogi rendszer alkalmatlan a céljainak elérésére, így például arra, hogy biztosítsa a követelések és a tartozások méltányos rendezését, vagy hogy védelmet nyújtson a hitelezők és az adósok törvényes jogai és érdekei számára. Ennek okai a jelek szerint abban keresendők, hogy bár formálisan a kínai csődjog hasonló elveken nyugszik, mint más, Kínán kívüli országok megfelelő jogszabályai, a kínai rendszert a jogérvényesítés alapvető hiánya jellemzi. A csődesetek száma az ország gazdaságának méretéhez képest feltűnően alacsony, nem utolsósorban azért, mert a fizetésképtelenségi eljárásoknak számos olyan hiányossága van, amelyek a gyakorlatban visszatartják a vállalkozásokat a csődvédelem igénybevételétől. Emellett az állam továbbra is hangsúlyos és tevékeny szerepet játszik a fizetésképtelenségi eljárásokban, és sok esetben közvetlenül befolyásolja azok kimenetelét. ([51])

(140) A tulajdonjogi rendszer hiányosságai Kínában elsősorban a földterületek tulajdonjogával és a földhasználati jogokkal összefüggésben nyilvánvalóak. ([52]) Minden földterület a kínai állam tulajdona (a vidéki földterületek kollektív, a városi földterületek állami tulajdonban vannak). A földhasználati jogok allokálása továbbra is kizárólag az államtól függ. Vannak olyan jogszabályi előírások, amelyek – például aukciók előírásával – azt kívánják biztosítani, hogy a földhasználati jogok allokálása átlátható módon, piaci árakon történjen. Ezeket az előírásokat azonban rendszeresen

([43]) Jelentés: III. rész, 14. fejezet, 346. és köv. o.
([44]) Az acélipari kiigazítási és korszerűsítési terv bevezetése.
([45]) Jelentés: 14. fejezet, 347. o.
([46]) A Kínai Népköztársaság nemzetgazdasági és társadalmi fejlődésének 13. ötéves terve (2016–2020), megtekinthető a következő internetcímen: https://en.ndrc.gov.cn/newsrelease_8232/201612/P020191101481868235378.pdf (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 2.).
([47]) A jelentés 14. fejezete, 349. o.
([48]) A jelentés 14. fejezete, 352. o.
([49]) Útmutató katalógus az ipar szerkezetátalakításához (2011. évi kiadás, 2013. évi módosítás), kiadta 9. sz. rendeletével a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság 2011. március 27-én, módosította az ipar szerkezetátalakításához összeállított útmutató katalógus 2011. évi kiadása egyes rendelkezéseinek módosításáról szóló, a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság 2013. február 16-i 21. sz. rendeletével kiadott nemzeti fejlesztési és reformbizottsági határozat.
([50]) Jelentés: 14. fejezet, 375–376. o.
([51]) A jelentés 6. fejezete, 138–149. o.
([52]) A jelentés 9. fejezete, 216. o.

figyelmen kívül hagyják, és egyes vevők ingyen vagy a piaci ár alatt jutnak földterülethez. ([53]) A hatóságok emellett a földhasználati jogok allokálásakor gyakran törekednek konkrét politikai célok elérésére, például a gazdasági tervek teljesítésére. ([54])

(141) A kínai gazdaság más ágazataihoz hasonlóan a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek gyártóira is az általános kínai csődjogi, társasági jogi és tulajdonjogi szabályok alkalmazandók. Ennek következtében ezek a vállalatok is ki vannak téve a csődjogi és a tulajdonjogi szabályozás diszkriminatív alkalmazásából és nem megfelelő érvényesítéséből fakadó, felülről lefelé ható torzulásoknak. A jelen vizsgálat nem tárt fel olyan körülményt, amely kétségbe vonná ezeket a ténymegállapításokat. Ennek alapján a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy a kínai csődjogi és tulajdonjogi inkább: szabályozás nem működik megfelelően, ami torzulásokat idéz elő Kínában a fizetésképtelen vállalatok életben tartása, valamint a földterületek használati jogának allokálása területén. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján e megfontolások maradéktalanul érvényesek a rozsdamentesacél ágazatra is.

(142) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az acélágazatban – az érintett terméket is ideértve – a csődjogi és a tulajdonjogi jogszabályokat diszkriminatív módon alkalmazzák vagy nem érvényesítik megfelelő módon.

g) Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának ötödik franciabekezdése szerint: a bérköltségek torzult volta

(143) Kínában nem fejlődhet ki teljes mértékben piaci alapokon nyugvó bérrendszer, mert a munkavállalók és a munkaadók nem gyakorolhatják kollektív önszerveződési jogaikat. Kína nem erősítette meg a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet több alapegyezményét, köztük azokat sem, amelyek az egyesülés szabadságára és a kollektív tárgyaláshoz való jogra vonatkoznak. ([55]) A nemzeti jog értelmében egyetlen szakszervezet működik. Ez a szakszervezet azonban nem független az állami hatóságoktól, a kollektív tárgyalások és a munkavállalói jogok védelme melletti elkötelezettsége pedig csupán kezdetleges. ([56]) Emellett a kínai munkaerő mobilitását korlátozza a háztartás-regisztrációs rendszer, amely a társadalombiztosítási és más juttatásokat kizárólag az adott közigazgatási területen lakók számára teszi maradéktalanul elérhetővé. Ennek eredményeként a regisztrált helyi lakcímmel nem rendelkező munkavállalók kiszolgáltatott foglalkoztatási helyzetben vannak és alacsonyabb jövedelemhez jutnak a regisztrált helyi lakcímmel rendelkezőkhöz képest. ([57]) Ezek a ténymegállapítások a kínai bérköltségek tekintetében fennálló torzulásokat jelzik.

(144) A Bizottsághoz nem nyújtottak be arra vonatkozó bizonyítékot, hogy az acélágazat, amely magában foglalja a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek gyártóit is, ne tartozna az előzőekben bemutatott kínai munkajogi rendszer hatálya alá. Ennélfogva az acélágazaton belül a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek szegmensében a bérköltségek torzulása közvetlenül (az érintett termék előállításával összefüggésben) és közvetetten (az ugyanezen kínai munkajogi rendszer hatálya alá tartozó vállalatoktól származó tőke és inputok felhasználásán keresztül) egyaránt érvényesül.

h) Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának hatodik franciabekezdése szerint: közpolitikai célokat megvalósító vagy az államtól más tekintetben nem függetlenül tevékenykedő intézmények által nyújtott finanszírozás vehető igénybe

(145) Kínában a vállalati szektor tőkéhez jutása többféle szempontból torzultnak tekinthető.

(146) Először: a kínai pénzügyi rendszert az állami tulajdonú bankok erős pozíciója jellemzi, ([58]) valamint az, hogy ezek a bankok a források kihelyezésekor az adott projekt gazdasági életképességétől eltérő szempontokat vesznek figyelembe. A pénzügyi ágazaton kívüli állami tulajdonú vállalatokhoz hasonlóan a bankok nemcsak a tulajdoni jogviszonyon, hanem személyes kapcsolatokon keresztül is kötődnek az államhoz (a nagy állami tulajdonú pénzügyi intézmények felső vezetőit végső soron a KKP nevezi ki), ([59]) továbbá – szintén a pénzügyi ágazaton kívüli állami tulajdonú vállalatokhoz hasonlóan – rendszeresen részt vesznek a kormányzat által kidolgozott közpolitikai intézkedések végrehajtásában. Ezzel összefüggésben a bankok eleget tesznek azon kifejezett jogszabályi kötelezettségüknek, hogy működésük során a nemzeti gazdaság- és társadalomfejlesztés igényeinek megfelelően, az állami

([53]) A jelentés 9. fejezete, 213–215. o.
([54]) A jelentés 9. fejezete, 209–211. o.
([55]) A jelentés 13. fejezete, 332–337. o.
([56]) A jelentés 13. fejezete, 336. o.
([57]) A jelentés 13. fejezete, 337–341. o.
([58]) A jelentés 6. fejezete, 114–117. o.
([59]) A jelentés 6. fejezete, 119. o.

iparpolitika iránymutatása szerint kell eljárniuk. ([60]) Ezt a helyzetet további olyan szabályok tetézik, amelyek a pénzügyi forrásokat a kormányzat által ösztönzendőként kijelölt vagy másként fontosnak tartott ágazatokba irányítják. ([61])

(147) Amellett, hogy léteznek olyan jogszabályi rendelkezések, amelyek a rendes banki magatartás követéséről és a prudenciális követelmények tiszteletben tartásáról, így például a hitelfelvevők hitelképességi vizsgálatának szükségességéről rendelkeznek, a számos bizonyíték – ideértve a piacvédelmi vizsgálatok ténymegállapításait is – azt valószínűsíti, hogy ezek a fajta szabályok a különböző jogszabályi rendelkezések alkalmazása során csupán másodlagos szerepet töltenek be.

(148) Emellett a kötvény- és a hitelminősítések gyakran különféle okokból torzultnak tekinthetők, többek között amiatt, hogy a kockázatértékelést befolyásolja az adott vállalat stratégiai fontossága a kínai kormány számára, valamint az implicit állami kezességvállalás megléte. A becslések határozottan arra utalnak, hogy a kínai hitelminősítések szisztematikusan gyengébb nemzetközi minősítésnek felelnek meg. ([62])

(149) Ezt a helyzetet további olyan szabályok tetézik, amelyek a pénzügyi forrásokat a kormányzat által ösztönzendőként kijelölt vagy másként fontosnak tartott ágazatokba irányítják. ([63]) Emiatt a hitelezés súlypontja az állami tulajdonú vállalatok, a jó összeköttetésekkel rendelkező, nagyobb méretű magántulajdonú vállalatok, valamint a kulcsfontosságú ipari ágazatokban működő vállalatok felé tolódik el, ami azt jelzi, hogy a tőkéhez jutás feltételei és költségei nem minden piaci szereplő számára azonosak.

(150) Másodszor: az elmúlt időszakban a hitelfelvétel költségeit a beruházások élénkítése érdekében mesterségen alacsonyan tartották. Ez túlhajtotta a tőkeberuházásokat, amelyek egyre kisebb megtérülési ráta mellett valósultak meg. A folyamatot szemlélteti, hogy az állami szektorban a vállalatok tőkeáttételi mutatója az utóbbi időben a jövedelmezőség drasztikus visszaesése ellenére is nőtt, ami arra utal, hogy a bankrendszer mechanizmusai nem a szokásos kereskedelmi reakcióknak megfelelően működnek.

(151) Harmadszor: bár 2015 októberében megtörtént a nominális kamatlábak liberalizációja, az árjelzések a kormányzat által előidézett torzulások hatása miatt továbbra sem a szabadpiaci erőviszonyok eredményei. Erre utal, hogy a referencia-kamatlábbal megegyező vagy annál alacsonyabb kamat melletti hitelnyújtás továbbra is 45 %-os részarányt képvisel a teljes hitelállományon belül, a célzott hitelezés pedig a jelek szerint egyre nagyobb szerephez jut, részaránya a romló gazdasági körülmények ellenére is határozottan nőtt 2015 óta. A mesterségesen alacsony kamatlábak alulárazást eredményeznek, ez pedig túlzott tőkefelhasználáshoz vezet.

(152) A kínai hitelezés általános bővülése azt jelzi, hogy a tőkeallokáció hatékonyságának romlása ellenére nincs jele a hitelezési gyakorlat szigorításának, amelyre pedig torzulásmentes piaci környezetben számítani lehetne. Emiatt az elmúlt években rohamosan nőtt a nemteljesítő hitelek volumene. A veszélyeztetett hitelállomány bővülésével szembesülő kínai kormány a nemteljesítések elkerülése mellett döntött. A rossz hitelekre egyrészt a hitelek megújítása volt a válasz, ami úgynevezett „zombicégek" létrejöttéhez vezetett, másrészt az adósság átruházása (például vállalategyesülések vagy hitel-tőke konverzió formájában), ezek a módszerek azonban nem feltétlenül oldották meg az általános hitelproblémát vagy kezelték annak elsődleges okait.

(153) Összességében az utóbbi időszakban a piac liberalizációja érdekében tett lépések ellenére a kínai vállalati hitelezésben továbbra is jelen vannak az állam mindent átható tőkepiaci jelenlétéből fakadó jelentős torzulások.

(154) A Bizottsághoz nem nyújtottak be arra vonatkozó bizonyítékot, hogy az acélágazat és azon belül a rozsdamentesacél-gyártás mentes lenne a pénzügyi rendszerre irányuló, az előzőekben bemutatott kormányzati beavatkozástól. Ennek következtében a pénzügyi rendszerbe való jelentős kormányzati beavatkozás minden szinten nagymértékben befolyásolja a piaci viszonyokat.

([60]) A jelentés 6. fejezete, 120. o.

([61]) Jelentés: 6. fejezet, 121–122., 126–128. és 133–135. o.

([62]) Lásd az IMF munkadokumentumát: Resolving China's Corporate Debt Problem (A kínai vállalatok adósságproblémájának megoldása), szerzők: Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender és Jiangyan, 2016. október, WP/16/203.

([63]) Jelentés: 6. fejezet, 121–122., 126–128. és 133–135. o.

i) A bemutatott torzulások rendszerszintű jellege

(155) A Bizottság megállapította, hogy a jelentésben bemutatott torzulások jellemzőek a kínai gazdaságra. A rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a kínai rendszer jellemzőiről az a)–e) pontban és a jelentés A. részében tett ténymegállapítások az ország egészére és a gazdaság valamennyi ágazatára érvényesek. Ugyanez igaz a termelési tényezőkkel kapcsolatban az f)–h pontban és a jelentés B. részében ismertetett jellemzésre is.

(156) A Bizottság emlékeztetni kíván arra, hogy a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek gyártásához számos különböző inputra van szükség. Amikor a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek gyártói beszerzik inputjaikat vagy szerződést kötnek inputjaik beszerzése érdekében, az általuk fizetett árakra (amelyeket költségként jelenítenek meg) nyilvánvalóan kihatnak az előzőekben ismertetett rendszerszintű torzulások. Például az inputok beszállítói olyan munkaerőt foglalkoztatnak, amelyre kihatnak a torzulások. Amikor kölcsönt vesznek fel, olyan forrásokat vesznek igénybe, amelyekre kihathatnak a pénzügyi szektor, illetve a tőkeallokáció torzulásai. Működésüket behatárolja a tervrendszer, amely a kormányzat minden szintjén és az összes gazdasági ágazatban érvényesül.

(157) Következésképpen az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja értelmében nemcsak a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek belföldi értékesítési árait nem helyénvaló alkalmazni, hanem az inputköltségeket (ezen belül a nyersanyagok, az energia, a földterület, a finanszírozás, a munkaerő stb. költségeit) sem, hiszen ezekre is kihat a jelentés A. és B. részében bemutatott jelentős mértékű kormányzati beavatkozás. A tőke, a földterület, a munkaerő, az energia és a nyersanyagok allokálásával összefüggésben bemutatott kormányzati beavatkozás Kína teljes egészében érvényesül. Ebből egyebek mellett az is következik, hogy a Kínában különféle termelési tényezők felhasználásával előállított inputra szintén jelentős torzulások hatnak. Ugyanez vonatkozik az input inputjaira, és így tovább. Sem a kínai kormány, sem a jelen vizsgálatban érintett exportáló gyártók nem szolgáltak ellentétes értelmű bizonyítékkal vagy érvekkel.

j) Következtetés

(158) Az e szakasz a)–i) pontjában ismertetett, az egyebek mellett az általában a kínai gazdaságra, konkrétan pedig az acélágazatra irányuló állami beavatkozásra vonatkozó bizonyítékok vizsgálatát is tartalmazó elemzés – és az annak során megvizsgált elemek közül egy vagy több tényleges vagy lehetséges hatása – arról tanúskodott, hogy az érintett termék árai és költségei (a nyersanyag-, az energia- és a munkaerőköltségeket is ideértve) az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében jelentős kormányzati beavatkozás hatására alakulnak ki, és nem szabadpiaci erőviszonyok eredményei. Ennek alapján, valamint a kínai kormány együttműködésének hiányában a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ez esetben nem helyénvaló a belföldi árak és költségek alkalmazása a rendes érték megállapításához.

(159) A Bizottság ezért a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjával összhangban kizárólag torzulásoktól mentes árakat vagy referenciaértékeket tükröző előállítási és értékesítési költségek – ez esetben egy megfelelő reprezentatív országban érvényes előállítási és értékesítési költségek – alapján, a következő szakaszban foglaltak szerint képezte.

3.2.2.2. Reprezentatív ország

(160) A reprezentatív ország kiválasztása a következő szempontok alapján történt:

– a Kínához hasonló gazdasági fejlettség. Ebben a vonatkozásban a Bizottság olyan országokat vett figyelembe, amelyek bruttó nemzeti jövedelme a Világbank adatbázisa szerint hasonló Kínáéhoz ([64]),

– a vizsgált termék gyártása az adott országban,

– a vonatkozó nyilvános adatok rendelkezésre állása az adott országban,

– több lehetséges reprezentatív ország esetén a Bizottság indokolt esetben előnyben részesítette azt az országot, amelyben a szociális védelem és a környezetvédelem szintje megfelelő.

(161) A (33)–(35) preambulumbekezdésben ismertetett módon a Bizottság a rendes érték meghatározásához felhasznált forrásokkal kapcsolatban két feljegyzést fűzött az aktához.

([64]) World Bank Open Data – Upper Middle Income (A Világbank nyílt hozzáférésű adatai – közepes jövedelmű országok, felső sáv), megtekinthető a következő internetcímen: https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 2.)

(162) A Bizottság a szeptember 9-i feljegyzésben tájékoztatta az érdekelt feleket arról, hogy a (157) preambulumbekezdésben felsorolt kritériumok alapján négy lehetséges reprezentatív országot azonosított: Brazíliát, Dél-Afrikát, Malajziát, valamint Törökországot.

(163) A Bizottsághoz három érdekelt féltől érkeztek észrevételek: a panaszostól, valamint a mintában szereplő kínai exportáló gyártók közül kettőtől.

(164) Beadványában mindkét kínai exportáló gyártó azt állította, hogy Malajzia a leginkább megfelelő reprezentatív ország, mivel teljesíti az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjában felsorolt összes kritériumot, míg Brazíliában és Dél-Afrikában a szociális védelem és a környezetvédelem szintje állítólag alacsonyabb.

(165) Beadványában a panaszos ugyanakkor rámutatott, hogy a vizsgált terméket sem Malajziában, sem Törökországban nem gyártják.

(166) A vizsgált termék potenciális gyártójaként azonosított malajziai vállalat a panaszos beadványa szerint mindössze a melegen hengerelt tekercsek újrahengerlésével hidegen hengerelt tekercseket állít elő, és nyilvánvalóan sem olvasztóüzemmel, sem meleghengersorral nem rendelkezik. A panaszos az erre vonatkozó állításait az Acerinox csoport 2017. évi konszolidált, auditált pénzügyi kimutatásaira alapozta. Az állítást a csoport 2018. évi pénzügyi kimutatásai is megerősítették.

(167) Törökországot illetően a panaszos azt állította, hogy a szóban forgó vállalat csupán jelentéktelen mennyiségben állít elő rozsdamentesacél terméket. Ezenkívül termelése martenzites acélból készült hosszú termékek előállítására korlátozódik, amelyeknek hengertuskó a nyersanyaga, valójában tehát nem terjed ki a vizsgált termék előállítására.

(168) A Bizottság saját kutatása megerősítette a panaszos állításait az Acerinox csoport 2018. évi konszolidált, auditált beszámolója, valamint a szóban forgó két vállalat hivatalos honlapjai alapján.

(169) A panaszos megerősítette, hogy a vizsgált terméket az Acerinox csoport egyik tagvállalata gyártja Dél-Afrikában, amint az a Bizottság szeptember 9-i feljegyzésében szerepelt. A panaszos azonban több érvet is megfogalmazott amellett, hogy Dél-Afrika helyett Brazíliát célszerű kiválasztani reprezentatív országként.

(170) Először is a panaszos jelezte, hogy a GNI alapján mért gazdasági fejlettség tekintetében Brazília sokkal közelebb áll Kínához, mint Dél-Afrika (az utóbbi lényegesen hátrébb található az e statisztikák szerinti sorrendben).

(171) Ugyanakkor annak ellenére, hogy a tényleges GNI-adatok szerint Brazíliához képest Dél-Afrika távolabb esik Kínától, a Világbank osztályozási rendszerében mindhárom ország a közepes jövedelmű országok felső sávjába tartozik. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(172) Másodszor, a panaszos azt állította, hogy Dél-Afrika a világ legnagyobb krómtermelője, és mivel ez a fém a rozsdamentes acél egyik fontos inputja, annak árszintje Dél-Afrika választása esetén nem lenne reprezentatív.

(173) Attól, hogy egy adott országban gyártják a vizsgált termék inputját, nem zárható ki automatikusan, hogy a termék adott országba érkező behozatalának árszintje reprezentatív. A panaszos nem nyújtott be bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a nagy volumenű termelés milyen hatással van az importárra. A Bizottság ezért megalapozatlannak találta az állítást.

(174) Végezetül a panaszos a Bizottság rendelkezésére bocsátotta a vizsgált terméket előállító, a szeptember 9-i feljegyzésben említett brazil gyártó nyilvánosan hozzáférhető, auditált beszámolóját, amelyet a Bizottság felhasználhatott a rendes érték kiszámításához szükséges, az SGA-költségekre és a nyereségre vonatkozó adatok forrásaként. Az ugyanabban a feljegyzésben megnevezett dél-afrikai gyártóra vonatkozóan nem álltak rendelkezésre konszolidált csoportszintű adatok.

(175) A Brazíliára vonatkozóan könnyen hozzáférhető, a panaszos által rendelkezésére bocsátott pénzügyi adatok minősége és részletessége alapján, valamint a termelési tényezők 3.2.2.3. szakaszban kifejtett reprezentativitását is figyelembe véve a Bizottság az október 10-i feljegyzésében arra a következtetésre jutott, hogy Brazíliát helyénvaló megfelelő reprezentatív országnak tekinteni.

(176) Miután megállapította, hogy a fejlettség, valamint a releváns behozatali statisztikák és pénzügyi adatok rendelkezésre állása szempontjából Brazíliát tekinti megfelelő reprezentatív országnak, a Bizottság nem tartotta szükségesnek, hogy a potenciális reprezentatív országok esetében értékelje a szociális védelem és a környezetvédelem szintjét.

(177) Az érdekelt felektől nem érkezett észrevétel az október 10-i feljegyzéssel kapcsolatban.

(178) A fenti elemzés alapján Brazília teljesíti azokat az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésében előírt feltételeket, amelyekre tekintettel figyelembe vehető megfelelő reprezentatív országként. Így különösen amellett, hogy gazdasági fejlettsége Kínáéhoz hasonló, Brazília jelentős mennyiségben gyártja a vizsgált terméket, és esetében teljeskörű adatok állnak rendelkezésre a vizsgálati időszakra vonatkozóan a termelési tényezőkről, az SGA-költségekről és a nyereségről.

3.2.2.3. A torzulásmentes költségek megállapításához felhasznált források

(179) Az érdekelt felektől kapott és a vizsgálat aktájában rendelkezésre álló egyéb lényeges információk alapján a Bizottság a szeptember 9-i feljegyzésben – többek között az alapanyagokra, az energiára és a munkaerőre is kiterjedően – összeállította azon termelési tényezők előzetes jegyzékét, amelyeket az exportáló gyártók felhasználnak a vizsgált termék előállításához, továbbá mindegyik termelési tényező esetében megjelölte az általa felhasználni kívánt forrásokat. A Bizottság jelezte, hogy a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjával összhangban történő számítása keretében a termelési tényezők torzulásmentes költségének meghatározásához – amennyire csak lehetséges – a Globális Kereskedelmi Atlaszt, a munkaerő torzulásmentes költségének meghatározásához a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) statisztikáit és nemzeti statisztikákat, az energia (például a villamos energia, a földgáz és a víz) torzulásmentes költségének meghatározásához pedig más, a kiválasztott reprezentatív országtól függő forrásokat fog felhasználni. Ugyanabban a feljegyzésben a Bizottság megjelölte azokat a harmonizált rendszerben (HR) a termelési tényezőkhöz kapcsolódó kódokat, amelyeket az érdekelt felektől kapott információk alapján eredetileg fel kívánt használni a Globális Kereskedelmi Atlasz szerinti elemzéshez.

(180) Erre vonatkozóan csak a panaszostól érkezett észrevétel, amely szerint egyes termelési tényezők esetében a Bizottság által javasolt HR-kódok által lefedett termékkör túl tág, és olyan termékeket foglal magában, amelyek a vizsgált termék előállítása során ténylegesen felhasznált inputok kémiai összetétele szempontjából nem reprezentatívak. A Bizottság tudomásul vette az észrevételt. A Bizottság a vizsgálat további szakaszaiban a reprezentatív ország árukódjaitól, valamint az exportáló gyártóknál végrehajtott ellenőrző látogatások ténymegállapításaitól függően vette figyelembe az észrevételt.

(181) A Bizottság ezenkívül az érdekelt felektől a HR-kódokra vonatkozóan kapott információk elemzése alapján megállapította, hogy egyes termelési tényezők (bizonyos nyersanyagok és fogyóeszközök) besorolása nem feltétlenül helyes. A módosított HR-kódokat, valamint a termelési tényezők jegyzékét az október 10-i feljegyzésben tette közzé. A Bizottság megvizsgálta azoknak a behozatali adatoknak a rendelkezésre állását is, amelyeket a torzulásmentes költségekre vonatkozó referenciaértékek kiszámításához kívánt felhasználni, továbbá ellenőrizte, hogy a reprezentatív országban vannak-e a termelési tényezők kivitelét érintő korlátozások.

(182) A Bizottság az október 10-i feljegyzésben megerősítette, hogy a termelési tényezők torzulásmentes költségének meghatározásához a Globális Kereskedelmi Atlaszt, a torzulásmentes munkaerőköltség meghatározásához az ILO statisztikáit és más nyilvánosan hozzáférhető forrásokat, ([65]) az érintett energiafajták torzulásmentes költségének meghatározásához pedig az e célra kiválasztott brazíliai villamosenergia-, földgáz- és vízszolgáltatók által felszámított díjakat fogja felhasználni.

(183) Ugyanabban a feljegyzésben a Bizottság emellett arról is tájékoztatta az érdekelt feleket, hogy a torzulásmentes SGA-költségek és nyereség megállapításához az Aperam Inox America do Sul S.A. pénzügyi adatait használja fel, amely a vizsgált termék egyetlen olyan ismert brazil gyártója, amelyről nyilvánosan hozzáférhetők részletes pénzügyi adatok. Az érdekelt felek nem nyújtottak be, és a Bizottság sem lelt fel nyilvánosan hozzáférhető pénzügyi adatokat a vizsgált termék más brazil gyártójáról.

(184) Az október 10-i feljegyzés nyomán a Bizottsághoz nem érkezett további észrevétel a torzulásmentes költségek és a referenciaértékek forrásaival kapcsolatban. Ezért a Bizottság ideiglenesen megerősítette a (178)–(180) preambulumbekezdésben felsorolt forrásokat.

([65]) Lásd például: https://www.jornalcontabil.com.br/quanto-custa-um-funcionario-aprenda-a-calcular/ vagy https://establishbrazil.com/articles/whats-real-cost-employee (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 3.)

3.2.2.4. Torzulásmentes költségek és referenciaértékek

(185) A (176) és a (178)–(179) preambulumbekezdésben már említett módon a Bizottság – többek között az alapanyagokra, az energiára és a munkaerőre is kiterjedően – megkísérelte összeállítani azon termelési tényezők előzetes jegyzékét, amelyeket az exportáló gyártók felhasználnak az érintett termék előállításához, továbbá mindegyik termelési tényező esetében megjelölte a felhasználni kívánt forrásokat.

(186) A termelési tényezők jegyzékével kapcsolatban a Bizottsághoz nem érkezett észrevétel az október 10-i feljegyzés nyomán, amelyben a Bizottság az érdekelt felektől kapott információk alapján összeállította az összes olyan HR-kód jegyzékét, amelyek alá az érintett termék gyártása során felhasznált termelési tényezők tartozhatnak.

(187) A Bizottság ezt követően a termelési tényezők és a hozzájuk tartozó HR-kódok végleges jegyzékét a mintában szereplő exportáló gyártók telephelyén tartott ellenőrző látogatások nyomán állapította meg.

(188) Az érdekelt felek által szolgáltatott és az ellenőrző látogatások keretében ellenőrzött információk összessége alapján a Bizottság a következő termelési tényezőket és HR-kódokat azonosította:

1. táblázat

Termelési tényező	HR-kód	Torzulásmentes érték	Mértékegység
Nyersanyagok/segédanyagok			
Kvarcit	2506 20	1 945,57	CNY/t
Tűzálló agyag	2508 30	4 109,80	CNY/t
Szerpentin	2516 90	4 257,06	CNY/t
Olvasztott magnézia; kiégetett (szinterezett) magnézia kiégetés előtt kis mennyiségű más oxidok hozzáadásával is; más magnézium-oxid vegyileg tisztán is	2519 90	8 993,25	CNY/t
Folypát legfeljebb 97 tömegszázalék kalcium-fluorid-tartalommal	2529 21	2 126,27	CNY/t
Vasérc, nem agglomerált (por); Vasérctömb	2601 11	8 300,12	CNY/t
Vasérc, agglomerált (szinter);	2601 12	1 165,36	CNY/t
Krómérc, dúsított is	2610 00	4 493,41	CNY/t
Zsírkőszén; Kokszosítható szén	2701 12	1 412,62	CNY/t
Sovány kőszén; Elektromos szén; Gázkőszén	2701 19	1 268,12	CNY/t
Koksz; Kokszpor; Kohókoksz	2704 00	2 703,69	CNY/t
Kenőolaj	2710 19	73,73	CNY/t
Szén	2803 00	9 656,11	CNY/t
Kalcium (huzal)	2805 12	34 597,60	CNY/t
Kénsav	2807 00	560,10	CNY/t
Salétromsav	2808 00	2 582,31	CNY/t
Folysav (hidrogén-fluorid)	2811 11	11 085,17	CNY/t
Ammónia, vízmentes	2814 10	1 920,32	CNY/t
Molibdén-oxid vagy -hidroxid	2825 70	134 622,70	CNY/t
Vas-szulfid	2830 90	92 317,53	CNY/t
Hidrogén-peroxid	2847 00	15 955,82	CNY/t
Huzal; Öntőpor	3824 99	15 192,47	CNY/t

Termelési tényező	HR-kód	Torzulásmentes érték	Mértékegység
Közepes nikkeltartalmú nikkel-nyersvas; Alacsony nikkeltartalmú nikkel-nyersvas	N. a. (lásd a (190) preambulumbekezdést)	84 151,00 A tényleges nikkeltartalomnak megfelelően kigazítva ([1])	CNY/t
Ferromangán 2 tömegszázalékot meghaladó széntartalommal	7202 11	8 143,34	CNY/t
Ferromangán legfeljebb 2 tömegszázalék széntartalommal	7202 19	12 910,85	CNY/t
Ferroszilícium, 55 %-ot meghaladó szilíciumtartalommal	7202 21	12 754,53	CNY/t
Ferroszilícium-mangán	7202 30	8 077,34	CNY/t
Ferrokróm 4 %-ot meghaladó széntartalommal	7202 41	9 475,88	CNY/t
Ferronikkel	N. a. (lásd a (190) preambulumbekezdést)	21 879,38	CNY/t
Ferromolibdén	7202 70	130 503,79	CNY/t
Ferrovolfrám-vas	7202 80	200 436,70	CNY/t
Ferrotitán	7202 91	25 925,68	CNY/t
Ferronióbium	[N/a] (lásd a (190) preambulumbekezdést)	145 667,77	CNY/t
Ferrobór; Ferroszilícium-kalcium ötvözet	7202 99	14 659,67	CNY/t
Öntöttvashulladék	7204 10	909,47	CNY/t
Rozsdamentesacél hulladék	7204 21	6 600,08	CNY/t
Vas- és acéltörmelék és hulladék az esztergaforgács, gyaluforgács, forgácsapríték, marási hulladék, fűrészpor, reszelék, kovácsolási és csákolási hulladék kivételével; az öntöttvas, ötvözött acél, ónozott vas vagy acél kivételével egyéb anyagból	7204 49	2 388,92	CNY/t
Szemcse nyersvasból, tükörvasból, vasból vagy acélból	7205 10	9 625,10	CNY/t
Hegesztőpor vasból	7205 29	8 830,75	CNY/t
Olvasztott vas	N. a. (lásd a (190) preambulumbekezdést)	2 715,76	CNY/t
Vas/betonacél rudak	7214 20	3 961,67	CNY/t
Szemcseszóró anyag	7326 11	7 016,25	CNY/t
Katódréz	7403 11	42 901,10	CNY/t
Más rézgyártmányok; öntött, préselt, sajtolt vagy kovácsolt, de tovább nem megmunkált; kivéve a láncokat és azok részeit.	7419 91	276 619,84	CNY/t
Ötvözetlen nikkel	7502 10	98 182,60	CNY/t
Nikkelhulladék és -maradék	7503 00	640,77	CNY/t

Termelési tényező	HR-kód	Torzulásmentes érték	Mértékegység
Rúd és profil nikkelötvözetből	7505 12	172 600,22	CNY/t
Alumíniumöntecs; Megmunkálatlan, ötvözetlen alumínium	7601 10	15 833,50	CNY/t
Huzal ötvözetlen alumíniumból	7605 11	16 103,02	CNY/t
Alumíniumlap, -lemez és -szalag	7606 91	22 469,41	CNY/t
Molibdénrúd	8102 95	817 404,83	CNY/t
Kobaltszulfid-fémkeverék és a kobalt-előállítás más közbeeső terméke	8105 20	180 180,50	CNY/t
Titánszivacs	8108 20	72 277,73	CNY/t
Mangán	8111 00	17 032,79	CNY/t
Grafitelektróda	8545 11	57 656,22	CNY/t
Lemeztuskó	N. a. (lásd a (190) preambulumbekezdést)	14 033,74	CNY/t
Munkaerő			
Feldolgozóipari munkaerőköltségek	N. a.	33,88	CNY/óra
Energia			
Villamos energia	N. a.	0,82	CNY/kWh
Földgáz	N. a.	3,23	CNY/m^3
Víz	N. a.	68,88	CNY/m^3
Argon	2804 21	8,03	CNY/m^3
Oxigén	2804 40	13,04	CNY/m^3

([1]) A (190) preambulumbekezdésben kifejtett módon ennek a torzulásmentes értéknek a megállapításához a Bizottság a London Metal Exchange adatait használta fel a nyersanyag nikkeltartalmának megfelelő kiigazítással. Mivel a nikkeltartalom a mintában szereplő vállalatoknál eltérő volt, a torzulásmentes, pontos értéket az egyes vállalatokra vonatkozó tájékoztatás tartalmazza.

a) Nyersanyagok és segédanyagok

(189) Az ellenőrző látogatások során a Bizottság ellenőrizte az érintett termék gyártása során felhasznált nyersanyagokat és segédanyagokat.

(190) A Bizottság a lenti (190) és (192) preambulumbekezdésben ismertetett anyagok kivételével mindegyik nyersanyag és segédanyag esetében a reprezentatív országban érvényes importárakra támaszkodott. A reprezentatív országban érvényes importárat a Kínán kívüli összes harmadik országból érkező import egységárainak súlyozott átlaga szolgáltatta. A Bizottság azért döntött a Kínából a reprezentatív országba érkező import figyelmen kívül hagyása mellett, mert a (156) preambulumbekezdésben jelzett módon arra a következtetésre jutott, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében vett jelentős torzulások fennállása miatt nem helyénvaló a Kínában érvényes belföldi árak és költségek alkalmazása. Mivel nem áll rendelkezésre arra utaló bizonyíték, hogy ugyanezek a torzulások a kivitelre szánt termékekre nem hatnak ki ugyanilyen módon, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ezek a torzulások az exportárakat is befolyásolták. A jelek szerint továbbá a Kínából Brazíliába exportált főbb

nyersanyagok importára alacsonyabb, mint a más országokból érkező behozatal súlyozott átlagára. A Bizottság ugyanígy nem vette figyelembe a reprezentatív országba a Kereskedelmi Világszervezetben tagsággal nem rendelkező, az (EU) 2015/755 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([66]) 1. mellékletében felsorolt országokból érkező behozatalra vonatkozó adatokat sem. Egyrészt az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a rendes érték megállapítása céljából nem vehetők figyelembe ezen országok belföldi árai, másrészt az importadatok egyébként is elhanyagolhatók voltak.

(191) Annak érdekében, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésében előírt módon meghatározza az exportáló gyártó telephelyére leszállított nyersanyagok torzulásmentes árát, a Bizottság az importárat megnövelte a nemzetközi fuvarozási és biztosítási költséggel ([67]), majd alkalmazta rá a reprezentatív ország importvámját. Később, az egyedi dömpingkülönbözetek számítása során a Bizottság az importárat tovább növelte az egyes vállalatokra vonatkozó belföldi fuvarozási költségekkel. A Bizottság a nemzetközi és a belföldi fuvarozás, valamint a biztosítás költségét valamennyi nyersanyag esetében a mintában szereplő exportáló gyártók által szolgáltatott ellenőrzött adatok alapján becsülte meg.

(192) Egyes nyersanyagok esetében, amelyekre vonatkozóan nem állt rendelkezésre referenciaérték, vagy a rendelkezésre álló referenciaérték a reprezentatív országba érkező behozatal statisztikái alapján nem volt reprezentatívnak tekinthető ([68]), a Bizottság torzulásmentes nemzetközi árakon vagy egyéb észszerű adatokon alapuló referencia-értékeket használt fel. A Bizottság öt input esetében járt el így:

a) ferronikkel és nikkel-nyersvas – a referenciaértékek a London Metal Exchange jegyzésein alapultak, amelyeket a Bizottság az ötvözet nikkeltartalmának megfelelően kiigazított;

b) ferronióbium – a Globális Kereskedelmi Atlasz adatain alapuló referenciaértéket a Bizottság a leginkább releváns exportáló ország, Brazília által a vizsgálati időszakban alkalmazott exportárainak súlyozott átlagaként számította ki ([69]);

c) olvasztott vas – a Globális Kereskedelmi Atlasz adatain alapuló referenciaértéket a Bizottság az egész világra kiterjedő exporttevékenységgel rendelkezők közül a leginkább releváns exportáló ország, Irán által a vizsgálati időszakban alkalmazott árak súlyozott átlagaként számította ki ([70]);

d) rozsdamentesacél lemeztuskó – a Globális Kereskedelmi Atlasz adatain alapuló referenciaértéket a Bizottság a világ harmadik legnagyobb exportáló országa, Dél-Korea által a vizsgálati időszakban bonyolított teljes export árainak súlyozott átlagaként számította ki ([71]).

(193) Azokban az esetekben, amikor a torzulásmentes nyersanyagár meghatározásának alapjaként az exportár ([72]) szolgált, a Bizottság a Globális Kereskedelmi Atlasz adatait minden további kiigazítás nélkül használta fel. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a beszállító és a nemzetközi kikötő között felmerült költségek megfelelnek a beszállító és a brazíliai vevő között felmerült költségeknek. A Globális Kereskedelmi Atlaszban található ár tehát elfogadható volt az exportáló gyártó telephelyére leszállított nyersanyag áraként.

(194) Egyes nyersanyagok és segédanyagok ([73]) esetében a mintában szereplő exportáló gyártók a nyilvántartásaik alapján nem tudták megállapítani a felhasznált mennyiséget, vagy a reprezentatív országra vonatkozóan nem volt megállapítható megfelelő referenciaérték. Összességében az említett inputok a költségek tekintetében elhanyagolhatók voltak. A Bizottság ezeket a költségeket a (198) preambulumbekezdésben ismertetett módon a gyártási általános költségek között vette figyelembe, mivel e nyersanyagok tényleges költsége elhanyagolható részarányt képviselt a mintában szereplő exportáló vállalatok teljes gyártási költségein belül. Az általános költségek közé átsorolt termelési tényezőket az egyes vállalatokra vonatkozó tájékoztatás határozta meg.

b) Munkaerő

(195) A munkaerőköltség referenciaértékének meghatározása során a Bizottság az ILO statisztikai adataiból, illetőleg – a brazíliai munkáltatót a bérköltségeken felül terhelő járulékos foglalkoztatási költségek tekintetében – nyilvánosan hozzáférhető adatokból indult ki.

([66]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/755 rendelete (2015. április 29.) az egyes harmadik országokból történo behozatalra vonatkozó közös szabályokról(HL L 123., 2015.5.19., 33. o.).

([67]) A Globális Kereskedelmi Atlasz a brazíliai importot FOB-szinten tartalmazza.

([68]) Exportkorlátozások vagy az elhanyagolható importmennyiség miatt.

([69]) A Kínába irányuló export nélkül. https://connect.ihs.com/home (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 3.)

([70]) A Kínába irányuló export nélkül. https://connect.ihs.com/home (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 3.)

([71]) Indonézia (a vizsgált ország) és az Egyesült Királyság után Dél-Korea a rozsdamentesacél lemeztuskók harmadik legnagyobb exportőre. A Kínába irányuló export nélkül. A többi exportáló ország volumene lényegesen kisebb volt.

([72]) FOB alapon.

([73]) Ezeket az anyagokat az egyes vállalatokra vonatkozó tájékoztatás sorolta fel. Ezenkívül a Bizottság minden vállalat esetében azonos módon kezelte az energiatényezők egyikét, a gőzt.

(196) Az ILO statisztikái ([74]) a vizsgálati időszak tekintetében a munkavállaló által ténylegesen ledolgozott átlagos heti óraszámról, valamint a feldolgozóiparban foglalkoztatottak havi munkabéréről szolgáltattak adatokat. Ezen adatok alapján a Bizottság kiszámította a feldolgozóiparban érvényes óránkénti jövedelmet, majd ezt megnövelte a járulékos foglalkoztatási költségekkel ([75]) (a munkáltató által fizetett társadalombiztosítási és munkanélküli járulék összegével).

c) Felvett energiamennyiségek

(197) Az egyik legnagyobb villamosenergia-szolgáltató, az EDP Brasil által felszámított villamosenergia-árak könnyen hozzáférhető módon rendelkezésre álltak. ([76]) Az információk kellően részletesek voltak ahhoz, hogy megállapítható legyen belőlük az ipari villamosenergia-ár és az elosztórendszer igénybevételéért az ipari felhasználók által fizetett ár (modalidade tarifaria azul).

(198) Megjegyzendő, hogy a brazíliai szabályozó hatóság, az Agência Nacional de Energia Elétrica ([77]) (a továbbiakban: ANEEL) az ország villamosenergia-fogyasztásának szabályozása érdekében a villamosenergia-szolgáltatókat meghatározott mértékű díjnövelés alkalmazására kötelezi. Az ANEEL színjelzések ([78]) (zöld, sárga, vörös 1, vörös 2) segítségével ad tájékoztatást arról, hogy a villamos energia árát a szolgáltató által javasolt szinten tartja-e (zöld), vagy pedig megnöveli 0,010 BRL/kWh-val (sárga), 0,030 BRL/kWh-val (vörös 1) vagy 0,050 BRL/kWh-val (vörös 2). Az ANEEL az érvényes színjelzést havi szinten teszi közzé, és a vizsgálati időszak folyamán érvényes színjelzések az EDP Brasil honlapján ([79]) könnyen hozzáférhető módon rendelkezésre álltak. A vizsgálati időszak folyamán érvényes színjelzéseket a Bizottság figyelembe vette a torzulásmentes villamosenergia-költségek meghatározása során, és az árat megfelelő módon kiigazította.

(199) A São Paulo államban a vízszolgáltatást, valamint a szennyvizek gyűjtését és kezelését végző Sabesp vállalat vízdíjai könnyen hozzáférhető módon rendelkezésre álltak. Az információk lehetővé teszik az ipari felhasználók által a vizsgálati időszakban São Paulo állam különböző régióiban és településein ([80]) fizetett díjak azonosítását ([81]). A Bizottság a víz és a szennyvízgyűjtés torzulásmentes költségeit az ipari felhasználók által a vizsgálati időszakban a São Paulo állam nagyvárosi területén fizetett díj alapján határozta meg.

(200) Brazília legnagyobb gázszolgáltatója, az elsősorban São Paulo államban működő Comgas által alkalmazott földgázárak könnyen hozzáférhető módon rendelkezésre álltak. A Comgas honlapján ([82]) közzétett információk alapján megállapítható az ipari felhasználóknak szolgáltatott földgáz ára.

3.2.2.5. Gyártási általános költségek, SGA-költségek és nyereség

(201) A Bizottság az együttműködő exportáló gyártónál felmerült gyártási általános költségeket megnövelte a (192) preambulumbekezdésben említett nyersanyagok és segédanyagok költségével, majd az így kapott értéket kifejezte a mintában szereplő egyes exportáló gyártóknál ténylegesen felmerült gyártási költségek arányában. Ezt követően a Bizottság ezt a százalékot alkalmazta a torzulásmentes gyártási költségekre.

(202) A Bizottság a torzulásmentes SGA-költségek és nyereség megállapításához az Aperam Inox America do Sul S.A. pénzügyi adatait használta fel, amely a vizsgált termék egyetlen olyan ismert brazil gyártója, amelyről nyilvánosan hozzáférhetők részletes pénzügyi adatok. A Bizottság a vállalat nyilvánosan hozzáférhető, auditált beszámolóját az október 10-i feljegyzés mellékleteként bocsátotta az érdekelt felek rendelkezésére.

3.2.2.6. A rendes érték számítása

(203) A Bizottság a számtanilag képzett rendes értéket az alábbi lépésekben állapította meg.

([74]) Megtekinthető a következő internetcímen: https://www.ilo.org/ilostat/faces/oracle/webcenter/portalapp/pagehierarchy/Page21.jspx?_afrLoop=518377340582818&_afrWindowMode=0&_afrWindowId=o8k2wnnrz_1#!%40%40%3F_afrWindowId%3Do8k2wnnrz_1%26_afrLoop%3D518377340582818%26_afrWindowMode%3D0%26_adf.ctrl-state%3Do8k2wnnrz_54 (legutóbbi hozzáférés: 2020. február 28.).

([75]) Megtekinthető a következő internetcímen: https://establishbrazil.com/articles/whats-real-cost-employee (legutóbbi hozzáférés: 2020. február 28.)

([76]) Megtekinthető a következő internetcímen: http://www.edp.com.br/distribuicao-es/saiba-mais/informativos/tarifas-aplicadas-a-clientes-atendidos-em-alta-e-media-tensao-(grupo-a) (legutóbbi hozzáférés: 2020. február 4.)

([77]) Megtekinthető a következő internetcímen: http://www.aneel.gov.br/a-aneel (legutóbbi hozzáférés: 2020. február 4.)

([78]) Megtekinthető a következő internetcímen: http://www.aneel.gov.br/bandeiras-tarifarias (legutóbbi hozzáférés: 2020. február 4.)

([79]) Megtekinthető a következő internetcímen: http://www.edp.com.br/distribuicao-es/saiba-mais/informativos/bandeira-tarifaria (legutóbbi hozzáférés: 2020. február 4.)

([80]) Lásd például a nagyvárosi terület tekintetében: http://site.sabesp.com.br/site/uploads/file/asabesp_doctos/comunicado_06_2018.pdf http://site.sabesp.com.br/site/uploads/file/asabesp_doctos/Comunicado%205-19.pdf (legutóbbi hozzáférés: 2020. február 28.)

([81]) http://site.sabesp.com.br/site/interna/Default.aspx?secaoId=183 (legutóbbi hozzáférés: 2020. február 28.)

([82]) https://www.comgas.com.br/tarifas/historico-de-tarifas/2018-2/ (legutóbbi hozzáférés: 2020. február 4.)

(204) Elsőként megállapította a torzulásmentes gyártási költségeket. Ennek keretében az egyes termelési tényezőkből a mintában szereplő exportáló gyártók által felhasznált mennyiségeket beszorozta a torzulásmentes egységköltségekkel. A gyártási költségeket csökkentette a vállalatok által bejelentett, a gyártási folyamat során újrafelhasznált melléktermékek torzulásmentes költségével.

(205) Ezt követően a torzulásmentes előállítási költségek meghatározása érdekében a gyártási költségekhez hozzáadta a (199) preambulumbekezdésben ismertetett módon meghatározott gyártási általános költségeket.

(206) Végezetül a (203) preambulumbekezdésben ismertetett módon meghatározott előállítási költségekkel együtt a Bizottság figyelembe vette az Aperam Inox America do Sul S.A. (200) preambulumbekezdésben ismertetett SGA-költségeit és nyereségét.

(207) Az értékesített áruk költségének százalékaként kifejezett és a torzulásmentes előállítási költségekre alkalmazott SGA-költség 13,90 % volt.

(208) Az értékesített áruk költségének százalékaként kifejezett és a torzulásmentes előállítási költségekre alkalmazott nyereség 7,65 % volt.

(209) A Bizottság a (202)–(206) preambulumbekezdésben ismertetett módon kiszámított rendes értékből levonta a mintában szereplő vállalatok által értékesített melléktermékek torzulásmentes értékét.

(210) A Bizottság ezzel az eljárással az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának megfelelően terméktípusonként megállapította a gyártelepi alapon számított rendes értéket. Mivel a mintában csak két kínai exportáló gyártó maradt, a Bizottság csak e két exportáló gyártó esetében határozta meg a terméktípusonkénti rendes értékeket.

3.2.3. *Exportár*

(211) A szóban forgó kínai exportáló gyártók közvetlenül független vevők részére, vagy az exportáló gyártókkal kapcsolatban álló, harmadik országbeli exportőrökön keresztül, vagy kapcsolatban álló uniós importőrökön keresztül exportáltak az Unióba.

(212) Abban az esetben, ha az exportáló gyártók az érintett terméket közvetlenül az uniós független vevőknek exportálták, az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba exportra értékesített érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár volt.

(213) Abban az esetben, ha az exportáló gyártók az érintett terméket velük kapcsolatban álló importőrökön keresztül exportálták az Unióba, az exportár megállapítása az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban az importált termék uniós független vevők részére történt első viszonteladásakor alkalmazott ár alapján történt. Ebben az esetben a Bizottság az árat a behozatal és a viszonteladás között felmerülő összes költség – ezen belül az SGA-költségek – és egy észszerű haszonkulcs alapján kiigazította.

3.2.4. *Összehasonlítás*

(214) A Bizottság a rendes értéket és az együttműködő exportáló gyártók exportárát gyártelepi paritáson hasonlította össze.

(215) Amennyiben a tisztességes összehasonlítás biztosítása érdekében indokolt volt, a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazította a rendes értéket és/vagy az exportárat az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében. A Bizottság indokolt esetben kiigazításokat végzett a kapcsolatban álló exportőrök fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségei, hitelköltségei, bankköltségei, valamint SGA-költségei és haszonkulcsa tekintetében.

(216) Kína olyan politikát alkalmaz, amely szerint az exporttal kapcsolatos héa-visszatérítés csak részleges, a jelen ügyben pedig a vizsgálati időszak hónapjától függően 0–3 % héát nem térítettek vissza. Annak biztosítása érdekében, hogy a rendes érték és az exportár adótartalma azonos mértékű legyen, a Bizottság a rendes értéket megnövelte az érintett termék exportjára felszámított héa azon részével, amelyet Kína nem térített vissza a kínai exportáló gyártóknak.

3.2.5. *Dömpingkülönbözet*

(217) A mintában szereplő exportáló gyártók esetében a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban összehasonlította a hasonló termék egyes típusaihoz tartozó rendes értékek súlyozott átlagát az érintett termék megfelelő típusaihoz tartozó exportárak súlyozott átlagával.

(218) Ez alapján az ideiglenes súlyozott átlagos dömpingkülönbözet a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve az STSS esetében 108,4 %, az FSS esetében 55,6 %.

(219) A mintában nem szereplő együttműködő kínai vállalatok (Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd. és Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.) dömpingkülönbözete a mintában szereplő vállalatokra vonatkozó két egyedi dömpingkülönbözet súlyozott átlaga, amelyet a Bizottság 87,9 %-ban állapít meg.

(220) Figyelembe a kínai exportáló gyártók magas szintű együttműködését – az együttműködő exportáló gyártók az érintett termék Unióba irányuló teljes kínai exportjának 92 %-át adták – a Bizottság reprezentatívnak ítélte, ha a minden más (nem együttműködő) exportáló gyártóra, köztük a 18. cikk hatálya alá tartozó vállalatra vonatkozó maradvány dömpingkülönbözetet 108,4 %-ban állapítja meg, amely a mintában szereplő kínai vállalatok egyedi dömpingkülönbözetei közül a legmagasabbnak felel meg.

(221) Mindezek alapján az ideiglenes súlyozott átlagos dömpingkülönbözet a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékaként kifejezve a következő értékekre adódott:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet (%)
Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd. ([1])	108,4
Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	55,6
Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	87,9
Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,9
Minden más vállalat	108,4

([1]) Ez a különbözet alkalmazandó a TISCO csoporthoz tartozó, a rendelet rendelkező részében felsorolt valamennyi egyéb kínai gyártóra, amely gyártja a vizsgált terméket.

3.3. **Tajvan**

3.3.1. *Előzetes megjegyzések*

(222) A (24) preambulumbekezdésben említett módon a vizsgálat során két tajvani exportáló gyártó, a Yusco csoport és a Walsin működött együtt, és nyújtott be kitöltött kérdőívet. Más tajvani exportáló gyártó azonosítására vagy jelentkezésére nem került sor.

(223) Ezenkívül – ugyancsak a (24) preambulumbekezdésben említett módon – a vizsgálat során együttműködött az YC Inox független szolgáltató központ is, és kitöltött kérdőívet nyújtott be. Ez utóbbi vállalat nem állt kapcsolatban a két együttműködő tajvani gyártóval. Együttműködésének köszönhetően a Bizottság érdemben megismerhette a vizsgált termék tajvani belföldi és exportpiacának működését. Így különösen az említett féltől kapott információk, valamint azok ellenőrzése alapján a Bizottság észszerű következtetéseket vonhatott le a két együttműködő exportáló gyártó bejelentett belföldi értékesítésének legvalószínűbb célpiacára vonatkozóan.

(224) A Yusco csoport a vizsgálati időszakban közvetlenül független vevők részére, vagy a vele kapcsolatban álló belföldi szolgáltató központon keresztül végezte a hasonló termék belföldi értékesítését. Mindkét esetben megállapítást nyert, hogy az értékesített mennyiség egy részét végső soron exportra szánták. A Yusco csoport a vizsgálati időszakban közvetlenül független vevők részére, vagy a vele kapcsolatban álló tajvani szolgáltató központon keresztül, vagy pedig Hongkongban bejegyzett, de Tajvanon és Kínában működő, vele kapcsolatban álló kereskedőn keresztül végezte az Unióba irányuló exportértékesítését.

(225) A Walsin esetében a hasonló termék belföldi és exportértékesítése közvetlenül független vevők részére történt a vizsgálati időszakban.

(226) A Bizottság megvizsgálta a Yusco csoport és a Walsin által bejelentett belföldi értékesítést. A Tajvanon végrehajtott helyszíni ellenőrzések során tett ténymegállapítások alapján a Bizottság azoknál az ügyleteknél, ahol az áruk rendeltetési helye tengeri kikötő vagy vámszabad gyár ([83]), ennélfogva pedig az alkalmazandó héa 0 % volt, illetve bizonyos egyéb bejelentett belföldi értékesítéseknél, valamint az exportáló gyártók vagy az YC Inox által a helyszínen adott magyarázat alapján a Bizottság az érintett belföldi értékesítéseket átsorolta az exportértékesítések közé. A Bizottság ezért ezeket az ügyleteket nem vette figyelembe a rendes érték kiszámításához felhasznált belföldi értékesítések között.

([83]) A vállalkozások hozzáadott értéken és nem hozzáadott értéken alapuló adózásáról szóló tajvani törvény 6-1. cikke a vámszabad gyárat exportfeldolgozó övezetben működő szervezetként határozza meg.

3.3.2. *Rendes érték*

(227) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először megvizsgálta, hogy a vizsgált exportáló gyártók mindegyike esetében reprezentatív-e a teljes belföldi értékesítés volumene. A belföldi értékesítés akkor reprezentatív, ha a hasonló termék független vevők részére belföldi piacon történő belföldi értékesítésének teljes volumene az egyes exportáló gyártók esetében eléri az érintett termék Unióba irányuló kivitel keretében értékesített teljes volumenének legalább 5 %-át a vizsgálati időszak alatt.

(228) Ennek alapján megállapítást nyert, hogy a vizsgált terméknek a Yusco csoport és a Walsin által a belföldi piacon végzett összértékesítése reprezentatív.

(229) A Bizottság ezt követően azonosította azokat a belföldön értékesített terméktípusokat, amelyek a reprezentatív belföldi értékesítésekkel rendelkező vizsgált exportáló gyártó esetében azonosak vagy összehasonlíthatóak voltak az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített terméktípusokkal.

(230) A Bizottság ezután – az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban – az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített terméktípusokkal összehasonlítva megvizsgálta, hogy az exportáló gyártók által a saját belföldi piacukon értékesített terméktípusok reprezentatívak-e. Egy terméktípus belföldi értékesítései akkor reprezentatívak, ha a terméktípus vizsgálati időszak alatti, független vevők részére végrehajtott belföldi értékesítéseinek teljes volumene eléri az azonos vagy összehasonlítható terméktípus teljes Unióba irányuló exportértékesítés teljes volumenének 5 %-át.

(231) A Bizottság ezt követően valamennyi terméktípus esetében meghatározta a belföldi piacon, független vevők részére végrehajtott nyereséges értékesítések vizsgálati időszak alatti részarányát – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban – annak megállapítása céljából, hogy a rendes érték kiszámítását a tényleges belföldi értékesítések alapján végezze-e el.

(232) A rendes értéket – függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek-e, vagy sem – az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípusnak a kiszámított termelési költséggel megegyező vagy azt meghaladó nettó áron értékesített volumene meghaladta a terméktípus teljes értékesítési volumenének 80 %-át; valamint

b) e terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik a termelési egységköltséggel, vagy meghaladja azt.

(233) Ebben az esetben a rendes érték az adott terméktípus vizsgálati időszak alatt történt összes belföldi értékesítése során felszámított árainak súlyozott átlaga.

(234) A rendes értéket az egyes terméktípusok vizsgálati időszak alatti – kizárólag nyereséges – belföldi értékesítésének terméktípusonkénti tényleges belföldi áraként kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípus nyereségesen értékesített volumene legfeljebb az adott típus teljes értékesítési volumenének 80 %-át teszi ki; vagy

b) e terméktípus súlyozott átlagára nem éri el a termelési egységköltséget.

(235) Azoknál a terméktípusoknál, amelyeknél nem vagy nem megfelelő mértékben került sor belföldi piaci értékesítésre, a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése és (6) bekezdésének b) pontja alapján képezte a rendes értéket.

(236) A Bizottság a rendes értéket úgy képezte, hogy a következő tényezőket hozzáadta a vizsgált exportáló gyártók által gyártott hasonló termék vizsgálati időszakban jellemző előállítási költségeihez:

a) a vizsgált exportáló gyártóknál a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalom keretében, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítése során felmerült értékesítési, általános és igazgatási (SGA) költségek súlyozott átlaga; valamint

b) a vizsgált exportáló gyártóknak a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalomban, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítésével elért nyereségének súlyozott átlaga.

(237) A belföldi piacon nem reprezentatív mennyiségben értékesített terméktípusok esetében az átlagos SGA-költségeket és az e típusok szokásos kereskedelmi forgalom keretében belföldi piacon bonyolított ügyleteiből származó nyereséget adta hozzá. A belföldi piacon egyáltalán nem értékesített terméktípusok esetében, valamint ha a szokásos kereskedelmi forgalom keretében végzett értékesítés nem állapítható meg, az SGA-költségek súlyozott átlagát, valamint a szokásos kereskedelmi forgalom keretében a belföldi piacon bonyolított összes ügyletből származó nyereséget adta hozzá.

3.3.3. *Exportár*

(238) Az exportáló gyártók az Unióba irányuló exporttevékenységet közvetlenül független vevők felé, vagy kapcsolatban álló vállalatokon keresztül végezték.

(239) A Bizottság ennélfogva az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba irányuló exportra értékesített termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árak alapján állapította meg az exportárat.

3.3.4. *Összehasonlítás*

(240) A Bizottság a rendes értéket és az exportáló gyártók exportárát gyártelepi paritáson hasonlította össze.

(241) Amennyiben a tisztességes összehasonlítás biztosítása érdekében indokolt volt, a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazította a rendes értéket és/vagy az exportárat az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében.

(242) A Bizottság indokolt esetben kiigazításokat végzett a fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek, a csomagolási díjak, a hitelköltségek és a banki költségek, a jutalékok, valamint az SGA-költségek tekintetében.

3.3.5. *Dömpingkülönbözetek*

(243) Az exportáló gyártók esetében a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban összehasonlította a hasonló termék egyes típusaihoz tartozó rendes értékek súlyozott átlagát az érintett termék megfelelő típusaihoz tartozó exportárak súlyozott átlagával.

(244) Mindezek alapján az ideiglenes dömpingkülönbözet a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékaként kifejezve a következő értékekre adódott:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
Yieh United Steel Co. és Tang Eng Iron Works Co. Ltd.	6,0 %
Walsin Lihwa Co.	7,5 %
Minden más vállalat	7,5 %

(245) A Bizottság a jelen ügyben magasnak ítélte az együttműködés szintjét, további exportáló gyártót nem azonosított. Következésképpen a Bizottság reprezentatívnak ítélte, ha a maradvány dömpingkülönbözetet a legmagasabb dömpingkülönbözetű exportáló gyártónál megállapított mértékben állapítja meg.

4. KÁR

4.1. Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása

(246) A vizsgálati időszakban a hasonló terméket 5 ismert uniós gyártó vagy gyártói csoport gyártotta az Unióban. Ezek a vállalatok alkotják az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett uniós gazdasági ágazatot.

(247) A vizsgálati időszak alatt a teljes uniós termelés mintegy 4,6 millió tonna volt, beleértve a kötött piaci értékesítésre szánt termelést is. Ezt a számadatot a Bizottság az uniós gazdasági ágazattal kapcsolatban rendelkezésre álló információkból, nevezetesen az Eurofertől kapott kitöltött és ellenőrzött kérdőív válaszaiból kiindulva, azokat lehetőség szerint a mintában szereplő uniós gyártók kitöltött kérdőíveiben található ellenőrzött adatokkal egybevetve határozta meg.

(248) A (7) preambulumbekezdésben jelzett módon a minta három uniós gyártóból állt, amelyek együtt a hasonló termék teljes uniós termelésének több mint 78 %-át képviselték. Mindegyikük vertikálisan integrált gyártó.

4.2. Az érintett uniós piac meghatározása

(249) Annak megállapítsa céljából, hogy az uniós gazdasági ágazat szenvedett-e kárt, továbbá, hogy meghatározza a felhasználást és az uniós gazdasági ágazat helyzetével összefüggő különböző gazdasági mutatókat, a Bizottság megvizsgálta, hogy az uniós gazdasági ágazat által előállított hasonló termék későbbi felhasználását az elemzés során figyelembe kell-e venni, és ha igen, milyen mértékben.

(250) Az uniós gazdasági ágazat vertikálisan integrált, a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek pedig közbenső anyagnak tekinthetők többféle, hozzáadott értéket képviselő feldolgozott termék – nevezetesen a hidegen hengerelt termékek – gyártásában. A Bizottság megállapította, hogy az uniós gyártók össztermelésének jelentős részét belső felhasználásra szánták.

(251) A belső és a szabadpiaci felhasználás közötti különbségtétel igen releváns a kárelemzés szempontjából, mert a belső felhasználásra szánt termékek nem állnak közvetlen versenyben a behozatallal amiatt, hogy azonos vállalaton vagy vállalatcsoporton belül, transzferáron értékesítik őket, amelyet különféle belső árpolitikák mentén rögzítenek, ennélfogva pedig nem kapcsolódik közvetlenül a szabadpiaci árakhoz.

(252) Ezzel szemben a szabadpiaci értékesítésre szánt termelés közvetlen versenyben áll az érintett termék behozatalával, értékesítése pedig szabadpiaci árakon történik.

(253) Annak érdekében, hogy minél teljeseb képet alkothasson az uniós gazdasági ágazatról, a Bizottság adatokat kért a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezekkel és tekercsekkel kapcsolatos teljes tevékenységre vonatkozóan, és ellenőrizte, hogy a termelést belső felhasználásra vagy a szabadpiacra szánták-e.

(254) A Bizottság az uniós gazdasági ágazathoz kapcsolódó egyes gazdasági mutatók vizsgálatát kizárólag szabadpiaci adatok alapján végezte el. E gazdasági mutatók a következők: értékesítési volumen és értékesítési árak az uniós piacon; piaci részesedés; exportvolumen és -árak; jövedelmezőség. Ahol lehetséges és helyénvaló volt, a Bizottság a vizsgálat ténymegállapításait összehasonlította a kötött piacra vonatkozó adatokkal, hogy teljes képet alkothasson az uniós gazdasági ágazat helyzetéről.

(255) Ugyanakkor más gazdasági mutatók elemzésének csak a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezekekkel és tekercsekkel kapcsolatos teljes – így az uniós gazdasági ágazat általi belső felhasználást is magában foglaló – tevékenységre vonatkoztatva volt értelme. Ezek az alábbiak: termelés; kapacitás és kapacitáskihasználás; beruházások; készletek; foglalkoztatás; termelékenység; bérek. Ennek oka, hogy az említett mutatók a teljes termelési tevékenységtől függenek, tekintet nélkül arra, hogy a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezeket és tekercseket belső felhasználásra tartják-e fenn, vagy a szabadpiacon értékesítik.

4.3. **Uniós felhasználás**

4.3.1. *Szabadpiaci felhasználás az uniós piacon*

(256) A Bizottság az uniós felhasználást a következők alapján határozta meg: a) az Eurofer adatai az uniós gazdasági ágazat uniós független vevők részére végzett közvetlen és közvetett értékesítéséről, egybevetve a mintában szereplő uniós gyártók adataival; b) az Eurostat adatai a vizsgált terméknek az összes harmadik országból az Unióba érkező behozataláról.

(257) Az uniós szabadpiaci felhasználás a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

2. táblázat

Szabadpiaci felhasználás az uniós piacon (tonna)

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Uniós szabadpiaci felhasználás	1 221 444	1 213 398	1 205 651	1 219 231
Index	*100*	*99*	*99*	*100*

Forrás: Eurofer, a mintában szereplő uniós gyártók és az Eurostat.

(258) A figyelembe vett időszak alatt az Uniós felhasználás stabil maradt.

4.3.2. *Belső felhasználás az uniós piacon*

(259) A Bizottság az uniós belső felhasználást az összes ismert uniós gyártó belső felhasználása alapján állapította meg. Ennek alapján az uniós belső felhasználás a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

3. táblázat

Belső felhasználás az uniós piacon (tonna)

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Uniós belső felhasználás	3 627 275	3 741 880	3 703 555	3 607 752
Index	*100*	*103*	*102*	*99*

Forrás: Eurofer.

(260) Az uniós piaci belső felhasználás a figyelembe vett időszakban meglehetősen stabil volt, és csak kisebb ingadozásokat mutatott, a vizsgálati időszakban pedig kevesebb mint 1 %-kal csökkent.

4.3.3. *Összfelhasználás*

(261) A fenti két táblázatot összevonva az összfelhasználás (a belső és a szabadpiaci felhasználás együtt) a következőképpen alakult a figyelembe vett időszak alatt:

4. táblázat

Összfelhasználás (belső és szabadpiaci) (tonna)

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Uniós összfelhasználás	4 848 718	4 955 278	4 909 206	4 826 983
Index	*100*	*102*	*101*	*100*

Forrás: Eurofer, a mintában szereplő uniós gyártók és az Eurostat.

(262) A fenti táblázat szerint az összfelhasználás a szabadpiaci és a belső felhasználásban megfigyelt tendenciát követve stabil maradt a figyelembe vett időszakban. Az összfelhasználás emellett igazodott a teljes uniós termeléshez is (lásd a 7. táblázatot).

4.4. **Az érintett országokból érkező behozatal**

4.4.1. *Az érintett országokból érkező behozatal hatásainak összesített értékelése*

(263) Az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek az érintett országokból érkező dömpingelt behozatala okozott-e jelentős kárt az uniós gazdasági ágazatnak.

(264) Az említett rendelkezés előírja, hogy az egynél több országból történő behozatalt csak abban az esetben kell összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy:

a) az egyes érintett országokból érkező behozatalra vonatkozóan megállapított dömpingkülönbözetek meghaladják a 9. cikk (3) bekezdésében meghatározott csekély (*de minimis*) mértéket, és egyik ország importjának mennyisége sem elhanyagolható; valamint

b) az importtermékek és a hasonló uniós termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése helyénvaló.

(265) A három érintett országból érkező behozatalra vonatkozóan egyenként megállapított dömpingkülönbözeteket a (91), (218) és (241) preambulumbekezdés foglalja össze. E dömpingkülönbözetek mindegyike meghaladja az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott csekély mértékű (*de minimis*) különbözetet.

(266) A három országból érkező behozatal volumene egyik ország esetében sem volt elhanyagolható. A vizsgálati időszakban a behozatal piaci részesedése a szabadpiaci felhasználáshoz képest Kína esetében 18,3 %, Indonézia esetében 9,1 %, Tajvan esetében pedig 3,0 % volt.

(267) A három érintett országból érkező dömpingelt behozatal tekintetében a három ország közötti verseny, valamint e behozatalok és az uniós hasonló termék közötti verseny feltételei hasonlóak voltak. Olyannyira, hogy az Indonéziából, a Kínából és a Tajvanról származó melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek tekintetében az uniós piaci értékesítésre végzett behozatal esetén a három ország éppúgy versenyzett egymással, mint az uniós gazdasági ágazattal az utóbbi által előállított hasonló termék kapcsán.

(268) Az eljárás megindításakor benyújtott beadványában az STSS azt állította, hogy a Kínából érkező behozatalt nem helyénvaló összesítetten kezelni, mivel az volumen és árak szempontjából eltérően alakult. Állítása szerint a figyelembe vett időszakban a Kínából érkező behozatal fokozatosan csökkent, miközben az árak – különösen 2017-ben – emelkedtek.

(269) Igaz, hogy a kínai importárak a figyelembe vett időszakban emelkedtek, ennek ellenére a teljes figyelembe vett időszakban lényegesen alacsonyabbak voltak az uniós gazdasági ágazat értékesítési árainál. A kínai behozatal volumene ugyancsak jelentős mértékben nőtt, piaci részesedése pedig a teljes időszakban meghaladta a 16 %-ot. A vizsgálat kimutatta, hogy az Unióba érkező behozatalukat illetően az érintett országok az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdése b) pontjának értelmében versenyeznek egymással. A Kínából érkező behozatal volumene 2017 és a vizsgálati időszak között csökkent (az 5. táblázatban bemutatott módon a 2017. évi index 135, ehhez képest a mutató értéke 2018-ban 129, a vizsgálati időszakban 114 volt). Ugyanakkor az Indonéziából érkező behozatal volumene drasztikusan nőtt (az index 16, ehhez képest a mutató értéke 42 726, majd 106 202 volt). Abszolút számadatokban kifejezve az Indonéziából érkező behozatal volumene nagyobb mértékben nőtt, mint amennyivel a Kínából érkező behozatal volumene csökkent 2017 és a vizsgálati között csökkent. A Tajvanról érkező behozatal volumene 2017–2018 között egyenletesen nőtt, majd a vizsgálati időszakban visszaesett (az index 137, a mutató értéke 173, majd 128 volt). Az érintett országokból érkező behozatal együttes volument a figyelembe vett időszakban folyamatosan nőtt (a 2016. évi index 100, ehhez képest a mutató értéke 2017-ben 136, 2018-ban 156, a vizsgálati időszakban 166 volt).

(270) Következésképpen az STSS állításával ellentétesen az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében meghatározott összes követelmény teljesült, így a Bizottság a kár meghatározása céljából összesítve vizsgálta az érintett országokból érkező behozatalt.

4.4.2. *Az érintett országokból érkező behozatal volumene és piaci részesedése*

(271) A Bizottság a behozatali volumen nagyságát az Eurostat adatai alapján határozta meg. A Bizottság a behozatal piaci részesedését a behozatali volumen és az uniós szabadpiaci felhasználás összehasonlításával állapította meg.

(272) Az érintett országokból az Unióba érkező behozatal a következőképpen alakult:

5. táblázat

A behozatal volumene (tonna) és piaci részesedése

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Kína	194 962	263 858	250 633	222 802
Index	*100*	*135*	*129*	*114*
Piaci részesedés	16,0 %	21,7 %	20,8 %	18,3 %
Index	*100*	*136*	*130*	*114*
Indonézia	105	17	44 863	111 512
Index	*100*	*16*	*42 726*	*106 202*
Piaci részesedés	0,0 % [1]	0,0 % [2]	3,7 %	9,1 %
Index	*100*	*100* [3]	*43 286*	*106 395*
Tajvan	28 992	39 739	50 058	36 910
Index	*100*	*137*	*173*	*127*
Piaci részesedés	2,4 %	3,3 %	4,2 %	3,0 %
Index	*100*	*138*	*175*	*128*

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Az érintett országok összesen	224 059	303 613	345 554	371 224
Index	*100*	*136*	*154*	*166*
Piaci részesedés	18,3 %	25,0 %	28,7 %	30,4 %
Index	*100*	*136*	*156*	*166*

Forrás: Eurostat.
([1]) A pontos piaci részesedés 2016-ban 0,0086 % volt.
([2]) A pontos piaci részesedés 2017-ben 0,0014 % volt.
([3]) A 2017. évi pontos piaci részesedés figyelembevételével (lásd a fenti 2. lábjegyzetet) az említett évben az index értéke 16.

(273) Az érintett országból érkező behozatal a figyelembe vett időszakban 66 %-kal nőtt, a vizsgálati időszakban meghaladta az uniós szabadpiaci felhasználás 30 %-át.

4.4.3. *Az érintett országokból érkező behozatal árai és áralákínálás*

(274) A Bizottság a behozatal árait az Eurostat adatai alapján határozta meg. Az érintett országokból az Unióba érkező behozatal súlyozott átlagárai a következőképpen alakultak:

6. táblázat

Az érintett országokból érkező behozatal árai (EUR/tonna)

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Kína	1 503	1 827	1 826	1 820
Index	*100*	*122*	*121*	*121*
Indonézia	2 203	2 152	1 688	1 645
Index	*100*	*98*	*77*	*75*
Tajvan	1 550	1 813	1 954	1 943
Index	*100*	*117*	*126*	*125*
Az érintett országok összesen	1 510	1 826	1 827	1 780
Index	*100*	*121*	*121*	*118*

Forrás: Eurostat.

(275) Míg a Kínából és a Tajvanról érkező behozatal árai 21 %-kal, illetve 25 %-kal nőttek, Indonézia importárai jelentős mértékben, 25 %-kal visszaestek a figyelembe vett időszakban (az érintett országokból érkező behozatal árai átlagosan 18 %-kal emelkedtek). Az általános emelkedés ellenére az érintett országokból érkező behozatal árai ugyanebben az időszakban folyamatosan az uniós gazdasági ágazat árai alatt maradtak (lásd a 11. táblázatot).

(276) A vizsgálati időszak alatti áralákínálás meghatározása érdekében a Bizottság összehasonlította egymással:

a) a mintában szereplő uniós gyártók által az Unió piacán a független vevők felé felszámított értékesítési árak gyártelepi szintre átszámított terméktípusonkénti súlyozott átlagát; valamint

b) az érintett országok együttműködő exportáló gyártóitól érkező behozatal tekintetében az első független uniós vevő részére történő értékesítéshez ([84]) tartozó, CIF-alapon (a költségek, a biztosítások és a fuvardíjak megfizetésének feltételezésével) megállapított, valamint a behozatal után felmerülő költségekkel megfelelő módon kiigazított terméktípusonkénti súlyozott átlagárakat.

([84]) Az értékesítések túlnyomó többsége közvetlenül független végfelhasználóknak történt. A nagykereskedőknek történő értékesítések az érintett országok teljes értékesítésének [1–5] %-át tették ki (a fennmaradó hányadot végfelhasználóknak értékesítették). A kínai, indonéz és tajvani egyiptomi exportáló gyártók értékesítéseinek [95–100] %-a közvetlenül az Unióba irányult (a fennmaradó hányadot kapcsolatban álló importőrökön keresztül bonyolították). A mintában szereplő uniós gyártók túlnyomórészt ugyancsak közvetlenül végfelhasználóknak, többek között újrahengerlést végző és csőgyártó vállalatoknak értékesítenek, ami a teljes értékesítésükön belül [80–85] %-os arányt képvisel. Ezzel szemben a nagykereskedők részére történő uniós értékesítés aránya mindössze [10–15] %.

(277) Az árak összehasonlítása terméktípusonként, a kereskedelem azonos szintjén megvalósuló ügyleteket vizsgálva, az adatok szükség szerinti kiigazításával, a kedvezmények és az árengedmények levonásával történt. Az összehasonlítás eredményét a Bizottság a mintában szereplő uniós gyártók vizsgálati időszakbeli forgalmának százalékaként fejezte ki. Ennek alapján a vizsgálat az Indonéziából érkező behozatal esetében 10,7 %-os, a Kínából érkező behozatal esetében 9,3 %-os, a Tajvanról érkező behozatal esetében pedig 4,1 %-os súlyozott átlagos alákínálási különbözetet mutatott ki.

4.5. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

4.5.1. *Általános megjegyzések*

(278) A dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatra kifejtett hatás vizsgálata az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban valamennyi olyan gazdasági mutató értékelésére kiterjedt, amely a figyelembe vett időszakban hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat helyzetére.

(279) A Bizottság a (7) preambulumbekezdésben említett módon az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett esetleges kár megállapítására mintavételt alkalmazott.

(280) A kár meghatározásával összefüggésben a Bizottság különbséget tett a makrogazdasági és a mikrogazdasági kármutatók között. A Bizottság az Eurofer összes uniós gyártóra vonatkozóan kitöltött, megfelelően ellenőrzött kérdőívéből származó adatok alapján értékelte a makrogazdasági mutatókat. A Bizottság a mintában szereplő három uniós gyártó kitöltött és megfelelően ellenőrzött kérdőíveiben található adatok alapján értékelte a mikrogazdasági mutatókat. Mindkét adatcsoport reprezentatívnak bizonyult az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete szempontjából.

(281) A makrogazdasági mutatók a következők: termelés, termelési kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési volumen, piaci részesedés, készletek, foglalkoztatás, termelékenység és a dömpingkülönbözet nagysága.

(282) A mikrogazdasági mutatók a következők: átlagos egységárak, egységköltség, munkaerőköltség, jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, és a beruházások megtérülése.

4.5.2. *Makrogazdasági mutatók*

4.5.2.1. Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

(283) A teljes uniós termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

7. táblázat

Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Teljes uniós termelés (tonna)	4 786 053	4 807 793	4 768 710	4 636 995
Index	*100*	*100*	*100*	*97*
Termelési kapacitás (tonna)	6 967 785	6 937 585	7 025 230	7 057 282
Index	*100*	*100*	*101*	*101*
Kapacitáskihasználás	69 %	69 %	68 %	66 %
Index	*100*	*101*	*99*	*96*

Forrás: Eurofer.

(284) Az uniós gazdasági ágazat termelési volumene 2018-ig stabilan alakult, majd a vizsgálati időszakban 3 %-kal csökkent. A kapacitásra vonatkozóan bejelentett adatok a tényleges kapacitásra vonatkoznak, amelynek értelmében – az iparág által szokványosnak tekintett – kiigazításokat, így az üzemeltetés indítását, a karbantartást, a szűk keresztmetszeteket és egyéb szokásos leállásokat figyelembe vették. Ennek alapján a termelési kapacitás gyakorlatilag állandó maradt, a figyelembe vett időszakban elhanyagolható mértékben, 1 %-kal nőtt.

(285) A termelés visszaesése és a kapacitás kis mértékű növekedése miatt a figyelembe vett időszakban a kapacitáskihasználás 4 %-kal csökkent, és folyamatosan 70 % alatt maradt.

4.5.2.2. Értékesítési volumen és piaci részesedés

(286) Az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci értékesítésének volumene és piaci részesedése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

8. táblázat

A szabadpiaci értékesítés volumene és piaci részesedése

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci értékesítési volumene (tonna)	869 660	775 692	735 596	754 334
Index	*100*	*89*	*85*	*87*
Piaci részesedés az uniós szabadpiaci felhasználásban	71,2 %	63,9 %	61,0 %	61,9 %
Index	*100*	*90*	*86*	*87*

Forrás: Eurofer és Eurostat.

(287) Az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci értékesítésének volumene 13 %-kal mérséklődött a figyelembe vett időszakban.

(288) Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése ugyancsak jelentős mértékben, közel 10 százalékponttal csökkent annak ellenére, hogy az uniós felhasználás a figyelembe vett időszakban stabil maradt.

(289) A kötött piacot illetően az uniós belső piaci értékesítés volumene és piaci részesedése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

9. táblázat

A belső piaci értékesítés volumene (tonna) és piaci részesedése

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Belső piaci értékesítés volumene az uniós piacon	3 627 275	3 741 880	3 703 555	3 607 752
Index	*100*	*103*	*102*	*99*
Az uniós gazdasági ágazat össztermelése	4 786 053	4 807 793	4 768 710	4 636 995
Index	*100*	*100*	*100*	*97*
A kötött piac részesedése a teljes uniós termelésen belül	75,8 %	77,8 %	77,7 %	77,8 %
Index	*100*	*103*	*102*	*103*

Forrás: Eurofer.

(290) Az uniós gazdasági ágazat belső piaci értékesítésének volumene az uniós piacon (a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek termeléséből az uniós gazdasági ágazat által feldolgozóipari célra fenntartott mennyiség) a figyelembe vett időszakban stabilan, 3,6 millió tonna körül alakult.

(291) Az uniós gazdasági ágazat kötött piaci – a teljes uniós termelés százalékaként kifejezett– részesedése 2017-ben kis mértékben nőtt, majd az időszak fennmaradó részében 78 % körül stabilizálódott.

(292) Ezért tekintettel az uniós kötött piac stabil tendenciájára a figyelembe vett időszak alatt, az uniós gazdasági ágazat értékesítésének visszaesése az érintett országokból érkező behozatal miatti megnövekedett nyomásnak tulajdonítható.

4.5.2.3. Növekedés

(293) A termelésre, az értékesítésre, a volumenekre és a piaci részesedésre vonatkozó fenti – a figyelembe vett időszakban egységesen csökkenő tendenciát követő – adatok azt mutatják, hogy az uniós gazdasági ágazat sem az abszolút számadatokat tekintve, sem a felhasználáshoz viszonyítva nem volt képes növekedni.

4.5.2.4. Foglalkoztatás és termelékenység

(294) A foglalkoztatás és a termelékenység a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

10. táblázat

Foglalkoztatás és termelékenység

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Alkalmazottak létszáma	2 274	2 266	2 303	2 372
Index	*100*	*100*	*101*	*104*
Termelékenység (tonna/alkalmazott)	2 104	2 122	2 070	1 955
Index	*100*	*101*	*98*	*93*

Forrás: Eurofer.

(295) Az uniós gazdasági ágazatban a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek előállításához kapcsolódó foglalkoztatás szintje minimális mértékben, 4 %-kal nőtt a figyelembe vett időszakban. A termelés enyhe mérséklődésére tekintettel az uniós gazdasági ágazat termelékenysége az egy munkavállaló által évente előállított termék tonnában kifejezett mennyisége alapján jelentős mértékben romlott a figyelembe vett időszakban.

4.5.2.5. A dömpingkülönbözet nagysága

(296) Minden dömpingkülönbözet jóval meghaladta a csekély mértékű (*de minimis*) szintet. Figyelembe véve az érintett országokból érkező behozatal volumenét és árait, a dömpingkülönbözet tényleges nagysága jelentős hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazatra.

4.5.3. *Mikrogazdasági mutatók*

4.5.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

(297) A mintában szereplő uniós gyártók által az Unióban a független vevők részére felszámított súlyozott átlagos értékesítési egységárak a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

11. táblázat

Értékesítési árak az Unióban

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Átlagos értékesítési egységár a szabad-piacon (EUR/tonna)	1 699	2 019	2 072	1 991

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Index	*100*	*119*	*122*	*117*
Termelési egységköltség (EUR/tonna)	1 581	1 795	1 929	1 894
Index	*100*	*114*	*122*	*120*

Forrás: A mintában szereplő uniós gyártók.

(298) Az átlagos értékesítési egységár a figyelembe vett időszakban 17 %-kal nőtt, ám ez nem volt elegendő az előállítási költségek 20 %-os növekedésének ellensúlyozásához. A költségek alakulását nagyrészt a fontos nyersanyagok, többek között a nikkel, a molibdén és a króm árának emelkedése idézte elő. Míg az uniós gazdasági ágazat 2016–2018 között képes volt relatív értelemben érvényesíteni a költségnövekedést az értékesítési áraiban, a vizsgálati időszakban erre már csak részben volt lehetősége, mivel a költségnövekedés mértéke meghaladta az áremelkedés mértékét.

4.5.3.2. Munkaerőköltség

(299) A mintában szereplő uniós gyártók átlagos munkaerőköltsége a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

12. táblázat

Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség (EUR)	62 423	61 712	60 037	61 534
Index	*100*	*99*	*96*	*99*

Forrás: A mintában szereplő uniós gyártók.

(300) A mintában szereplő uniós gyártók alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltsége 2018-ig 4 %-kal csökkent, és bár a vizsgálati időszakban ismét nőtt, továbbra is elmaradt 1 %-kal a 2016. évi szinttől. Ez azt mutatja, hogy az uniós gyártók a romló piaci körülmények dacára is képesek voltak csökkenteni munkaerőköltségeiket.

4.5.3.3. Készletek

(301) Az uniós gazdasági ágazat készletszintjei a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

13. táblázat

Készletek

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Zárókészletek (tonna)	147 341	152 089	147 018	118 543
Index	*100*	*103*	*100*	*80*
Zárókészlet a termelés százalékában	3,1 %	3,2 %	3,1 %	2,6 %
Index	*100*	*103*	*100*	*83*

Forrás: Eurofer.

(302) A figyelembe vett időszak alatt a zárókészletek szintje 20 %-kal csökkent. Az uniós gazdasági ágazat a hasonló termék legtöbb típusát konkrét felhasználói megrendelésre gyártja. A készletek ezért ezen ágazat esetében nem számítanak meghatározó kármutatónak. Ezt a termelés százalékában kifejezett zárókészletek változásának elemzése is alátámasztja. Miként az a fentiekből is kitűnik, e mutató viszonylag stabilan a termelési volumen 3 %-a körüli szinten maradt a figyelembe vett időszakban.

4.5.3.4. Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások és a beruházások megtérülése

14. táblázat

Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások és a beruházások megtérülése

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Az Unióban független vevők részére végrehajtott értékesítések jövedelmezősége (az értékesítési forgalom százalékában)	7,2 %	10,2 %	5,1 %	3,5 %
Index	*100*	*142*	*71*	*49*
Pénzforgalom (EUR)	20 214 740	48 032 998	25 074 879	–18 363 974
Index	*100*	*238*	*124*	*–91*
Beruházások (EUR)	29 376 840	47 908 280	48 154 124	46 211 563
Index	*100*	*163*	*164*	*157*
A beruházások megtérülése	4,8 %	8,5 %	3,1 %	0,2 %
Index	*100*	*179*	*65*	*4*

Forrás: A mintában szereplő uniós gyártók.

(303) A Bizottság az uniós gyártók jövedelmezőségét úgy állapította meg, hogy a hasonló termék független vevők részére végrehajtott uniós értékesítéseiből származó adózás előtti nettó nyereséget kifejezte az értékesítési forgalom százalékában.

(304) A teljes jövedelmezőség a 2016. évi 7,2 %-ról a vizsgálati időszakra 3,5 %-ra mérséklődött. A csökkenéssel egyidejűleg nőtt az érintett országokból érkező, az uniós árak alá kínáló behozatal volumene (lásd a (276) preambulumbekezdést). A beruházások megtérülése ugyanilyen csökkenő tendenciát mutatott.

(305) A nettó pénzforgalom nagyrészt a jövedelmezőségnek és a beruházások megtérülésének megfelelően alakult. A csúcspontját 2017-ben elérő mutató 2016–2018 között pozitív volt, majd a vizsgálati időszakban negatív értéket vett fel, amikor a jövedelmezőség is mélypontra jutott a figyelembe vett időszakon belül.

(306) Az éves beruházások szintje 57 %-kal nőtt a figyelembe vett időszakban. A beruházási szint növekedése azonban nem járt együtt az ennek megfelelő mértékű kapacitásnövekedéssel (lásd a 7. táblázatot). Ezt követően a beruházások célja kimerült a meglévő kapacitások fenntartásában, valamint a szükséges termelőeszközök időszerű cseréjében.

4.5.4. *A kárra vonatkozó következtetés*

(307) A felhasználás stabil volt a figyelembe vett időszakban. Ennek ellenére az uniós gyártók piaci részesedése 71,2 %-ról 61,9 %-ra csökkent.

(308) Az uniós gyártókból álló minta pénzügyi mutatói arra utalnak, hogy az uniós gazdasági ágazat előállítási költségei (+ 20 %) valamivel nagyobb mértékben nőttek az átlagos értékesítési árhoz képest (+ 17 %), vagyis az uniós gazdasági ágazat nem volt képes teljes mértékben érvényesíteni a költségnövekedést az árakban. Ennek eredményeként a nyereség jelentősen visszaesett a figyelembe vett időszakban: a 2016. évi 7,2 %-hoz képest a vizsgálati időszakban mindössze 3,5 % volt. Hasonlóan negatívan alakult a többi pénzügyi mutató, a beruházások megtérülése és a pénzforgalom is.

(309) A figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene 13 %-kal, termelési volumene 3 %-kal csökkent. Az eltérést az magyarázza, hogy az uniós gazdasági ágazat számára fontos a kötött piac, amely viszont a figyelembe vett időszakban nem növekedett. A kapacitáskihasználás folyamatosan 70 % alatt maradt, a figyelembe vett időszakban pedig három százalékpontos csökkenéssel 66 %-ot ért el a vizsgálati időszakban.

(310) A fentiek alapján a Bizottság az eljárás e szakaszában arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében jelentős kár érte.

5. **OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

(311) Az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdésével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal okozott-e jelentős kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság emellett az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésével összhangban azt is megvizsgálta, hogy ezzel egy időben más ismert tényezők okozhattak-e kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság gondoskodott arról, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők által esetlegesen okozott károkat ne a dömpingelt behozatalnak tulajdonítsa. E tényezők többek között a következők: a harmadik országokból érkező behozatal, az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye, az előállítási költségek növekedése, a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek iránti uniós kereslet 2018. évi csökkenése, valamint az, hogy az uniós gyártók csak részben támaszkodtak a belső felhasználásra szánt termelésre.

5.1. **A dömpingelt behozatal hatásai**

(312) Az érintett országokból érkező behozatal árai mindhárom ország esetében alákínáltak az uniós gazdasági ágazat árainak, ami Tajvan esetében 4,1 %-os, Kína esetében 9,3 %-os, Indonézia esetében pedig 10,7 %-os (a három ország átlagában 9,5 %-os) alákínálási különbözetet eredményezett a vizsgálati időszakban. Az uniós gazdasági ágazat ezért nem tudta érvényesíteni a megnövekedett előállítási költségeket az uniós értékesítési árakban, ami az érintett behozatal okozta árnyomást bizonyítja. A helyzetnek súlyos hatása volt az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségére, amely a vizsgálati időszakban igen alacsony szintre süllyedt.

5.2. **Az egyéb tényezők hatásai**

5.2.1. *Harmadik országokból érkező behozatal*

(313) Az egyéb harmadik országokból érkező behozatal volumene és árai a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

15. táblázat

Ország		2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Koreai Köztársaság	Volumen (tonna)	64 995	32 949	35 535	33 191
	Index	*100*	*51*	*55*	*51*
	Piaci részesedés	5,3 %	2,7 %	2,9 %	2,7 %
	Index	*100*	*51*	*55*	*51*
	Átlagár (EUR/tonna)	1 404	1 697	1 695	1 654
	Index	*100*	*121*	*121*	*118*
Dél-Afrika	Volumen (tonna)	25 803	29 123	25 923	27 494
	Index	*100*	*113*	*100*	*107*
	Piaci részesedés	2,1 %	2,4 %	2,2 %	2,3 %
	Index	*100*	*114*	*102*	*107*
	Átlagár (EUR/tonna)	1 436	1 649	1 671	1 728
	Index	*100*	*115*	*116*	*120*
Más harmadik országok	Volumen (tonna)	36 926	72 022	63 043	32 989
	Index	*100*	*195*	*171*	*89*
	Piaci részesedés	3,0 %	5,9 %	5,2 %	2,7 %

Ország		2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
	Index	*100*	*196*	*173*	*89*
	Átlagár (EUR/tonna)	1 837	1 931	2 084	2 302
Index	*100*	*105*	*113*	*125*	
Valamennyi harmadik ország összesen, kivéve az érintett országokat	Volumen (tonna)	127 725	134 093	124 501	93 674
	Index	*100*	*105*	*97*	*73*
	Piaci részesedés	10,5 %	11,1 %	10,3 %	7,7 %
	Index	*100*	*106*	*99*	*73*
	Átlagár (EUR/tonna)	1 536	1 813	1 887	1 904
	Index	*100*	*118*	*123*	*124*

Forrás: Eurostat.

(314) A figyelembe vett időszak alatt a harmadik országokból érkező behozatal piaci részesedése 27 %-kal (közel 3 százalékponttal) csökkent, és a vizsgálati időszakban 7,7 %-ot ért el. Mivel ugyanebben az időszakban az érintett országok 66 %-kal növelték piaci részesedésüket (lásd a (273) preambulumbekezdést és az 5. táblázatot), az uniós gazdasági ágazat piacvesztése annak a meredek növekedésnek tulajdonítható, amely az érintett országok piaci részesedésében figyelhető meg.

(315) A figyelembe vett időszakban a Koreából érkező behozatal volumene erőteljesen visszaesett, piaci részesedése pedig csaknem megfeleződött, a vizsgálati időszakban mindössze 2,7 %-ot ért el. A Koreából érkező behozatal átlagára a figyelembe vett időszakban 18 %-kal, az összes harmadik ország (az érintett országok nélkül számított) együttes növekedéséhez (24 %) képest kissé mérsékeltebben nőtt. A Dél-Afrikából érkező behozatal a figyelembe vett időszakban stabilan alakult, ugyanakkor értékesítési árai az érintett országokból érkező behozatalhoz képest magasabbak voltak, piaci részesedése pedig egyszer sem haladta meg a 2,5 %-ot.

(316) A Bizottság ezért arra az ideiglenes következtetésre jutott, hogy az egyéb országokból érkező behozatal nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz.

5.2.2. *Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye*

(317) Az uniós gazdasági ágazat kivitelének volumene és árai a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

16. táblázat

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Exportvolumen (tonna)	125 237	151 305	156 620	141 448
Index	*100*	*121*	*125*	*113*
Átlagár (EUR/tonna)	1 745	1 909	1 940	1 992
Index	*100*	*109*	*111*	*114*

Forrás: A mintában szereplő uniós gyártók, Eurofer.

(318) Az uniós gazdasági ágazatnak a figyelembe vett időszakban 13 %-kal sikerült növelnie exportvolumenét. Az exportértékesítésben a figyelembe vett időszak kezdetéhez viszonyítva a vizsgálati időszakban elért 16 000 tonnás bővülés eltörpül ahhoz a 115 000 tonnás visszaeséshez képest, amelyre ugyanebben az időszakban került sor az uniós piaci értékesítésben. Az uniós gyártóknak emellett ugyanebben az időszakban 14 %-kal sikerült emelniük kivitelük egységárát. Az ágazat exportértékesítése tehát csak igen kis mértékben volt képes ellensúlyozni az uniós piacon volumen és árak tekintetében zajló kedvezőtlen fejleményeket. Ennek alapján azonban az egyik érdekelt fél állításával ellentétben az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye pozitív volt, ezért nem járulhatott hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz.

5.2.3. *Egyéb tényezők*

(319) A melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek tonnánkénti előállítási költsége 20 %-kal nőtt a figyelembe vett időszakban (lásd a 11. táblázatot). Ez főként a nyersanyagköltségek erőteljes emelkedésére vezethető vissza, amely a világon mindenütt érintette a gyártókat. Így különösen a több uniós gyártó számára a második legfontosabb input, a nikkel ára 2016 elején 9 000 USD alatt volt, majd 2018 közepére 15 000 USD fölé emelkedett, és még 2019 júniusában is több mint 12 500 USD volt. Az uniós gazdasági ágazat eleinte képes volt érvényesíteni a költségnövekedést az értékesítési áraiban, amiatt azonban érdemben csökkent piaci részesedése és jövedelmezősége is. A vizsgálati időszakban további ellensúlyozásra már nem volt lehetőség a dömpingelt behozatalból származó árnyomás miatt. Ennek eredményeként a jövedelmezőség drasztikusan, 51 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban.

(320) Több érdekelt fél azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzetének 2018 második felében tapasztalt romlása valójában egyrészt a kereslet visszaesésének tulajdonítható, amelyet viszont a védintézkedések várható bevezetése idézett elő azzal, hogy a beszerzések az első félévben koncentrálódtak, másrészt pedig az acél világpiacán az év második felében zajló ciklikus mozgásoknak tudható be. Az említett állításokkal ellentétben a vizsgálat nem az uniós piaci felhasználás mérséklődését állapította meg, hanem az uniós gazdasági ágazat drasztikus mértékű piacvesztését a behozatal erőteljes növekedése miatt (lásd a 4.4.2. szakaszt, valamint az 5. és a 8. táblázatot). A Bizottság ezenkívül nem talált kapcsolatot a piacvesztés és a védintézkedések között sem. A Bizottság ezért elutasította az állítást.

(321) Több érdekelt fél azt állította, hogy az elsődlegesen belső felhasználásra szánt termelés miatt az uniós gazdasági ágazatnak nem vagy csak kevésbé áll érdekében az érintett termék szabadpiaci értékesítése. Bár a feldolgozóipari piac fontos az uniós gazdasági ágazat számára, az érintett terméket jelentős mennyiségben értékesíti a szabadpiacon is, emellett továbbra is jelentős szabad kapacitással rendelkezik ahhoz, hogy még nagyobb mennyiséget állítson elő és értékesítsen. Ezenkívül az uniós kötött piac nem növekedett a figyelembe vett időszakban. A Bizottság az említett okokból elutasította az állítást.

(322) Az érdekelt felek egyike azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kár egyik oka az uniós kapacitásfelesleg. A vizsgálat azonban megerősítette, hogy az uniós gazdasági ágazat teljes termelési kapacitása stabil maradt (+ 1 %) a figyelembe vett időszak alatt, ezzel szemben Kína és Indonézia jelentős kapacitásfelesleget épített ki annak érdekében, hogy az abból származó kibocsátást az Unióba exportálja, ezáltal pedig az uniós gyártók rovására növelje piaci részesedését. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(323) Az érdekelt felek egyike azt állította, hogy mivel az uniós gazdasági ágazat a világ teljes acélágazatával együtt 2017-ben – különösen a nyereséget illetően – kivételesen jól teljesített, a 2018-ban tapasztalt mérséklődés voltképpen ennek természetes következménye. A vizsgálat azonban ideiglenesen megállapította, hogy egyes kármutatók jelentős mértékben romlottak a figyelembe vett időszak kezdete és vége között, vagyis a kiindulási időpont 2016, és nem 2017. Annál is inkább, mert 2016-hoz képest az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége a felére esett vissza, uniós piaci értékesítési volumene és piaci részesedése pedig egyaránt 13 %-kal csökkent. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(324) Két érdekelt fél azt állította, hogy a hasonló termék uniós gyártói a szigorú uniós környezetvédelmi normák teljesítése kapcsán őket terhelő többletköltségek miatt kevésbé versenyképesek az uniós piacon. Ezt az állítást illetően a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a szigorú uniós környezetvédelmi normák nem tekinthetők olyan körülménynek, amelyek miatt Unió saját magának okoz kárt. Épp ellenkezőleg: az irányár számítása a szigorú uniós környezetvédelmi normák figyelembevételével történik. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(325) Az érdekelt felek egyike azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat árai és a kínai importárak egyaránt emelkedtek, így a Kínából érkező behozatal nem okozhatja a kárt. A kínai importárak azonban mindvégig lényegesen alacsonyabbak voltak az uniós gazdasági ágazat átlagos árainál, a vizsgálati időszak alatt pedig alá is kínáltak az uniós áraknak. Ezenkívül a Kínából érkező behozatal volumene jelentős mértékben nőtt a figyelembe vett időszakban, ami fokozta az árnyomást. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

5.3. **Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(326) A fenti megfontolásokra tekintettel a Bizottság ideiglenesen megállapította, hogy ok-okozati összefüggés áll fenn az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár és az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal között.

(327) A Bizottság megkülönböztette és elválasztotta az uniós gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló összes ismert tényező hatásait a dömpingelt behozatal káros hatásaitól. Minden más azonosított tényező, így különösen a harmadik országokból érkező behozatal, az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye, az előállítási költségek növekedése, a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek iránti uniós kereslet 2018. évi csökkenése, annak ténye, hogy az uniós gyártók csak részben támaszkodtak a belső felhasználásra szánt termelésre, a globális kapacitásfelesleg miatt az Unióban kialakult kapacitásfelesleg, a 2017-ben rendkívül kedvező piaci feltételek, az uniós gyártókat terhelő környezetvédelmi többletköltségek, valamint a magasabb Kínai importárak tekintetében a Bizottság ideiglenesen azt állapította meg, hogy a felsorolt tényezők sem önmagukban, sem esetleges együttes hatásaik révén nem gyengítik az ok-okozati összefüggést.

6. AZ INTÉZKEDÉSEK SZINTJE

(328) Az intézkedések szintjének meghatározásához a Bizottság megvizsgálta, hogy a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám elegendő-e az uniós gazdasági ágazatnak a dömpingelt behozatal által okozott kár elhárításához.

(329) A jelen ügyben a panaszosok azt állították, hogy a vizsgálat alá vont országok közül kettő, nevezetesen Indonézia és Kína tekintetében az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében vett nyersanyagpiaci torzulások állnak fenn. Az említett országokra vonatkozó értékelés az alábbi 6.2. szakaszban található.

6.1. Az uniós gazdasági ágazatot érő kár elhárításához elegendő különbözet vizsgálata Tajvan esetében

(330) A Bizottság először megállapította az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében vett torzulások hiányában az uniós gazdasági ágazatot ért kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét. A jelen ügyben a kár akkor szűnne meg, ha az uniós gazdasági ágazat fedezni tudná előállítási költségeit, beleértve azokat a költségeket is, amelyek az alaprendelet Ia. mellékletében felsorolt ILO-egyezmények jegyzőkönyveiből, valamint olyan többoldalú környezetvédelmi megállapodásokból és azok jegyzőkönyveiből fakadnak, amelyeknek az Unió részes fele, továbbá észszerű nyereségre (a továbbiakban: nyereségcél) is szert tudna tenni.

(331) Az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésével összhangban a Bizottság a nyereségcél megállapítása során figyelembe vette a vizsgált országból érkező behozatal megnövekedése előtti jövedelmezőséget, a költségek, a beruházások, a kutatás és fejlesztés (a továbbiakban: K+F) és az innováció teljes költségének fedezéséhez szükséges jövedelmezőséget, valamint azt a jövedelmezőséget, amelyre rendes versenykörülmények között számítani lehet. Az uniós gazdasági ágazat azt állította, hogy 2017 megfelelő év a nyereségcél megállapítása szempontjából. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy 2017 rendkívül jó év volt az ágazat számára, ezért a mintában szereplő uniós gyártók abban az évben elért nyereségét (10,2 %) valószínűleg nem lenne helyénvaló nyereségcélként figyelembe venni. Ráadásul a behozatal piaci részesedése már 2017-ben is 29,1 % volt. Ezzel szemben 2017-hez képest a behozatal 2016-ban lényegesen kisebb, 21,5 %-os piaci részesedést képviselt. Egyéb információk hiányában a Bizottság úgy határozott, hogy ideiglenesen a 2016. és 2017. években elért átlagos nyereséget tekinti nyereségcélnak. Ennek mértéke 8,7 %.

(332) Az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésével összhangban a Bizottság értékelte az egyik uniós gyártó állítását azokra a tervezett beruházásokra vonatkozóan, amelyek megvalósítása elmaradt a figyelembe vett időszakban. A kapott írásos bizonyítékok alapján a Bizottság ideiglenesen elfogadta az állítást, és a megfelelő összeget hozzáadta az adott uniós gyártó kárt nem okozó árához.

(333) Az alaprendelet 7. cikkének (2d) bekezdésével összhangban a Bizottság értékelte azokat az uniós gazdasági ágazatban a 11. cikk (2) bekezdése szerinti intézkedés alkalmazásának időtartama alatt jelentkező jövőbeli költségeket, amelyek olyan többoldalú környezetvédelmi megállapodásokból és azok jegyzőkönyveiből fakadnak, amelyeknek az Unió részes fele. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Bizottság tonnánként 1,5 EUR és 6 EUR közötti többletköltséget állapított meg, amelyet hozzáadott a kárt nem okozó árhoz.

(334) Ennek alapján a Bizottság úgy számította ki a hasonló termék uniós gazdasági ágazatnak kárt nem okozó árát, hogy a mintában szereplő uniós gyártók vizsgálati időszak alatti előállítási költségeit megnövelte az említett 8,7 %-os haszonkulccsal, majd elvégezte a 7. cikk (2c) és (2d) bekezdése szerinti kiigazításokat.

(335) A Bizottság ezt követően az érintett országokban működő, ellenőrzött, együttműködő exportáló gyártókra vonatkozóan típusonként, az áralákínálási számításokkal egyezően megállapított súlyozott átlagos importár, valamint a mintában szereplő uniós gyártók által az uniós szabadpiacon a vizsgálati időszak alatt értékesített azonos terméktípusok kárt nem okozó súlyozott átlagárának összehasonlításával meghatározta a kár megszüntetéséhez szükséges mértéket. A Bizottság az ebből az összehasonlításból kiadódó különbséget kifejezte a behozatalok CIF-alapon számított súlyozott átlagos értékének százalékaként.

(336) A számítások eredményét az alábbi táblázat mutatja be.

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)	Alulértékesítési különbözet (%)
Tajvan	Yieh United Steel Co. és Tang Eng Iron Works Co. Ltd.	6,0	24,1
Tajvan	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,3
Tajvan	Minden más vállalat	7,5	24,1

6.2. **Az uniós gazdasági ágazatot érő kár elhárításához elegendő különbözet vizsgálata Indonézia és Kína esetében**

6.2.1. *A dömpingkülönbözet és az alulértékesítési különbözet összehasonlítása*

(337) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először Indonézia és Kína kapcsán megvizsgálta, hogy az ideiglenesen megállapított dömpingkülönbözet magasabb lenne-e, mint az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez elegendő különbözet. Ennek érdekében összehasonlította az indonéziai és kínai együttműködő exportáló gyártók súlyozott átlagos importárát az uniós gazdasági ágazat fenti 6.1. szakaszban leírtak szerinti irányárával. A számítások eredményét az alábbi táblázat mutatja be:

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)	Alulértékesítési különbözet (%)
Indonézia	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	19,2	17,0
Kína	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	108,4	18,9
Kína	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	55,6	14,5
Kína	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	87,9	17,4
Kína	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,9	17,4
Kína	Minden más vállalat	108,4	18,9

(338) mivel az indonéziai és a kínai exportáló gyártókra vonatkozóan kiszámított alulértékesítési különbözet alacsonyabb volt, mint a dömpingkülönbözet, a Bizottság értékelte, hogy az érintett terméket illetően fennállnak-e az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében vett nyersanyagpiaci torzulások.

6.2.2. *Nyersanyagpiaci torzulások*

(339) A panaszos a panaszában elegendő bizonyítékkal szolgált arról, hogy Indonéziában és Kínában az érintett termék vonatkozásában az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében vett nyersanyagpiaci torzulások állnak fenn. Emiatt az eljárás megindításáról szóló értesítésben bejelentett módon az Indonéziával és Kínával kapcsolatos intézkedések megfelelő szintjének értékelésekor a Bizottság megvizsgálta az állítólagos torzulásokat, valamint azokat az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése szerinti egyéb torzulásokat, amelyek Indonéziában és Kínában fennállhatnak.

(340) Az állítások szerint e torzulásokkal érintett nyersanyagok Indonézia esetében a nikkel (ferronikkel, nikkel-nyersvas, nikkelérc, nikkelhulladék), a szén, valamint a rozsdamentesacél hulladék, Kína esetében pedig a rozsdamentesacél hulladék, a króm, a kokszosítható szén, a ferrokróm, a ferroszilícium, a rozsdamentes nyersacél, valamint a vanádium.

(341) A felsorolt nyersanyagok közül a Bizottság a mintában szereplő exportáló gyártók mindegyikére vonatkozóan meghatározta az érintett termék előállításához az adott gyártó által felhasznált fő nyersanyagokat. A Bizottság azokat a nyersanyagokat tekintette fő nyersanyagnak, amelyek az érintett termék előállítási költségének legalább 17 %-át teszik ki.

a) Indonézia

(342) Indonézia kapcsán a vizsgálat megállapította, hogy a vizsgálati időszak alatt az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében vett nyersanyagpiaci torzulások álltak fenn a legalább 1,7 % nikkeltartalmú nikkelérc kivitelére vonatkozó tilalom ([85]), az 1,7 % alatti nikkeltartalmú nikkelércre kivetett 10 %-os exportadó ([86]), az utóbbi nikkeltartalmú nikkelércre vonatkozó engedélyezési előírás ([87]) és *de facto* exportkvóta ([88]), valamint a ferronikkelre és a nikkel-nyersvasra vonatkozó *de facto* engedélyezési előírás ([89]) formájában.

(343) A vizsgálat megállapította továbbá, hogy a nikkelérc több mint 17 %-ot tesz ki a vizsgált termék előállítási költségén belül.

(344) Végül a vizsgálat az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésével összhangban arra a következtetésre jutott, hogy a nikkelércért fizetett ár jelentősen, több mint 30 %-kal alacsonyabb volt a reprezentatív nemzetközi piacon érvényes árhoz képest.

(345) Ennek kapcsán a Bizottság az indonéz exportáló gyártók beszerzési árát összehasonlította az 1,8 % nikkeltartalmú nikkelérc Fülöp-szigeteken érvényes FOB-árával ([90]). A Bizottság a Fülöp-szigeteken érvényes árat arra tekintettel ítélte megfelelőnek, hogy a Fülöp-szigeteki Köztársaság – Indonéziához hasonlóan – egyike a világ legnagyobb nikkelérctartalékkal rendelkező országainak ([91]). Ráadásul ezen a reprezentatív nemzetközi piacon a nikkelérc nikkeltartalma is igen hasonló volt az indonéz exportáló gyártók által beszerzett nikkelérc átlagos nikkeltartalmához. Végül pedig a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a beszállító és a kikötő közötti szállítás FOB-árban foglalt költségei tükrözik az indonéz exportáló gyártók szállítási költségeit.

(346) Ennek alapján Indonézia tekintetében teljesült az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésében arra vonatkozóan előírt feltétel, hogy az érintett termék előállítási költségén belül több mint 17 %-os részarányt képviselő nyersanyag piacán torzulásnak kell fennállnia.

b) Kína

(347) Kína kapcsán a vizsgálat megállapította, hogy a vizsgálati időszak alatt az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében vett nyersanyagpiaci torzulások álltak fenn a rozsdamentesacél hulladékra, a ferroszilíciumra, a nikkel-nyersvasra és a ferrokrómra kivetett exportadó, valamint a ferroszilíciumra, a vanádiumra, a ferronikkelre és a ferrokrómra vonatkozó engedélyezési előírás formájában. A Bizottság az OECD adatbázisában ([92]) rendelkezésre álló adatokra, valamint a vonatkozó hatályos kínai jogszabályokra alapozta ezt a ténymegállapítást.

(348) A vizsgálat megállapította továbbá, hogy a mintában szereplő vállalatok mindegyikénél a felsorolt fő nyersanyagok közül legalább egy több mint 17 %-ot tesz ki a vizsgált termék előállítási költségén belül ([93]).

([85]) Az Indonéz Köztársaság 1/M-DAG/PER/1/2017. sz. kereskedelmi miniszteri rendeletének 4. cikke és IV. melléklete.

([86]) Az Indonéz Köztársaság 13/PMK.010/2017. sz. pénzügyminiszteri rendeletének 2., 12. és 14. cikke, valamint I(G). és II(G). melléklete.

([87]) Az Indonéz Köztársaság 1/M-DAG/PER/1/2017. sz. kereskedelmi miniszteri rendeletének 7. cikkének (3) bekezdése, valamint III. melléklete.

([88]) Az Indonéz Köztársaság 1/M-DAG/PER/1/2017. sz. kereskedelmi miniszteri rendeletének 4. cikke és III. melléklete.

([89]) Az Indonéz Köztársaság 1/M-DAG/PER/1/2017. sz. kereskedelmi miniszteri rendeletének 7. cikkének (1) bekezdése, valamint I. melléklete.

([90]) A FerroAlloyNet közlése szerint, megtekinthető a következő internetcímen: https://www.ferroalloynet.com/ (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 10.)

([91]) International Nickel Study Group. The World Nickel Factbook 2018, 7. o., megtekinthető a következő internetcímen: https://insg.org/wp-content/uploads/2019/03/publist_The-World-Nickel-Factbook-2018.pdf (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 10.)

([92]) OECD Inventory on export restrictions on Industrial Raw Materials, megtekinthető a következő internetcímen: https://qdd.oecd.org/subject.aspx?Subject=ExportRestrictions_IndustrialRawMaterials (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 6.)

([93]) Mivel az előállításhoz felhasznált anyagok pontos mennyisége bizalmas üzleti információnak minősül, az érintett termék előállítási költségében több mint 17 %-os részt képviselő nyersanyagok megjelölését, valamint a nyersanyagoknak a reprezentatív nemzetközi piacokra vonatkozóan megállapított, torzulásmentes árát a Bizottság egyedi tájékoztatás keretében közli a mintában szereplő kínai vállalatokkal.

(349) A vizsgálat arra a következtetésre jutott, hogy a mintában szereplő két kínai exportáló gyártó jelentősen alacsonyabb árat fizetett a fő nyersanyagokért ahhoz az egyes nyersanyagokra vonatkozóan figyelembe vett reprezentatív nemzetközi piacon érvényes árhoz képest, amelyet a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerint számtanilag képzett rendes érték meghatározásához felhasznált források alapján állapított meg.

(350) Ennek alapján Kína tekintetében teljesült az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésében arra vonatkozóan előírt feltétel, hogy az érintett termék előállítási költségén belül több mint 17 %-os részarányt képviselő nyersanyag piacán torzulásnak kell fennállnia.

6.2.3. *Az uniós érdek az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése alapján*

(351) Miután arra a következtetésre jutott, hogy Kína és Indonézia esetében az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében vett nyersanyagpiaci torzulások állnak fenn, a Bizottság megvizsgálta, hogy ebből egyértelműen következik-e, hogy az ideiglenes vámok összegének az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése szerinti meghatározása uniós érdeket képvisel. Az uniós érdek meghatározása az e vizsgálathoz kapcsolódó összes információ mérlegelésén alapult, ideértve az exportáló országok tartalék kapacitásait, a nyersanyagokért folyó versenyt és az uniós vállalatok értékesítési láncaira gyakorolt hatást az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdésével összhangban. Az értékelés elvégzése céljából a Bizottság erre vonatkozó kérdéseket szerepeltetett az összes érdekelt félnek szóló kérdőívben. A panaszos és a mintában szereplő uniós gyártók válaszoltak ezekre a kérdésekre.

6.2.3.1. Tartalék kapacitások az exportáló országokban

(352) Az Eurofer által benyújtott információk szerint Kína becsült szabad kapacitása 26,4 millió tonna volt 2019-ben ([94]), míg ugyanebben az évben a teljes indonéziai rozsdamentesacél-ipari ágazat 4 millió tonnás becsült szabad kapacitással rendelkezett ([95]).

(353) Az indonéz kormány kitöltött kérdőíve szerint viszont Indonézia jelenlegi szabad kapacitása 2,1 millió tonna. Ehhez képest az uniós szabadpiac mérete 1,2 millió tonna volt. Relatív értelemben tehát az exportáló országokban hatalmas szabad kapacitás áll rendelkezésre.

6.2.3.2. A nyersanyagokért folyó verseny

(354) A nyersanyagokért folyó versenyt illetően a kínai kormány a (347) preambulumbekezdésben említett módon nem nyújtott be érdemi információkat a torzulással érintett nyersanyagok piacáról. A panaszos azt állította, hogy a nyersanyagkínálat szintjének mesterséges növelésével vagy csökkentésével, illetve az árak központi megállapításával a kínai kormány képes felfelé vagy lefelé szorítani az árakat. A fenti 6.2.2. szakaszban kifejtett módon a Bizottság torzultnak tekintette a kínai nyersanyagpiacot.

(355) Indonéziát illetően a vizsgálat megállapította, hogy az országban működik a világ egyik legnagyobb nikkelércágazata. Ennélfogva a nikkelérc kivitelének korlátozásával az indonéz kormány mesterségesen leszorítja az árakat Indonézia belföldi piacán.

(356) Mindkét ország korlátozza azon inputok kivitelét, amelyek nikkelt tartalmaznak, amely viszont a (319) preambulumbekezdésben kifejtett módon a második legfontosabb input az uniós gyártók számára.

(357) A felsorolt problémák miatt az uniós gazdasági ágazat hátrányba kerül az érintett országokban található exportáló gyártókhoz képest. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ez a helyzet valószínűleg nem változik a közeljövőben. Indonézia esetében még romlott is a helyzet az utóbbi időben. Az 1,7 % alatti nikkeltartalmú nikkelérc kivitelét megengedő intézkedések elvileg 2022 januárjáig maradtak volna hatályban. Az indonéz kormány azonban úgy döntött, hogy gyorsabb ütemben vezeti ki ezeket az intézkedéseket. Ennek megfelelően 2020 januárjától a nikkelérc kivitele teljeskörű tilalom alá esik ([96]). Nincs bizonyíték arra, hogy az indonéz kormány a közeljövőben visszavonná a politikáját.

([94]) A panasz betekinthető változata, 66. o., 336. bekezdés.
([95]) A panasz betekinthető változata, 69. o., 352. bekezdés.
([96]) Megtekinthető a következő internetcímen: https://www.reuters.com/article/us-indonesia-nickel/indonesian-nickel-miners-agree-to-stop-ore-exports-immediately-investment-chief-idUSKBN1X7106 (legutóbbi hozzáférés: 2020. március 11.)

6.2.3.3. Az uniós vállalkozások értékesítési láncaira gyakorolt hatás

(358) Az importőrök teljeskörű együttműködése hiányában a Bizottság ideiglenesen megállapította, hogy az értékesítési láncokra gyakorolt hatás a felhasználók szintjén lesz érezhető. Az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdésében foglaltak szerint az uniós vállalkozások értékesítési láncaira gyakorolt hatást a Bizottság az exportáló országokra vonatkozó dömping- és kárkülönbözetek közötti fontos eltérésre tekintettel az uniós érdek az alaprendelet 21. cikke szerint vizsgálatával összefüggésben értékelte.

(359) A (373) preambulumbekezdésben ismertetett következtetés szerint az elemzés eredményeként a Bizottság megállapította, hogy a dömpingkülönbözettel azonos szintű intézkedések hatására tekintettel az Uniónak nem érdeke az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének alkalmazása.

6.2.3.4. Következtetés

(360) A fenti elemzés alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésével összhangban az Uniónak nem érdeke a dömping szintjével azonos szintű intézkedések bevezetése arra az aránytalanul negatív hatásra tekintettel, amelyet ez valószínűleg az uniós vállalkozások értékesítési láncaira gyakorolna.

7. **UNIÓS ÉRDEK**

(361) Az alaprendelet 21. cikkével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy a kárt okozó dömping megállapítása ellenére egyértelműen kijelenthető-e, hogy a jelen ügyben az intézkedések elfogadása nem szolgálja az Unió érdekét. Az uniós érdek meghatározása a különböző szóba jöhető érdekek teljes körének értékelésén alapult, beleértve az uniós gazdasági ágazat, az importőrök és a felhasználók érdekeit is.

7.1. **Az uniós gazdasági ágazat érdeke**

(362) Az uniós gazdasági ágazat több tagállamban található, és 2 372 alkalmazottat foglalkoztat közvetlenül a vizsgált termékkel kapcsolatban. Az uniós gyártók egyike sem ellenezte a vizsgálat megindítását. Amint az a kármutatók 4. szakaszban elvégzett elemzéséből kiderült, a teljes uniós gazdasági ágazat esetében romlott a helyzet és negatív hatással járt a dömpingelt behozatal.

(363) Az ideiglenes dömpingellenes vámok kivetése várhatóan visszaállítja a tisztességes kereskedelmi feltételeket az uniós piacon, és ezzel véget vet az áreróziónak, valamint lehetővé teszi az uniós gazdasági ágazat felépülését. Ez az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségének olyan mértékű javulását eredményezné, hogy az megközelítené az ebben a tőkeigényes iparban szükséges szintet. Az érintett országokból dömpingáron történő behozatal jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság emlékeztet arra, hogy több kármutató kedvezőtlen tendenciát jelzett a figyelembe vett időszak alatt. Különösen a piaci részesedés és az értékesítési volumen, valamint a mintában szereplő uniós gyártók pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódó mutatók, így a jövedelmezőség és a beruházások megtérülése esetében volt tapasztalható komoly negatív hatás. Ennélfogva fontos, hogy az árak újfent egy olyan nem dömpingelt vagy legalább kárt nem okozó szintet érjenek el, amely lehetővé teszi, hogy a minden gyártó tisztességes kereskedelmi körülmények között tudjon működni az uniós piacon. Nagyon valószínű, hogy intézkedések hiányában tovább romlana az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete. A melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek szegmensének rossz teljesítménye kihatna az uniós gyártók feldolgozóipari szegmenseire, így különösen a belső felhasználásra szánt termelésükre is. Az uniós gyártók nagy mértékben támaszkodnak arra az üzleti modellre, amely egyesíti a szabadpiaci értékesítést és a belső felhasználásra szánt termelést. Ugyanígy a szabadpiaci szegmens teljesítményének romlása kockázatnak tenné ki a belső felhasználásra szánt termelés szegmensét, amelyben az előbbihez képest a termelési volumen és a foglalkoztatottak száma egyaránt nagyobb.

(364) A Bizottság ezért ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy a dömpingellenes vámok bevezetése az uniós gazdasági ágazat érdekét szolgálná, mivel lehetővé tenné az uniós gazdasági ágazat számára, hogy felépüljön az azonosított, kárt okozó dömping hatásaiból.

7.2. **A független importőrök érdeke**

(365) Két érdekelt fél jelentkezett független importőrként, és nyújtotta be válaszait a vonatkozó kérdőívre. Egyikük válaszai amiatt nem voltak felhasználhatók, mert kiderült, hogy az importőr az Unión kívül folytatja tevékenységét.

(366) A másik félről kiderült, hogy nem valódi importőr, hanem különböző tevékenységeket ellátó szolgáltató központ. Ezért egyetlen valódi importőr sem működött együtt a vizsgálat során. Az együttműködő szolgáltató központ üzemeltetője szerint az érintett termékek árának emelése magasabb előállítási költségeket eredményez a termékek európai felhasználói számára, ennélfogva kárt okoz nekik. Az említett fél konkrétabban termék kizárását kérte, amelyet az erre vonatkozó egyéb igényekkel együtt a 2.3. szakasz tárgyal.

(367) Ennek alapján az eljárás e szakaszában nincs arra utaló körülmény, hogy az intézkedések ellentétesek lennének az importőrök érdekével.

7.3. **A felhasználók érdeke**

(368) Két felhasználó működött együtt a vizsgálat során.

(369) A kitöltött kérdőívet benyújtó felhasználók egyike rozsdamentes acélból készült csöveket gyárt. E felhasználót illetően a Bizottság megállapította, hogy beszerzési és behozatali volumene, teljes nyeresége, valamint az érintett terméket inputként felhasználva előállított termékekből származó nyeresége alapján az intézkedések bevezetése nem okozna hátrányt a számára.

(370) A másik együttműködő felhasználó rozsdamentesacél termékeket gyárt, és számos fő feldolgozóipari piacán versenyez az uniós gazdasági ágazattal. Jelentős volumenben szerez be melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezeket és tekercseket az uniós gazdasági ágazattól és az Unión kívüli gyártóktól, többek között az érintett országokból is. Ez a felhasználó aggodalmát fejezte ki az ellátás és a beszerzési árak a vámok bevezetését követő biztonságát illetően. Ez a felhasználó az érintett termék egyetlen független nagyfelhasználója az Unióban. Mivel nem rendelkezik integrált acélgyártással, továbbfeldolgozott termékeinek előállítása tekintetében teljes mértékben függ a mástól beszerzett tekercsektől. Ez a fél azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazatnak nem érdeke, hogy versenyképes áron, további nagy mennyiségben értékesítse a részére a melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezeket és tekercseket, ezen belül különösen egy terméktípust (a fekete tekercseket), mivel az uniós gyártók inkább kötött felhasználás céljára tartják fenn ezeket a termékeket. Az állítást cáfolja az, hogy a figyelembe vett időszak egészében az uniós gazdasági ágazat a teljes kereslet legalább négyszeresének megfelelő szabad kapacitással rendelkezett. Ezenfelül a panaszos beadványa szerint több uniós gyártó is kész fekete tekercset szállítani, amint ezt a honlapjukon is közlik. Végül a felhasználó már kialakult értékesítési láncait és harmadik országbeli gyártókkal meglévő kapcsolatait figyelembe véve észszerűen feltételezhető, hogy a felhasználó képes lesz diverzifikálni az ellátását azáltal, hogy többet szerez be harmadik országoktól.

(371) A Bizottság megállapította, hogy amennyiben minden releváns tényező (így különösen a beszerzések forrásai, volumene és vámfizetés előtti ára, valamint a továbbfeldolgozott termékek forgalma) változatlan maradna a vizsgálati időszakhoz képest, az érintett felhasználó összesített éves nyereségét súlyos negatív hatás érné, ha a Bizottság az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése alapján vetne ki vámot a Kínából és Indonéziából érkező behozatalra.

(372) Ha a Bizottság a (369) preambulumbekezdésben foglalttal azonos feltevésből kiindulva az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján vetne ki vámot a Kínából és Indonéziából érkező behozatalra, ez ugyancsak kihatna az összesített éves nyereségre, de lényegesen kisebb mértékben.

(373) A fenti forgatókönyvek statikus feltevéseken alapulnak, vagyis azon, hogy minden releváns tényező változatlan, kivéve a vám kivetését, amellyel ennélfogva számolni kell. Tulajdonképpen a legrosszabb esetből kiinduló forgatókönyvek ezek, mivel az alábbiakban kifejtett módon a vámok kivetése esetén valószínűleg a többi mögöttes tényező is megváltozik.

(374) Először is a beszerzési mintázata és árai nem maradnak változatlanok. Ha elsősorban a Kínából és Indonéziából érkező behozatal árait felfelé igazítják, az egyéb ellátási forrásokból érkező behozatal volumene valószínűleg nő. Különös figyelmet érdemel a Dél-Koreából érkező behozatal egészen 2016-ig magas volumene, amely az említett évben 65 000 tonnát tett ki. Az azóta eltelt években az innét érkező behozatal piaci részesedése jelentős mértékben csökkent (lásd a 15. táblázatot), azonban az intézkedések bevezetését követően várható, hogy a Dél-Koreában, valamint az egyéb gyártó országokban, például Dél-Afrikában található exportáló gyártók ismét nagyobb figyelmet fordítanak majd az uniós piacra, mivel versenyhelyzetük javul, és ebből a felhasználóknak is előnyük származik. Várható továbbá, hogy az intézkedések nyújtotta könnyítésnek köszönhetően az uniós gazdasági ágazatnak módja nyílik arra, hogy nagyobb volumenben, versenyképes árakon értékesítsen a felhasználók részére. Az uniós gazdasági ágazat egyszerűen nem engedheti meg magának a vizsgálat során feltárt mértékű piacvesztést az Unióban. A fent említett másik felhasználó a méretéből és az uniós gazdasági ágazat vevőjeként betöltött fontos szerepéből adódóan előnnyel rendelkezhet, amely nőhet is abban az esetben, ha még nagyobb volumenben vásárol az uniós gazdasági ágazattól.

(375) Megjegyzendő, hogy a tervek szerint 2021 júliusában a jelenleg hatályos, az érintett termékre is vonatkozó acélipari védintézkedések hatályukat vesztik. Ez azt jelenti, hogy 2021 júliusától, a 2018. július 19-étől hatályban lévő kontingenskorlátozások megszűnését követően a felhasználók szélesebb körben férnek hozzá alternatív forrásokhoz.

(376) A felhasználókat tehát a vámok kivetése valószínűleg összességében kedvezőtlenül érinti, ugyanakkor a Kínára és Indonéziára vonatkozóan az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerinti mértékben megállapított vám hatása nem lesz aránytalan, mivel a felhasználó ágazat ezt követően képes lesz alkalmazkodni az új helyzethez. Olyannyira, hogy ha a Bizottság az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerinti állapítja meg a vámok mértékét, akkor várhatóan az együttműködő felhasználók mindegyike nyereséges marad.

(377) A Bizottság azonban megállapította, hogy a vámoknak az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdése szerinti bevezetése esetén a Kínával és Indonéziával szembeni, a dömpingkülönbözettel azonos szintű intézkedések lehetséges hatása aránytalan mértékű lenne az egyes uniós vállalkozások értékesítési láncaira és különösen a felhasználókra esetlegesen gyakorolt erős negatív hatások miatt. A Bizottság megállapította, hogy ennek bekövetkezése hátrányosan érintené a felhasználó ágazatot, különösen pedig azokat a felhasználókat, amelyek a vizsgálati időszakban jelentős volumenben vásároltak Kínától és/vagy Indonéziától.

7.4. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(378) A fentiek alapján, valamint a vámoknak az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdése szerinti kivetését feltételezve a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy a vizsgálat e szakaszában nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek az érintett országokból származó egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek behozatalára vonatkozó intézkedések bevezetése ne szolgálná az Unió érdekét.

8. **IDEIGLENES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

(379) A Bizottság által a dömpinggel, a dömpingből származó kárral, az ok-okozati összefüggéssel és az uniós érdekkel kapcsolatban levont következtetéseket figyelembe véve ideiglenes intézkedéseket kell bevezetni az Indonéziából, a Kínai Népköztársaságból és a Tajvanról származó, rozsdamentes acélból készült, melegen síkhengerelt, de tovább nem megmunkált termékekre vonatkozóan (ideértve a tekercsben szállított, valamint a méretre vágott és a keskeny szalagokban kiszerelt termékeket is) annak megakadályozása érdekében, hogy a dömpingelt behozatal további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.

(380) Ideiglenes dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésében foglalt alacsonyabb vám szabályának megfelelően. A Bizottság elvégezte a kárkülönbözetek és a dömpingkülönbözetek összehasonlítását. A vám összegét a Bizottság a dömping- és a kárkülönbözet közül az alacsonyabb szintjén rögzítette.

(381) A fentiek alapján az ideiglenes dömpingellenes vámtételek a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet	Kárkülönbözet	Ideiglenes dömpingellenes vám
Indonézia	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry valamint PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	19,2 %	17,0 %	17,0 %
Indonézia	Minden más vállalat	19,2 %	17,0 %	17,0 %
Kínai Népköztársaság	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	108,4 %	18,9 %	18,9 %
Kínai Népköztársaság	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	55,6 %	14,5 %	14,5 %
Kínai Népköztársaság	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	87,9 %	17,4 %	17,4 %
Kínai Népköztársaság	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,9 %	17,4 %	17,4 %
Kínai Népköztársaság	Minden más vállalat	108,4 %	18,9 %	18,9 %

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet	Kárkülönbözet	Ideiglenes dömpingellenes vám
Tajvan	Yieh United Steel Co. valamint Tang Eng Iron Works Co. Ltd.	6,0 %	24,1 %	6,0 %
Tajvan	Walsin Lihwa Co.	7,5 %	18,3 %	7,5 %
Tajvan	Minden más vállalat	7,5 %	24,1 %	7,5 %

(382) Az e rendeletben az egyes meghatározott vállalatok esetében megállapított egyedi dömpingellenes vámtételek a vizsgálat ideiglenes ténymegállapításain alapulnak. Ennek megfelelően ezek a vámtételek a jelen vizsgálat során az érintett vállalatok tekintetében feltárt helyzetet tükrözték. Ezek a vámtételek kizárólag az érintett országokból származó és a megnevezett jogalanyok által gyártott érintett termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében kifejezetten meg nem jelölt vállalatok – köztük a kifejezetten megjelölt vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatok – által gyártott érintett termék behozatalaira a „minden más vállalatra" vonatkozó vámtételt kell alkalmazni. E vállalatok esetében az egyedi dömpingellenes vámtételek nem alkalmazhatók.

(383) Ha egy vállalatnak a későbbiekben megváltozik a neve, a rá vonatkozó egyedi dömpingellenes vámtételek a kérelme alapján alkalmazhatók. A kérelmet a Bizottsághoz kell intézni ([97]). A kérelemnek tartalmaznia kell minden olyan releváns információt, amely alapján bizonyítható, hogy a változás nem érinti a vállalatnak a rá vonatkozó vámtételre való jogosultságát. Ha a vállalat nevének megváltozása nem érinti a vállalatra vonatkozó vámtétel igénybevételére való jogosultságot, a névváltoztatásról a Bizottság értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(384) A vámtételek közötti jelentős különbségből adódó, az intézkedések kijátszásával kapcsolatos kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében az egyedi dömpingellenes vámok megfelelő alkalmazásának biztosításához különleges intézkedésekre van szükség. Azoknak a vállalatoknak, amelyekre egyedi dömpingellenes vámok vonatkoznak, be kell mutatniuk egy érvényes kereskedelmi számlát a tagállamok vámhatóságai előtt. A számlának meg kell felelnie az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Ha a behozatalt nem kíséri ilyen számla, a „minden más vállalatra" megállapított dömpingellenes vámot kell alkalmazni.

(385) Bár a számla bemutatása szükséges ahhoz, hogy a tagállamok vámhatóságai egyedi dömpingellenes vámtételeket alkalmazhassanak a behozatalokra, nem a számla jelenti az egyetlen olyan elemet, amelyet a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük. Ugyanis, még ha a bemutatott számla teljesíti is az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében előírt összes követelményt, a tagállamok vámhatóságainak akkor is el kell végezniük a szokásos ellenőrzéseket, és – minden más esethez hasonlóan – további dokumentumokat (fuvarokmányokat stb.) is bekérhetnek a nyilatkozatban foglalt adatok pontosságának ellenőrzése céljából, valamint annak érdekében, hogy az adott vámtétel alkalmazása a vámjognak megfelelően indokolt legyen.

(386) Amennyiben – különösen az érintett dömpingellenes intézkedések bevezetését követően – az alacsonyabb egyedi vámtételekben részesülő vállalatok kivitelének mennyisége jelentősen megnő, ez a mennyiségi növekedés önmagában is az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti, a kereskedelem szerkezetében az intézkedések bevezetése nyomán bekövetkezett változásnak tekinthető. Ilyenkor a jogszabályi feltételek teljesülése esetén kijátszásellenes vizsgálat indítható. E vizsgálat többek között irányulhat annak megállapítására, hogy szükség van-e az egyedi vámtételek eltörlésére és ebből következően országos vám kivetésére.

(387) A dömpingellenes vámok megfelelő érvényesítése érdekében a „minden más vállalatra" megállapított dömpingellenes vám nemcsak az e vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártókra alkalmazandó, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszak alatt nem exportáltak az Unióba.

9. **NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL**

(388) A (3) preambulumbekezdésben említett módon a Bizottság nyilvántartásbavételi kötelezettséget vezetett be egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek behozatalára. A nyilvántartásba vételre azzal a céllal került sor, hogy az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdése értelmében visszamenőleges hatállyal beszedhessék a vámokat. Ennek megfelelően a nyilvántartásba vétel a tájékoztatást megelőző szakaszban folyamatban volt.

([97]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

(389) Az eljárás ideiglenes szakaszának megállapításaira tekintettel a behozatal nyilvántartásba vételét meg kell szüntetni.

(390) Az eljárás e szakaszában nem született döntés a dömpingellenes intézkedések esetleges visszamenőleges hatályú alkalmazásáról. Ebben a kérdésben a Bizottság az eljárás végleges szakaszában dönt.

10. TÁJÉKOZTATÁS AZ ELJÁRÁS IDEIGLENES SZAKASZÁBAN

(391) A Bizottság az alaprendelet 19a. cikkével összhangban tájékoztatta az érdekelt feleket az ideiglenes vámok tervezett kivetéséről. A Bizottság ezt a tájékoztatást a Kereskedelmi Főigazgatóság internetes honlapján keresztül a nyilvánosság számára is hozzáférhetővé tette. Az érdekelt felek három munkanapot kaptak arra, hogy a kifejezetten nekik megküldött számítások pontosságával kapcsolatban írásban észrevételeket tegyenek.

(392) Két kínai exportáló gyártó, két indonéz exportáló gyártó, valamint három tajvani gyártó és egy tajvani független szolgáltató központ nyújtott be észrevételeket. A Bizottság a számszakinak tekinthető hibákat kifogásoló észrevételeket figyelembe vette, és szükség esetén a különbözeteket megfelelő módon korrigálta.

11. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

(393) A felelősségteljes ügyvitel érdekében a Bizottság fel fogja kérni az érdekelt feleket, hogy a megadott határidőn belül nyújtsák be írásbeli észrevételeiket, és/vagy a megadott határidőn belül kérjék a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat.

(394) Az ideiglenes vámok kivetésével kapcsolatos ténymegállapítások ideiglenesek, és a vizsgálat végleges szakaszában módosíthatók,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság ideiglenes dömpingellenes vámot vet ki a Kínai Népköztársaságból, a Tajvanról és az Indonéziából származó, jelenleg a 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 és 7220 12 HR-kódok alá tartozó, következőképpen meghatározott termékekre: rozsdamentes acélból készült síkhengerelt termékek, tekercsben is (ideértve a méretre vágott és a keskeny szalagokban kiszerelt termékeket is), melegen hengerelve, de tovább nem megmunkálva, kivéve a nem tekercsben lévő, legalább 600 mm szélességű, 10 mm-nél nagyobb vastagságú termékeket.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott és az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termékekre vonatkozó, a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árra alkalmazandó ideiglenes dömpingellenes vámtételek a következők:

Ország	Vállalat	Ideiglenes dömpingellenes vám	TARIC-kiegészítő kód
Indonézia	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,0 %	C541
Indonézia	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,0 %	C547
Indonézia	Minden más vállalat	17,0 %	C999
Kínai Népköztársaság	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	18,9 %	C163
Kínai Népköztársaság	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	18,9 %	C542
Kínai Népköztársaság	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	18,9 %	C543
Kínai Népköztársaság	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd.	18,9 %	C025
Kínai Népköztársaság	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	14,5 %	C544
Kínai Népköztársaság	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	17,4 %	C545
Kínai Népköztársaság	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	17,4 %	C546

Ország	Vállalat	Ideiglenes dömpingellenes vám	TARIC-kiegészítő kód
Kínai Népköztársaság	Minden más vállalat	18,9 %	C999
Tajvan	Yieh United Steel Co.	6,0 %	C032
Tajvan	Tang Eng Iron Works Co. Ltd.	6,0 %	C031
Tajvan	Walsin Lihwa Co.	7,5 %	C548
Tajvan	Minden más vállalat	7,5 %	C999

(3) A (2) bekezdésben megjelölt vállalatok esetében meghatározott egyedi vámtételek alkalmazásának feltétele olyan érvényes kereskedelmi számla bemutatása a tagállamok vámhatóságainak, amelyen szerepel a számlát kibocsátó vállalat név és beosztás szerint azonosított tisztségviselője által keltezett és aláírt következő nyilatkozat: *„Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (mennyiség) (érintett terméket) a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő (érintett ország)-ban/-ben. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak.”* Ha ilyen számlát nem mutatnak be, a minden más vállalatra alkalmazandó vámot kell alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott termék Unión belüli szabad forgalomba bocsátásának feltétele az ideiglenes vám összegével megegyező vámbiztosíték nyújtása.

(5) Ha az (1) bekezdésben meghatározott termékre szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó árunyilatkozatot állítanak ki, akkor az árunyilatkozat megfelelő rovatában darabszámban fel kell tüntetni a behozott termékmennyiséget.

(6) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó megfelelő hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

(1) Az érdekelt felek az e rendeletre vonatkozó írásbeli észrevételeiket az e rendelet hatálybalépésétől számított 15 naptári napon belül nyújthatják be a Bizottságnak.

(2) Azok az érdekelt felek, amelyek kérni kívánják a Bizottság előtti meghallgatásukat, ilyen irányú kérésüket az e rendelet hatálybalépésétől számított 5 naptári napon belül nyújthatják be.

(3) Azok az érdekelt felek, amelyek kérni kívánják a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat, ilyen irányú kérésüket az e rendelet hatálybalépésétől számított 5 naptári napon belül nyújthatják be. A meghallgató tisztviselő megvizsgálja az e határidőn túl benyújtott kérelmeket, és e kérelmek elfogadásáról az adott eset körülményeinek megfelelően határozhat.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Az 1. cikket hat hónapig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2020. április 7-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN